

ஒளிஹாசி

மிரதம் ஆசிரியர் : க.பாண்தூரன்

18

கலை கிளக்கிய மாத சந்திகை

பங்குணி - 2010

60/-

நூல்வருள்ளே

கவிதைகள்

சி. டி. முருவித்ரன்
 கு. கண்பன்
 வெந்தாலே சூத்யாந்தல்
 க. சந்தியசாலன்
 ஒ. திவகாந்தன்
 மநும்-பாதீஸ்
 பொகி
 எல். வர்ம் அங்கி

கட்டுறைகள்

பெட்டாரிசியர் சபா. ஜயதாஸ்
 கல்லூரி ஏ. அவோங்
 கார்பனி பா. பொகுராஸ்
 டி. கார்பேர்ஸன்
 தென்னியான்
 சுத்திரகாந்தா குருதானாந்தல்
 பொனிகு தேயா
 ஆற்றாய் னாலை
 வோல்க்காவரி சிவப்பிரகாஷ்

காறுக்கதைகள்

எம். என். அமாநாலா
 குந்தாவ
 க. காராசனி

நேர்க்காலன்

“நூல்வருள்ளே” நிதுமதி வகுக்கின்றாயி ஆராவுப்பிகு

பேசும் இதயாங்கள்

அ. கெப்பாடம் - (தாய்) இதயாங்கம்

விருதும் ஆசிரியர்

கலாமனி பரணீதுராஜ்

துவகை ஆசிரியர்
வெற்றிவெல் நுழையந்தீஸ்

பதிப்பாசிரியர்
கலாந்தி த.கலாமனி

தொடர்புகளுக்கு :
கலை அகம்ம
சாமாந்தகர ஆலையின்களாயார் வீதி
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் துழு:
திரு.தெகுமியான்
திரு.கிருபாஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0778134236

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

Fax : 0212263206

வாய்விடுத் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
HNB - Nelliady Branch
A/CNo.118-00-02-0945701-1

சிச்சஞ்சிலைகயில் கிடம்பெறும்
அனைத்து ஆக்கங்களின்
கருத்துக்களுக்கும் ஒவ்வொரு
எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.
பிரசுரத்தில்கு ஏற்றுக்
கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச்
செம்மைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு
உரையை உண்டு.

- ஆசிரியர்

ஜீவந்தி
(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஒடை
ஆழ நீ தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!
- பாரதிதாசன்-

ஜீவந்திக்கு உலக தமிழ்ச்சிற்றிதழ்கள் சங்கவிருது

2010

உண்மையாகவே நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். குற்றாலத்தில் நடைபெறும் உகைத் தமிழ்ச்சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தின் 5 வகு மாநாட்டில் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் 'ஜீவந்தி' சஞ்சிகைக்கு 'இனியமணா இகைக்கியவிருது' வழங்கப்படவள்ளது என்ற செய்தியை அறிந்ததும் எம்மோடு தொலைபேசியிலும் கடிதம் மூலமும் தொடர்பு கொண்டும் நேரிலும் வாழ்த்திய இலக்கிய நெஞ்சங்களை நாம் கிங்கு நன்றியிடுன் மனங்கொள்கின்றோம்.

முன்றாவது ஆண்டில் மாதாந்த சஞ்சிகையாக இன்று நடைபோடும் ஜீவந்தியின் 18 இதழ்களை தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொண்டு வந்தமையும், பழிப்படியாக ஜீவந்தியின் உள்ளடக்கத்திலும் வாடவைமைப்பிலும் ஏற்பட்டுள்ள விருத்தியிலே ஜீவந்திக்கு இவ்விருதைப் பெற்றுத் தந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்வபூர்வமாக அறிகிறோம். ஆனால் இவ்விருதைப் பெற்றுகொண்டமைக்கு எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் விளம்பரதாரர்களும் அளித்த ஊக்கமே முக்கிய காரணம் என்பதை நாம் மறந்துவிடவில்லை. இகையராத இந்த ஆதரவும் ஊக்கமூம் கிடைப்பின் ஜீவந்தி தொடர்ந்தும் வெளிவரும் என்பதையும் உறுதிகூறுகிறோம். 'ஜீவந்தியை சிறந்த சஞ்சிகையாகத் தேர்ந்தெடுத்த தேர்வாளர்களுமுடிக்கும் விருது வழங்கிக்கொளரவித்த உகை தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்துக்கும் எம் இதயபூர் வமான நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஜீவந்தியின் விநியோகம் இலங்கைபூராவும் விஸ்தரிக்கப்படும்போது ஜீவந்தி இன்னும் பலமாக வேறான்ற வாய்ப்பாகும். இதற்கான முயற்சிகளை உங்களுடன் இணைந்து நாம் மேற்கொள்வோம்.

-ஆசிரியர்

தகவல் முறையியலும்

ரதை இறீக்கியங்களும்

ஸ்ரோசிரியர் சபா. ஜெயராசா

“தகவல் யுகம்” பற்றி மனுவேல் காள்ரால்ஸ் எழுதிய நூல் சமகாலத்தைய சமூக விஞ்ஞானிகளிடத்தும் பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி யிடுவதாகும். அவர் மேற்கொண்ட இருபத் தைந்து ஒண்டுக்கால ஒழியுகளை அடியாற்றி அந்நால் மேலெழுந்தது. சமகாலப் பண்பாட்டின் பன்முகப் பரிமாணங்களையும் அந்நால் விபரிக்கின்றது.

ஒருவிதத்தில் மார்க்சியத் தளத்தில் நின்றும், இன்னொருவிதத்தில் அதிலிருந்து விளக்கியும் தமது கருத்துக்களை அவர் முன்வைதாரர்மூன்று பாகங்களைக் கொண்ட அவரது நூலிலே பின்வரும் அறி பொருட்கள் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

1) தொழில்நுட்பம், பொருளாதாரம், உழைப்புச் செயல்முறை முதலியவை தகவல் யுகத்துக்குரிய அடிப்படைகளாக அமைதல்.

2) வகைப்பின்னலாகிய சமூகத்தின் சமூகவியல் - அவ்வாறு உருவாகும் புதிய சூழ்மைவில் நிகழும் சமூக இயக்கங்கள்

3) பழைய சோவியத் யூனியனில் இருந்து புதிய கரோப்பா வரை நிகழும் அரசியல் உள்ளிர்ப்பும், வெளி ஒதுக்கலும், பசுபிக் சமுத்திரத்தைச் சூழவள்ள நாடுகளின் இயல்பும், கோளமயக் குற்றவியல் வகைப்பின்னலும் ஆராய்ப்படுகின்றன.

மார்க்சிய முறையியலும், அமைப்பியற் கண்ணொட்டமும் அவரது சிற்றனையிலே செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. பொருளாதாரம், சமூகம் முதலியவற்றை அவர் முழுமைப்புல நோக்கினே தரிசித்தார். சமூகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதி யினதும் ஒவ்வொர் உறுப்பினதும் முரண்பாடுகள்

மற்றும் உராய்வுகள் மீது அவரது கவனம் விசாலித்து நின்றது.

தொழில்நுட்பப் புத்தாக்கங்களும் பொருள்மிய நிலைவரங்களும் குடும்ப இயல்பிழும் அடுக்கமைப்பிழும் மாற்றங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அவற்றோடுமொன்று அவர்களை வெளியிட வேண்டும் கோளமயச் செயல் முறையாக எழுச்சி கொண்டுள்ளது.

சமூகத்தில் நிகழும் பல்வேறு இயக்கப் பாடுகளோடு இணைந்ததாக தகவலியம் (INFORMATIONALISM) என்ற எண்ணக்கரு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

“அறிவின் மீது அறிவு வினைப்பாடு கொள்ளலும் அதுவே உற்பத்தித்திற்கு மூல ஊற்றாக அமைதலும்” தகவலியத்தால் விளக்கப் படுகின்றது. அதுவே புதிய பொருளாதாரத்தினதும், புதிய சமூகத்தினதும் அறிவிப்பாக அமைகின்றது. அதனோடு தொடர்புடையதாக தனிச் சொத்துரிமை, கிளாபநோக்கு முதலியவை தொடர்ந்து இயங்குகின்றன. இவற்றை அடியாற்றி “தகவல் சார்ந்த முதலாளியம்” என்பது விளக்கப்படுகின்றது. முன்னைய முதலாளியத்திற் காணப்படாத நெகிழிச்சிப் பாங்கும், உகம் தழுவிய வகைப்பின்னல் வியாபகமும் தகவல் முதலாளியத்திலே காணப்படுகின்றன. முதலாளியம் தலையாய வகிபாகத்தை மேலும் எடுக்கத் தொடர்கியுள்ளது.

அந்நிலையில் அடிப்படையான சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதிலே தகவல் வகைப்பின்னல் அமைப்பு சிறப்பார்ந்த இடத்தை வகுக்கிறதை மனங்கள் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முதலாளிய

சமூகத்தை மாற்றியமைப்பதிலே தகவலின் பங்கு முக்கிய மானதாக அமைகின்றது.

மனிதரும், நிறுவனங்களும், நாடுகளும் தொடர்பாடல் வலைப்பின்னால் இணைக்கப்படுகின்றன. முதலாளியம் தன்னை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் வழுப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் தொடர்பாடல் வலைப்பின்னாலை விளைத்திறனுடன் பயன்படுத்த தொடர்க்கியுள்ளது.

தகவல் சார்ந்த மனித உழைப்பைத் தீவிர சுரண்டலுக்கு உட்படுத்துதல் நவீன முதலாளி யத்தின் முக்கியமான செயற் பாடாக அமைந்து வருகின்றது. முதலாளியம் புதிய புதிய வடிவங்களை எடுக்கத் தொடர்க்கியுள்ளது. முகத்தை வெளிப் படுத்தாத கோலத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. அதே வேலை மூலதனச் சந்தை எலத்திறன் வழி நெறிப் படுத்தப்படுதலைக் கண்டறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

தகவல் சார்ந்த முதலாளியம் பற்றி விளக்கவந்த காஸ் ரெல்ஸ் அவர்கள் முன்வைக்கும் தவறான கருத்துக்கள் பற்றி எச்சரிக்கை கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அ) அவர் குறிப்பிடும் முதலாளிய வர்க்க மற்ற சமூகம் என்பது ஒரு மாண்பத் தோற்றுமாகவே உள்ளது.

ஆ) தொழிலாளர் வர்க்கம் என்பது இல்லா தொழிகின்றது என்ற கருத்தும் ஒரு போலியான சித்திரிப்பாக இருப்பதுடன் முதலாளியத்தைப் பாதுகாக்கும் கருத்தியல் அரணாக்கப்படுகின்றது.

இ) தகவல் தொழிலாளர் என்ற ஒரு புதிய வகுப்பினர் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். செல்வத்தை உருவாக்குவதிலே அவர்களின் பங்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. அவர்களது உழைப்பும் சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப்படுதலை காஸ் ரெல்ஸ் குறிப்பிடத் தவறிவிடுகின்றார்.

கல்வியால் மனித மூலதனம் உருவாக்கப் படுகின்றது. மனித மூலதனத்தை உருவாக்குவதிற் கலை இலக்கியாங்களின் பங்கு முக்கியமானது. அறிவிலே “செரிவை” உண்டாக்குவதில் விஞ்ஞானம் மட்டுமல்ல. கலை இலக்கியங்களும் பாங்கேற்க வேண்டியுள்ளது. அறிவின்மீது அறிவு வினைப்படல் போன்று கலை இலக்கியங்கள் மீது அறிவு வினைப்படல் என்ற செயற் பாட்டையும் விஷயத்து வேண்டியுள்ளது.

உகை வரலாற்றில் விவசாயப் புரட்சி நிகழ்ந்தது. கைத்தொழிற் புரட்சி நிகழ்ந்தது. இப்போது தகவற் புரட்சி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவை அனைத்தும் மனித உழைப்பையே அடிப்படையாக கொண்டவை. புரட்சிகள் ஜீவநதி

அனைத்திலும் தகவற் பொருட்களின் உற்பத்தியும் நுகர்ச்சியும் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. தகவலை உருவாக்குதலும் நுகர்ச்சி செய்தலும் என்பவை முன்னரிலும் கூடுதலான அளவு நிகழ்த்தப்படுதல் தகவற் புரட்சியின் சிறப்புப் பரிமாணமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

தகவற் சமூகத்திலே கலை இலக்கியங்களின் எண்ணாலும் பெருக்கம் நிகழ்த் தொடங்கியுள்ளது. வெளியீட்டுத் தளங்களின் பெருக்கம் ஆக்கங்களின் பெருக்கத்துக்கு வழி வகுக்கின்றது. புதிய வளர்ச்சி “ஐடகங்களின் பெருக்கால் நிறைவெழும்” என்று குறிப்பிடப்படும். தகவற் சமூகத்திலே புதிய புதிய குறிப்புகளின் உற்பத்தியும் பெருக்கமடையத் தொடங்குகின்றது. அத்தகைய குழுமைவு “குறிப்புகளின் பிரவாகம்” என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

அவ்வகையான பிரவாகத்தைப் பின்னைய முதலாளியம் தமக்குச் சார்பான நிலைகளிலே பயன்படுத்தலை பெருநிலை ஐடகங்களின் தயாரிப்புகள் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் மேலும் தகவல்கள் பெருக்கக்கூடுக்கும்பொழுது கருத்தாழும் கொலை செய்யப்படுகின்றது. குறிப்புகள் தொடர்ந்து மாற்றமடைவதுடன் முரண்பட்டும் கொள்கின்றன. தரத்துக்கும் எண்ண பெருக்கத்துக்கு மிடையே முரண்பாடு வழுவடைகின்றது.

அடிப்படைப் பொருண்மீயக் கட்டமைப்பு மாற்றமடையும் பொழுதான் வாழ்க்கையின் கீழ்ப் பாற்றமடைய முடியும். மறுபழும் தகவலின் பெருக்கத்தால் வாழ்வின் இருப்பு மாற்றமடையும் என்று கூறுதல் நடப்பியலுக்கு ஒவ்வாத புனைவாகின்றது.

கருத்தேற்றத்துடன் கறந்த தகவலில் முதலாளியம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருதல் சுரண்டப்படுவோரின் ஜக்கியப்பாட்டுக்குத் தொடர்ச்சியான இடையூராகின்றது. பெறுமதியற்ற வற்றைப் பெறுமதியாக்கும் முயற்சியைப் பெரும் ஐடகங்கள் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்து வைக்கின்றன.

செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட குழுவில் நிகழ்த்தப்படும் விளையாட்டாக இலக்கியங்களை உருவாக்கும் முயற்சிக்குப் பெரும் ஐடகங்கள் உற்சாகமளிக்கின்றன. மனிதத்துவத்தைக் காட்டிலும் தொழில்நுட்பமே மேலானது என்ற வளியறுத்தல் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. தகவற் சமூகம், தகவல் முதலாளியம் ஆகிய பின்னல் களுக்கிடையே சுரண்டப்படுவோரும், ஒடுக்கப்படுவோரும் கலை நுட்பங்களை மேலும் செறிவுடன் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏழந்துள்ளது. □□□

இதழ் 18

என் நடைவண்டியைத்

மயிலிறகின் தாயகமாய் அமைந்த
உன் மனதால்
என் இதயத்தை வருஷத் திருமிலிட்டாய்
திருமிய இதயத்தை
வசதியாக வாழவைப்பாய் என்பதால்
களவு கொடுத்த நான்
கவலைப்படவில்லை

கால்முளைத்த தேன்துளியே!
காற்றிலே வாசம் பரப்பிய
உன் கூந்தல் மலர்களில் ஓன்றைக்
கொள்ளலையிட்டு வைத்திருக்கிறேன்
அது கருகிய மறைல்ல
கறுப்பு தாஜமஹால்

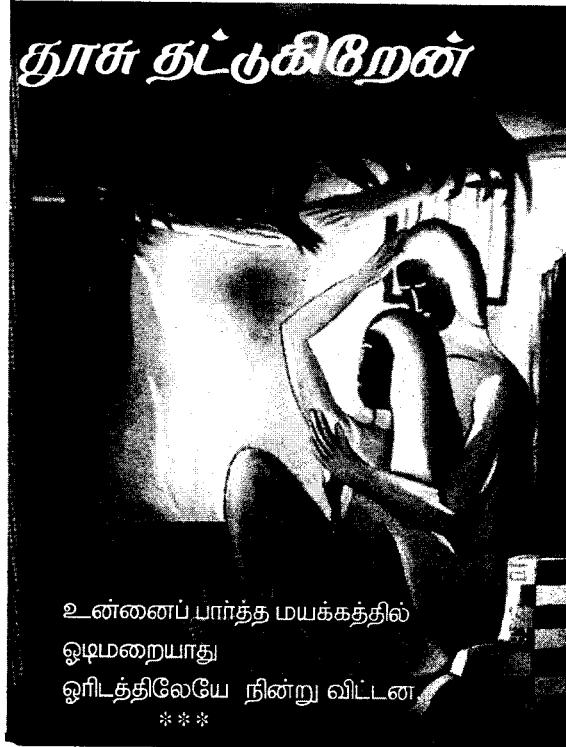
உன் விழிக்குள்
விழுந்து விடுவேனோ என்ற பயத்தில்
மிகுந்த அவதானமாக
பார்வையைக் கீழே இறக்கினேன்
கன்னக்குழிக்குள் விழுந்து விட்டேன்

நீ சோழர் காலத்திலே
பிறந்திருந்தால்
கம்பன்,
இராமாயணமே எழுதியிருக்கமாட்டான்
இன்னொரு காவியம் எதற்கென்று !

நீ
ஆற்றில் இராங்கிக் குளித்த
அன்றுதான்
எங்களூர் மீனவன்
அதிக மீன்கள் பிடித்தான்.
அப்பாவி மீன்கள் !

ஜீவநதி

தூரை தட்டுகிறேன்

உன்னைப் பார்த்த மயக்கத்தில்
ஓடிமறையாது
லூரிடத்திலேயே நின்று விட்டன

தினமும் “டோர்ச்லைற்”
வைத்துக் கொண்டு தான்
உறங்குகிறேன்.
கனவிலே வரும் நீ
“வீட்டிலே தேடப்போகிறார்கள்”
என்று சொல்லி
நன்ஸிரவிலும் அடம்பிடித்தால்
தந்து விடுவதற்காக.....

என் உதகுகளாகிய உளியால்
உன் கன்னங்களாகிய
பளிங்குப் பாறைகளில்
முதன்முதலாய்
நான் செதுக்கிய முத்தச்சிற்பம்
மழைச்சாரலாய் மனத்திற்குள்
இப்போதும் குளிர்கிறது !

உன் இதயத்தில்
அந்த இதமான ஒத்தடம்
இன்னும் இருக்கிறதா?

இந்திப் புத்தள்

அடுக்கானைவை

நடை தள்ளாகுகிறது. மூக்குக் கண்ணாடியை மறந்து விட்டார். மீளவும் எடுக்கையில் கதிரையில் தட்டுப்படுகிறார்.

“நான் கொண்டு போய் பள்ளியில் விட்டு வர்ட்டுமா?” - மகன்.

“ஏன், ஏன்? எனக்கு ஒன்றுமில்லை. நான் உடல் நஷ்டதோடு தான் இருக்கிறேன். எனது சைக்கிளிலேயே போய்க் கொள்ளுவன். நீ கந்தோருக்கு வெளிக்கிடு - தான் ஒரு நோயாளி என்பதையோ இன்றாடன் அதிபர் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெறுவதால் மன அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறேன் என்பதையோ ஏற்றுக்கொள்ள அவருக்கு விருப்பம் இல்லை.

ஆனாலும் மனதில் சாங்கடாங்கள் புரஞ்சின்றன. தூண்ணையில் ஏதோ அடைப்பு போல் வேதனன் நானையுடன் தனக்கும் கல்வித் துறைக்கும் தொடர்புகள் அறந்து போகின்றன என்பதை ஜீரணிக்க முடியாமல் உடல் படிக்கிறது.

மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அவரை விட வேலைக்கே வந்து விட்டார்கள். வாசலில் வாழை மராங்கள் நடப்பட்டு சீராக தென்னோலைச் சோடைனகளும் அழகூட்டு கின்றன. ஆசிரியர்கள் ஆள் மாறி ஆள் புமாலை போடுகிறார்கள். கனகாம்பாழும் மல்லிகையும் சேர்ந்து தந்த சுகந்த வாசத்தில் தலையில் ஶேசான கிறக்கம், மயக்கம் வரும் போல இருக்கிறது.

வழியெல்லாம் பூக்களைத் தூவி அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அவரது ஆசாத்திற்குப் புதிய அலங்காரங்கள் செய்யப் பட்டிருந்தன.

ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பிறந்த நாள் வாழ்ந்துப் பாட அவர் தனது கதிரையில் அமருகிறார். வழக்கமாக அமரும் கதிரை தான். ஆனாலும் இன்று அந்நியப்பட்டுப் போன இருக்கை போல - ஏதோ மாதிரி இருக்கிறது.

ஆசிரியர்கள் - பெரும்பாலும் அவரிடம் படித்து ஆளானவர்கள் - அவரது கைகளைத் தொட்டு கண்களில் ஓற்றிக் கொள்கிறார்கள்.

“சேர், இன்றைக்கு உங்கள் மனைவியையும் அழைத்து வந்திருக்கலாம்” - புதிதாக வேலைக்குச் சேர்ந்த ஆசிரியை கூறுகிறார்.

“சேர், இன்று பத்து மணிக்கு பிரியாவிடை வைபவை. பகற் போகனாம் ஒழுங்கு செய்திருக்கிறோம். பொள்ளாடை போர்த்தி கொள்கிறேன் என்னிடும் என்னிடும். நீங்கள் அவசியம் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும்”

உத்தியோகபூர்வ அழைப்பு அது

புதிதாக முதலாம் வகுப்பில் சேர வந்த சிறுவன் போல அவருக்கு பிரத்தியாக இருக்கிறது. ஆசிரியர்களையும் மாணவர்

காலையில் விழவெள்ளி பூக்கு முன்னாலே எழுந்து விட்டார். தீரு வழுமைக்கு மாறானது தான். இரண்டு நாள் வேலைகளை ஒரே நாளில் செய்து முழுத்துப் போல இரவெல்லாம் உடல் வளி கண்ணில் பொட்டுத் தாக்கம் இல்லை.

கிணற்றுமில் படி தடுக்கிற்று.

“பார்த்து, பார்த்து” - என் கிறாள் மனைவி இந்த முப்பது வருட தாம்பத்தியத்தில் அவரைப் புரிந்து தான் வைத்திருக்கிறாள்.

இன்றைய நாளின் அழுத்தம் அவனையும் பாதிக்கத் தான் செய்தது. சொற்ப நாட்களாக இருந்த இரத்த அழுத்தம் எட்டிப் பார்க்கிறது. மகன் விட்டாப்பிடியாக ‘செக்’ பண்ணச் சொல்லி விட்டான்.

ஆனால் அவர் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. தனக்கு இந்த நோயைல்லாம் வராது என்பதில் அவருக்கு வழுவான பிரிவாதும்.

வழக்கமாக ஏழை மணிக்கு பாடசாலைக்குப் புறப்படுகிறவர்; இன்று ஏழு மணிக்கே ஆயத்தமாகி விட்டார். வழக்கம் போல இரண்டு பாண் துண்டு. ஒரு வாழைப் பழம். பால் டொது தேநீர். இன்றும் அந்த உணவுகள் தாம். ஆனால் தொன்றைடையால் இறங்க மறுத்தது.

மேலும் கீழ்மாக வீட்டைப் பார்க்கிறார். இனிமேல் தன் னனை ஜீவிய பரியந்தம் சேர்த்தலைத்துக் கொள்ளப் போகும் திட்டம் இது தான் என்பதில் அவருக்கு புதிய உணர்வு பிரவாகிக்கிறது.

இன்றாடன் அதிபர் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெறுகிறார்.

ஜீவநதி

கணவடிம் நிமிர்ந்து பார்க்கவே மனம் கூச்சிறது. நேற்று ஆரம்பித்த மாதிரி. இன்றுடன் முப்பத்தைந்து வருடங்கள் ஆகி விட்டதா? - தனக்கு அறங்கு வயதாகவிட்டு என்பதே அஹால் நம்ப முழுமாத கஸ்பான உண்மையாக இருந்தது.

இன்றைக் கும் பாடசாலையில் அவருக்கு வேலைகள் இருந்தன. “பத்து மணிக்குச் சந்திப்போம்” என ஆசிரியர்களை வகுப்புகளுக்கு அனுப்பி விட்டார்.

நாளாந்த வரவுப் பதிவுகள் முடிவு டைந்த பின் கலன்டரை நிமிர்ந்து பார்க்கிறார். செப்டம்பர் ஏழ். சரி தான். தன்னுடைய பிறந்த தினம். தன்னுடைய பிறந்த தினமே தனக்காரு ஓய்வு நிலையைக் கொண்டு வருவது அதிகம் மாக்படுகிறது அவருக்கு.

இரண்டு கைகளையும் தலைக்கு மேல் உயர்த்தி சோம்ப்பு முறித்து ஆயாசமாக இருக்க நினைத்தார். இந்தப் பாடசாலைக்கு தான் பூரணமான சேவையை வழங்கி இருக்கிறேனா? என சுய விமர்சனப் பார்வை ஒன்றை மனதிற்குள் உட்செலுத்தி ஆராய்ந் தார். தனது சேவை திருப்பியாக இருப்ப தாகவே அவருக்குப்பட்டது ஆனாலும்... ஆனாலும்... மனதிற்குள் ஆறு வெண்டான்று ஊர்வது போல ஈங்கப்பட்டு பூர்வமாக இருக்கிறது.

இன்றுடன் சேவையை முடித்துக் கொண்டு வீடு போய்ச் சேரலாம் எனத் திட்டமிட்டு வருக்கு பல்லிடுகிள் மாட்டுக் கொண்டு உணவுத் துகள் போல மனதில் ஏதோ புறரேயேற்கிறது...

என்னவாக இருக்கும்?...

மாணவர்களுக்கு, அவர்களது கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு ஏதாவது குறை வைத்திருக்கி ரோமோ? - இல்லை என்றே மனம் சொல்கிறது. அப்படியானால் ஆசிரியர்களுக்கு?... யாரோபாவது சத்துமாகப் பேசி - முரண்பட்டு... இல்லையே! ஆசிரியர்களுடன் மிகவும் அந்நியோன்னி யத்துடன் அரவணைத்தல்லவா நடந்து கொண்டேன். அப்படியானால் மனதிற்குள் பாய்ச்சல் காட்டி நிற்கும் அந்தக் கருமை என்ன? அவரால் சட்டென்று நூபகப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. என்னவாக இருக்கும்?

பிரியாவினடை வைவுத்திருக்க ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தீவிரமாக ஒடித் திரிகிறார்கள். விஞ்ஞான ஆசிரியர்தயங்கிழுள்ளே வருகிறார்.

“சேர், பகற் போசனத்திற்கு உங்கட மினிவையும் அழைத்து வர விரும்புறாங்க. ஒரு டெலிபோன் பண்ணொடுமோ?”

“சே. சே. அவ திருக்கெல்லாம் சம்மதின்க மாட்டா. என்னை நீங்க கௌரவிக்கிறதே அவவைக் கௌரவிக்கிற மாதிரி தான். அழைப்புக்கு நன்றி”

விஞ்ஞான ஆசிரியர் வெளியேறி விட்டார்.

பொட்டில் அடித்தாற் போல இப்போது தான் நூபகத்திற்கு வருகிறது. மனதைக் குடைந்து கொண்டிருந்த வியம் தெளிவாக கூபகத்திற்கு வருகிறது. ஓ! அந்தக் குறையைத் தீர்த்து வைக்காமல் தான் பாடசாலையில் இருந்து - அதிபர் பதவியில் இருந்து - ஓய்வு பெறப் போகிறேனா?...

தேசியப் பாடசாலை அது புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக நிதி ஒழுக்குடுகள் கிடைத்திற்குந்தன. பாடத் துறைகளுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியர்கள் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. கலை, வர்த்தகம், விஞ்ஞானம், கணிதம், மொழியறிவு எனப் பாடவாரியாக புத்தகப் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. கலைப் பிரிவு ஆசிரியரும் குழுவில் இருந்தார். ஆனாலும் இறுதிப் பட்டியல் தயாராகும் தினத்தன்று அவர் பாடசாலைக்கு சுமகம் தந்திருக்கவில்லை. இதனால் அவர் புதிதாகத் தயாரித்து வைத்திருந்த பட்டியலிலுள்ள சில நூல்கள் இறுதிப் பட்டியலில் இடப்பெறவில்லை.

புத்தகங்கள் கொள்வனவு செய்யப் பட்டு வந்து இறங்கியவுடன் பார்வை இட்டவர் அவர் தான். தான் எனின்பது நீந்த சில புத்தகங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருக்க வில்லை. என்பதை அறிந்தவுடன் அவரது முகம் கறுக்கத் தொடங்கி விட்டது.

கலைப் பிரிவு ஆசிரியர் கொதிக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

“விஞ்ஞானம், கணிதம், வர்த்தகம் என்றெல்லாம் நிறையவே புத்தகங்கள் வாங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் கலைத் துறைக் கென்று வாங்கப்பட்ட புத்தகங்கள் குறைவு. என்னிடம் ஏன் இறுதிப் பட்டியல் கேட்கவில்லை? நான் என்றால் உங்களுக்கு இளம்பொ?... கலைப் பிரிவு மாணவர்கள் மட்டும் பழக்க வேண்டாமா? அவர்களும் பழத்து பாள் பண்ணத் தானே வேண்டும்? இது என்ன நீதி?...”

நாலகர் பதில் சொல்ல வெளிக் கிட்டார். கூடவே விஞ்ஞான ஆசிரியரும் விளக்கம் கூறினார். கலைப் பிரிவு ஆசிரியருக்கு ஆத்திரம் தலைக்கேறியது. வார்த்தைகளில் கூடு பறந்தது. இறுதியாக பிரச்சினை அதிபர் அறைக்கு வந்தது.

அவர் பட்டியலை ஆராய்ந்து பார்த்தார்.

கலை வகுப்புக்கான புத்தகங்கள் குறைவு தான். அதிபர் ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறியும் அவர் அசையவில்லை. அன்று முகத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு போனவுர் தாம். இன்றும் பழைய நேசத்துடன் பேச்சு வார்த்தை இல்லை.

கலைப் பிரிவு மாணவர்களும் கோஷ்டி சேர்ந்து முனுமுனுக்கும் கட்டமும் நெருங்கத் தொடங்கியது. வரவேட்டில் பார்வையைச் செலுத்தினார். கலைப் பிரிவு ஆசிரியர் இன்று வந்து தான் இருக்கிறார்.

இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்காமல் போவது அவருக்குச் சரியாகப் படவில்லை. மனதை அறிந்துக் கொண்டு கிரக்கும் பிரச்சினையை இனம்கண்டு கொண்டபின் அதனை

தீர்த்து வைக்காமல் போவது தனது ஆசிரிய சேவையில் ஒரு கரும்புள்ளியாகவே பட்டது.

என் ன செய்யாம்?... எப்படித் தீர்க்கலாம்?... என்று சிந்தனையில் ஆழ்ந்த வஸர டெபோன் மணி உசபி விட்டது.

“சொல்லுங்கள்”

“நான் தான். மகன் பேசுவன். காலையில் ஒரு மாதிரி தட்டுத் தமோறி வெளிக்கிட்டங்கள். எப்படி உட்பட்பு என்று அறியத் தான் எடுத்த நான். தலை சுற்றிருந்தாம் எய்த இருக்கு” - முத்த மகன்.

“ஒன்றுமில்லை. நான் சாதாரண மாகத் தான் இருக்கிறன். நீ போனை வை” என்று சொல்ல நினைத்தவர் மனதில் ஏதோ துடு யோசனை ஒன்று புரா “சரி இங்க ஒரு தமிழ் வந்து போவுன்”

வகுப்பறைகளிலும் பிரதான மண்பதித்திலும் பிரியாவிடை ஆரவாரம் கணை கட்ட நோட்கிலிட்டது. என்ன தான் இயல்பாக இருக்க முயற்சித்தாலும் ஆசிரியர் கள், மாணவர்கள் முகத்தில் இனாம்புரியாத கவலை ஒன்று வேதனை தரத் தான் செய்தது. வருசக் கணக்கில் அதிபராக இருந்து கல்வி வளர்ச்சிக்காக தன்னை அற்பணித்து ஒருவரை இழப்பதன்பது அவர்களால் ஜீரணிக்க முடியாத சோகமாகவே இருந்தது.

மாணவர்களின் முகங்களைப் பார்க்கவே அதிபுருஞ்கு வேதனையாக இருந்தது. அதற்குள் மகன் வந்து விட்டான். தன்னுடைய உடல் நினையைக் கண்களால் அளக்க முற்பட்ட வனின் பார்வையைத் தவிர்த்து, ஏற்கனவே தயாரித்த காகிதந்களை மகனிடம் ஒப்படைத்து மேலும் விளக்கமாகச் சொல்லி அனுப்பினார்.

பிரியாவிடை வைபவம் ஆரம்பித்த போது அனுதாப அலைகள் மோதத் தொடர்களின். அதிபரின் காலத்தில் படித்து வைத்தியர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, சமூக அந்த தல்து பெற்றவர்களாக உயர்ந்தவர்களின் விபரங்களை ஒரு மாணவன் படியாகிட்டான். ஊரின் வளர்ச்சிக் கான ஓர் அடையாளமாக இந்தப் பாடசாலை மாறி இருப்பதை ஒரு ஆசிரியர் சினாகித்துப் பேசினார். கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சித் துறைகளில் பாடசாலை கண்ட வளர்ச்சியை விஞ்ஞான ஆசிரியர் விளக்கினார். பிரிவுத் துயரம் தாங்காமல் மாணவர்கள் மேடையில் அழுதார்கள். புகழ் பாடும் கீதங்கள் கண்ணர்த் துளிகளுடன் இடையிலேயே நின்று போயின. வேஷக்கை விநோத நிகழ்ச்சிகள் இடைநடுவில் நிறுத்தப்பட்டன.

மேடை சோகத்தில் மூழ்கி வாழியது.
ஜீவந்தி

யாருமே வாய் திறந்து பேசினால் அழுது விடுவோமோ என்ற கவலையில் பேச்சற்றுப் போனார்கள். இளகிய மனம் கொண்ட ஆசிரியைகள் வாய் விட்டுக் கதறி அழுதார்கள். நினையைகளைச் சீராக்கி அதிபர் பேசத் தொடங்கினார். ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நன்றி கூறினார். சேவைக் காலத்தில் தனது சாதனையை எட்ட துணையாக நின்ற சகலருக்கும் கண்ணர்மல்க நன்றி தெரிவித்தார். நான் ஓய்வு பெற்றாலும் தொடர்ந்தும் கல்விப் பணியில் இயலுமானவரை ஈடுபோட்ப போவதாக உறுதி கூறினார். அவரது பேச்சை ஈடுபாட்டுடன் செவிமுடுத்த சபை மிக அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

“இந்தப் பாடசாலையில் நான் சகல மாணவர் கணையும் சரிசம்பாகவே நடத்தி வந்துள்ளேன். எல்லா ஆசிரியர்களும் எனக்குச் சம்மானவர்களே. எல்லாருக்கும் நான் சம அந்தந்துகள் கொடுத்தே அவர்களிடம் நிறைவான கல்விச் சேவையைப் பெற்றேன்”

அந்த நேரம் பார்த்து அவரது மகன் மிகப் பிரிய பொதிகள் சிலவற்றை மேடையில் கொண்டு வந்து அடுக்கினிட்டுப் போனான்.

“ஆளால் நான் இந்தப் பாடசாலையில் கடமையாற்றிய இறுதி நாட்களில் எனக்கொரு சின்ன மனக் குறை ஏற்பட்டது. தினால் ஆசிரியர் ஒருவரின் பொறுப்புக்கும் ஆளானேன். ஆளாலும் அந்த மனக் குறையை தீர்த்து வைக்காமல் நான் இந்தப் பாடசாலையை விட்டு பிரியாவிடை பெற விரும்பவில்லை”

அதிபரின் பேச்சில் ஆசிரியமுற்ற ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அவரை வியப்பிடன் நோக்கினார்கள்.

“இறுதியாக பாடசாலை சார்பாக கொள்வனவு செய்யப்பட்ட புத்தகங்களில் கலைத் துறை சார்ந்த புத்தகங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என சில ஆசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நானே பொறுப்பு எடுக்கிறேன். எனது இறுதி மாதச் சம்பளம் பூராக நான் அதற்காகச் செலவிட்டு கலைத் துறை சார்ந்த புத்தகங்களை வாங்கி இருக்கிறேன். எனது மகன் திப்பேது அவற்றை மேடையில் வைத்து விட்டு கென்றுள்ளார். தினைத் தயவுசெய்து நாலைக் கெட்டு மேடையில் பெற்றுச் செல்லுமாறு அன்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்”

சபையில் இனாம்புரியாத மௌனம்.

அதிபரின் தயான குணந்ததயும் தியாக சிந்தனையையும் என்னில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் வியர்ந்து நின்றனர்.

அதிபரின் அலைப்பைத் தவிர்க்க முடியாமல், நாலைக் மேடையேறி புத்தகப் பொதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் மண்பதம் அதிரும் வண்ணம் கரவைவி எழப்பிக் குதூகலித்தனர். கலைத் துறை ஆசிரியர் அதிபரின் கைகளைப் பிடித்துக் கண்களில் ஒழியிக் கொண்டு தனது கண்ணீரை மறைத்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

தனது சேவைக் காலத்தில் சிறு மனக் குறையையும் வைச்சாத ஒரு பூரண அதிபராக அவர் மேடையை விட்டு கம்பீரமாக இறங்கிச் சென்றார்.

மாணவ மறைகள் மறுபழயும் கண்ணர்மல்கி நின்றன. □

இதழ் 18

கிளங்கைச் சுட்டு கிளக்கியச்சுட்டு

நாவல் வளர்ச்சியன் தூதுகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்

“தமிழ் நாவல் பற்றி நால் எழுதுவதற்கு இன்று இலங்கையிலும் சிறந்த வாய்ப்புள்ள தீட்டு பிற்றினில்லை” எனக்கூறித் துணிவுடன் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி தமிழ் நாவல் இலக்கியம் எனும் நாலை க. கைலாசபதியவர்கள் 1968 ஜெவரி யில் ‘பாரிநிலையே’ வெளியிடாக வெளியிட்டார்.

க. கைலாசபதியின் எதிர்பார்ப்புப்படி தமிழ் நாவல்கள் வளர்ச்சியடையவில்லையே என்பது சீலர் கூற்று. ஆனால் 2005 வரையும் சொங்கையாயியானின் கணக்கெடுப்பின்படி 451 நாவல் கள் வெளியாகியுள்ளன. இன்றுவரை எனது கணக்குப்படி 500க்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

குறிப்பிட்ட நாவல் கள் அத்தனையும் நாவல்கள் தானா? என்பது கேள்விக்குறிய விடையும். இத்தனை தொகையாக நாவல் கள் வெளியான விஷயம் க. கைலாசபதியவர்களைக் கணக்கிடும் விமர்சகர்களுக்குத் தெரியாது.

“தமிழ் நாட்டுப் புண്ണைக்குத்தானின் தோற்றும் வீழ்ச்சியும்” எனும் தலைப்பில் 1967 மே 16ந் திகதி தொடக்கம் 1968 மார்ச் 06ந் திகதிவரை எம்.எம்.எம். மஹ்முத் 28 வாரங்கள் 29 திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை தினகரன் வார இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக எழுதினார். இவருடைய ஆய்வு விமர்சனம் அனைவரையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி யிருக்கலாம். அதனால் இலங்கையிலும் தமிழ் நாவல் (புண்ணக்குத்தான்) வீழ்ச்சியடைந்து விட்டதோ? என் எண்ணியுமிருக்கலாம்.

மரபுரிதியாகக் கடைகள் தமிழில் இருந்தாலும், இன்றைய நாவல்முறை ஆங்கிலத்திலிருந்தே எமக்கு கிறக்குமதி செய்யப்பட்டது. என்றாலும், 19, 20ம் நூற்றாண்டுகளில் நாவல் பற்றிய விஷயத்திற்கு ரூஷ்ய எழுத்தாளர்களே வழிகாட்டிகள் என்பதை வரலாறு மறைத்து விடாது. நமது நாவல்கள் அநேகமானாக ரூஷ்ய நாவல் களின் வழித் தோன்றின்தான். நாங்கள் அதில் பரிசியப்பட வில்லை என நாவலாசிரியர்கள் நினைக்கலாம். அவர்கள் பின் பற்றிய நீந்திய நாவல்களும் பிற்றநாட்டு

ஆங்கிலமல்லாத மொழியில் வந்தவையின் மொழி பெயர்ப்புக்களும் நமது நாவலாசிரியர்களை ஈர்த்திருக்கலாம்.

“சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி” என 1964களில் கனக செந்திநாதன் எழுதிய நூலில்கூட, பரவாக இலங்கையின் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிச் சிலாகிக்கப்படவில்லை. அவரது நூல் சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிதானா? என்பது கேள்வியே!

1977களில் வெளியான பெ.கோ.சுந்தர் ராஜன் (சிட்டி), சோ.சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோரின் ‘தமிழ்நாவல் நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்’ என்ற நூலில் சமுத்து நாவல் வளர்ச்சி பற்றி எழுதப் பட்டுள்ளது. ஆரம்ப காலத்தைவிட 1950க்குப் பிற்பட்ட கால வெளியிடுகளே அதில் சிலாகிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒ.கணேசலிங்கன், டானியல், அ.கைலாசநாதன், ரூபனாட்க்பாலன், வ.அ.இராசரத்தினம், அ.ச.முருகா ஸந்தன், அ.பாலமணோகரன், என்.பொன்னுத்துரை, அருள் சுப்பிரமணியம் ஆகியோரது நாவல்களே அதில் சிலாகிக்கப்பட்டுள்ளன.

1978களில் வெளியான ‘சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியம்’ எனும் நாலை டாக்டர் கா.சிவத்தம்பி எழுதியுள்ளார். அவர் 1948க்குப் பின் வெளியான பல நாவல் களின் தொகையையே மேலெடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

1967களில் ‘சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி’ எனும் நாலை சில்லையுர் செல்வராசா எழுதியுள்ளார். நாவல்கள் பலவற்றை விமர்சனாகியில் எடுத்துச் சிலாகித்த ஆசிரியர் 153 நாவல் களின் பெயர் பட்டினமை தந்திருக்கிறார். இந்நால் நாவல்கள் பற்றிய கணக்கெடுப்போடு அவற்றின் தகுதி பற்றியும் கணக்கெடுக்கின்றது. இதில் முக்கிய அம்சம் இலங்கையின் முதல் நாவல் எது என் பதில் முடிவுகாணவில்லை. 1891இல் வெளியான “ஐசோலன் பாறைத்தக் கடை தான்” முதல் நாவல் என் கிறார். செங்கை ஆழியனோ 1856இல் வெளியான ‘காவலப்பன் கடை’ என்கிறார். இதனையே சமுத்து இலக்கியம் பல்துறைநோக்கு எழுதிய

சோமகாந்தனும் எழுதுகிறார். ஏனைய ஆய்வாளர்கள் எல்லாம் 1885களில் வெளியான சித்திலெப்பையின் 'அளங்பே கதை' தான் எனக் கூறுகின்றனர். 'காவலப்பை கதை' மொழி பெயர்ப்பு நாவல். 1856இல் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியானது. 'மூர்' என்பவரே PARLEY THE PORTER எனும் இந்நாவலை மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். முதல் நாவல் பற்றிய தடுமோற்றம் ஏன்? என்று விளங்க வில்லை. சித்திலெப்பை மூஸ்லிம் என்பதினாலா?

இலங்கையில் வெளியான காலத்தால் முந்திய சிறுகதைத் தொகுதி அ.ந. கந்தசாமியின் முன்னுரையுடன் வெளிவந்த மு.மீ. சாஹரில் ஹுமீத் (இளவல்) அவர்களின் 'இரு உருவங்கள்' என்பதே! இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு வரலாறு ஏற்படுத்தித் தந்த நூதா. 1968இல் பன்னிரண்டு இலங்கைச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட சிற்பி திதில் ஒன்றையாவது சேர்க்கவில்லை.

சம்ராத்மன் தமிழ்ச்சுடர்மணிகள் எழுதிய தென்புலோனியூர் மு. கண்பதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறிய கூற்றான்று அகரவாயிசையில் ஆட்களின் பெயரைத் தொகுக்கும் போது யாழ்ப்பாணம் அசனாவெப்பை தான் முதன்மையாகிறார். வீரவுது பிரபந்தங்கள் மிக அதிகம். மூஸ்லிம் ஒருவரை முன்னிறுத்துவதால் பிரச்சினைகள் ஏற்படுமோ எனப் பயந்து தேடியலைந்து திருகோணமலை அகிலை பிள்ளையை முதன்மையாக்க நேர்ந்தது. இத்தொடக்கு மனப்பான்மை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உகந்ததுதானா?

"மொழிகளே இனிப்பதில்லை - அது மொழிபை தானினிக்கும்"

என்ற கருத்துடையவர்களே மூஸ்லிம்கள். யாரை முதலாவதாக்கினாலும் பரவாயில்லை. எப்போதோ இனிக்கும் போது வரலாறு எடுத்துக்காட்டும்.

1879களில் "இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்" என சி.மெனானுகரு, மென.சித்திரலேகா, எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய நூலில் நாவல் பற்றிய நோக்கும் போக்கும் சிலாகிக் கப்பட்டுள்ளன. அவர்களும் தொகையான நாவல்களைப் பட்டியலிட்டுத் தகுதியான நாவல்களை மேலெடுத்துள்ளனர்.

"சமுத்துப் புனரகதைகளின் பேசு வழக்கு" எனும் சி.வன்னியகுலத்தின் 1948களில் வெளியான இந்நாவில் காவலவரையறைக்குள் நாவல் களின் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளன.

1. ஆரம்பகால நாவல்கள் : 1885 - 1900 வரை இரு நாவல்களைக் குறிப்பிட்டு, கதைப்போக்கை யும் காதல், வீரம், சூழ்சி எனும் மெய்ப்பாடுகளையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்நாவல்கள் போலமைந்த முன்னோடி நாவல்களையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

ஜீவந்தி

2. இடைக்கால நாவல்கள் : 1901 - 1950 வரையிலுள்ள ஏறக்குறைய 25 நாவல்களை விபரிக்கிறார். இக்கால நாவல்களின் முன்னேற்றம் பற்றியும் ஆசிரியர்களின் மொழியாற்றல் பற்றியும் விபரிக்கிறார். கதை மாந்தர்களின் பண்பும் கதை யமைப்பிலுள்ள இயல்பு நவீந்தியும் எவ்விதமுள்ளன என எடுத்துக்காட்டுகிறார். மேல் நாட்டிலைக் கியத் தாக்கத்தின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

3. இக்கால நாவல்கள் : 1950க்கு பின் என வரையறுத்து இளங்கீரன், செ.கணேசனாவிக் கன், பெனாஷ் பாலன், டானியல், தெளிவுத்தை ஜோசப், பாலமேனாகரன், கே.எல்.வால், எல்.பொன்னுத் துரை, செங்கை ஆழியான், அருள் சுப்ரமணியம், நா.பாலேஸ்வரி, வ.அ.இராசரத்தினம் ஆகியோரின் நாவல்களை அலசுகிறார். காலப்போக்கின் வித்தியா சத்தை அநுபவம் மூலம் சிளாகித் தெழுதுகிறார்.

விவிதம் நாவல்கள் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கள், நிறை நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளன.

நாவல், சிறுகதை, கவிதை என்பவை இலக்கண விதிகள் சார்ந்து எழுந்தலையல். இதனால் தான் முறை சாராக் கல்வி பெற்றோர் சிறந்த நாவலாசிரியர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இளங்கீரன், ஜெயகாந்தன் போன்ற சிறந்த நாவலாசிரியர்கள் இக்கூட்டுள் நிற்கின்றனர். இது மட்டுமல்ல. இவர்களின் நாவல்களில் கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, நாடகமெல்லாம் நனினமாகின்றன.

1885களில் ஆரம்பித்த நாவல் வளர்ச்சியை 1956வரை நோக்கினால் 41 நாவல்களுக்கு மேல் கணக்கிலாம். அந்த வளர்ச்சியில் வெளிவந்த நாவல்கள் மர்மப்போக்குள்ளதாகவும், வரலாற்று நென்னிவு சுளிவுகளுள்ளதாகவும், தி.மு.க. பாஸ்ரியாகவும் முடிவறுகின்றன. இதற்கிடையிலுள்ள நெரன்டு பெண் நாவலாசிரியர்களின் மூன்று நாவல்கள் பெண்மை பற்றிச் சமூகப் பிரக்ஞஞ்சியுடன் பேசுகின்றன.

1956க்குப்பின் முற்போக்குக்கருத்துடைய வர்க்க நலன்பேணும் செயற்பாட்டுடன் நாவல்கள் எழுகின்றன. இளங்கீரன், கே.பானியல், செ.கணேசனிங்கன், பெனாஷ் பாலன், எல்.பொன்னுத்துரை, நீர்வை பொன்னையன், அருள் சுப்பிரமணியம், தெளியான், தெளிவுத்தை ஜோசப், வ.அ.இராசரத்தினம், கோகிளம் சுப்பையா, நய்மா, ஏ.பலீர், செங்கை ஆழியான், செ.யோகநாதன், மருதூர் கொத்தன், திக்கிவெல்ல கமால், கே.விஜயன், தி.ஞானசேகரன், அ.ஸ.அப்துல்ஸுமது, பா.பாலேஸ்வரி, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம், ப.ஆப்தீன், ஸௌராகால்தீன் ஆகியோரும் இன்னும் சிறநூல் 1983 வரை

எழுதுகின்றனர். வீவர்களில் சிரை முற்போக்கு வாத்தை எதிர்த்தாலும் அவர்களுடைய நாவல்கள் மற்போக்குக் கருத்துடன் எழுந்துள்ளதை அவர்களால் மறைத் துவிட்டுமுடியாது. அ.ந.கந்தசாமியின் “மனக்கண்” நாவல் 1967களில் வெளியானது. “சமர்சட்டமாம்” உடைய நாவலைப் படிப்பது போல் இந்நாவலுள்ளது. தகவல்கள் நிறைந்த நாவல்து. இந்த உற்றி எல்லோருக்கும் பிழபாது.

1983க்குப் பின் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல் கள் வெளியாகியுள்ளன. அந்நாவல் கள் தற்காலம் நாட்டில் ஏற்பட்ட கெடுபிழக்களையும், அதனால் மனிதர்கள் பட்ட இன்னங்களையும் படம் பிழப்பவையாகவுள்ளன. 2004 டிசம்பரில் வெளியான எஸ்.நளொறுதீன் எழுதிய ‘நாச் வளையம்’ நாவல் புனிகளின் கெடுபிழயால் முஸ்லிம்கள் கிழக்கில் பட்ட இன்னங்களைப் படம் பிழித்துக் காட்டுகின்றது. வீவிதம் இன்றுவரை கதைகளே இல்லாத கதைகளும், கதைகளைக் கேட்ட கதைகளும் நாவல்களாகப் பரிணமித்துள்ளன.

2000த்துக்குப் பின்னொழுந்த செல்லையா குமாரசாமியின் ‘மன்னைத் தொடாத விழுதுகள்’ திக்கவல்ல கமாலின் ‘ஒருக்கு நாலு போ’, ‘பாதை தெயியாத பயணம்’, ‘உதயக் கத்திர்கள்’, நீர்கொழும்பு முத்துவிச்கத்தின் ‘அந்த நதியும் அதன் மக்களும்’, மஜீதின் ‘கதை ஆண்டு’, மாலதி பாலேந்திரனின் ‘அம்மாளிக் கல்லூ’ தாவிச்ப்ரமணியத்தின் ‘நடையில் நாலுன் று நாட்கள்’ (குறுநாவல்) இவையாவும் இன்றைய தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப அறிவியல் பின்னணியில் எழுந்த வேகமான நாவல்கள். பண்பாட்டு விளக்கமாக 1900மாம் ஆண்டுவரை எழுந்த நாவல்களின் போக்கு இலக்கிய அந்தல்லை ஞோக்கி 1945 வரை சென்றது. அதன்பின் சமுதாய விமர்சனமாகத் திசைத்திரும்பியது. சுதந்திரத்தின் பின் இலக்கிய உணர்வுடன் நவீன சிந்தனைகளும், பரந்த உக்கியல் தாக்கமும் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிந்தன. இன்றைய நாளில் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பவியலுடன், உட்கவியல் சர்ந்து உக்கியல் பரப்புடன் தமிழ் நாவல் வளர்விருது. வளரும் என்பதில் சுந்தேகபில்லை..□

குட்டை நாய்

ரு. ரஷ்பன்

தெருக்கோடி முனையில்
தீணரிக் கொண்டிருக்கிறது
ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட குட்டைநாய்.

எலும்பு தேவை விழுங்கியதால்
சொற்றந்த புண்களீஸ் இருந்து
ஊனம் வழிந்துகொண்டிருக்கிறது.

இரவல் சுவாசத்தில்
இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது
சில நீயிடங்களில் கரைந்து போகும்
சவர்க்கார நுரைபோல ஒட்டிய உயிரும்
உலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மருந்து மறுத்துக் கொண்டதால்
குட்டையின் தாக்கம்
ஊர்நாய்களிலும் ஒட்டிக் கொண்டது.

அக்கடா!
உயர்ப்பறந்த பருந்தின்
தாழப்பறப்பு
அச்சக்குறியையல்வா அறிவிக்கிறது.

அக்கனின் கைப்பிரம்பாய்
அக்கன் தேயே
ஊனச் சக்தியை உண்டுபண்ணியது.

கால்லூரியற் பிரச்சு

ருந்துவை

வானம் இருண்டு கொண்டு வந்தது. ஆனாலும் இப்பொழுதல்லாம் பெரிதாக மழை பயிற்சில்லை. சிறிது நேரத்தில் மழை நின்று வானம் வெளிந்து விடும்.

மழை பெரிதாக பயிற்சால் கிடைக்கும் முடிய தெருகு மூலைச் சுவர்பக்கமாக மழை நீர் ஊரி இறங்கி தலையில் தேங்கி விடும். பிறகு சந்திரா வந்து மழைந்றை தட்டி வெளியேற்றி பழும் துனி கொண்டு தலை சுரத்துதயும் துடுக்க வேண்டும். சந்திராவிற்கு இருக்கும் வேலைகளுக்குள் தீவும் ஒன்றாகிவிடும். இப்படிச் செய்தால் தான் அவரும் அரச்சகாவும் இரவில் தலையில் படேத்துறங்க முடியும்.

மழை பயிற்சுத் தொடர்க்கி விட்டது. செல்வகுழார், வெளிவாசல் யடியில் மழைப்படனிகள் பொட்டு பொட்டாய் விழுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். விழுந்த மழைநீர் சிறுசிறு கொப்பளங்களாக நகர்ந்து பின் நின்று விட்டது.

மழை நின்று விட்டனம், வெளிவாசல் யடியின்கீழே நிறைத்தில் மழை நீர் தேங்கி நின்றது.

நோட்டால் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் போனது. தொடர்ந்து அடுத்துதே இரு சைக்கிள்கள் போயின. சைக்கிள் பெடல்களை உழக்கும் கால்களே கண்களில் நிறைத்துக் கொண்டு தெரிந்து இழுபட்டு மறைந்தன.

அவனின் கைகள், அவனையறி யாமலே மொன்றையாகி விட்ட மழைக்கால் கணையும் அவற்றைச் சுற்றி நீண்டிருந்த தகர உருளைகளையும் தடவிக் கொடுத்தன.

முன்வெல்லாம் மழைக்கால்களில், குத்தி குத்தி குறைஞ்சி இழுக்கும் வலி நூற்பு, வழி ஓழியே முழு உடம்பையுமே துவன அழக்கும். கால்களை அழுத்தித் தேய்க்க ஒடும் கைகள் மழைக்கால் களுக்கு கீழே வெறுமை கண்டு தவிக்கும் மனம் அரண்டு போய் கிடக்கும்.

இப்பொழுது காயமெல்லாம் ஆறிவிட்டது தான். ஆனால் இரவில் நித்திரையில் தீஸர் தீஸர்ன்று மழைக்கால்கள் தூக்கிப் போடும். விழித்தால் மழைக்கால் நூற்புகள் யாவும் விண்ண விண்ண என்று உள்ளது கொண்டிருக்கும் முது கெலும்பு வலி எடுக்கும். கீழே படுத்திருக்கும் சந்திராவிற்கு தெரியக் கூடாதென்று மெளனமாய் வலி பொறுத்து புரண்டு புரண்டு படுத்து உழன்று ஒரு விதமாய் சமாரிசை கண்டு மறுபடியும் தூங்க சாமம் கடக்கும்.

நடந்தவற்றை நினைக்கும் பொழுது. ரணாக்களாகி விடும் மனமும் இப்பொழுது சுற்று ஆறித்தான் விட்டதென்றாலும் 'கால்கள் இல்லை' என்ற உண்மை முகத்தில் வந்து அறைய இரவு நேரங்களில் அவன் அமைந்து போய் விடுவான். 'எதிர்காலம் என்பது வெறுமையாய்' அவன் முன் நிற்கும் மனம் நடந்த சம்பவங்களில் மீள் விழுந்து விழுந்து பரஞ்சும்.

ஞந்து வருபாங்களுக்கு முன்பு, ஊரைவிட்டு வன்னிக்குப் பூர்ப்பட்டு போயிருக்க வேண்டாம். தன் சின்ன மகனை துண்டம் துண்டமாகச் சிறநகர் கொடுத்து விட்டு இப்படி இரு ஊன்று கோல்களுக்கிடையே தாண்டி தாண்டி ஊர் திரும்பி வந்து சொந்த வீட்டில் கூட இருக்க அழுமதி இல்லாமல் கைவிடப்பட்ட இந்த சிறு கடைத் தொகுப்பிற்குள் வீழ்ந்து கிடக்க வேண்டாம்.

வன்னியில் மச்சான் செத்துப் பேனார் என்ற தகவல் வந்த பொழுது மனம் கேட்கவில்லை தங்கை குழந்தைகளோடு தனியே என்ன செய்வாளோ என்ற அவத்தில் சந்திராவையும் பின்னையையும் கூட்டிக் கொண்டு வன்னி போக நேரிட்டது.

போனதுதான் போனார்கள், அந்தயேட்டி முழுந்த கையோடு திரும்பியிருக்கலாம். திரும்பவில்லை.

அங்கு சாமான் கள் எல்லாம் நல்ல மலிவாகக் கிடைத்தன. நல்ல நாட்டரிசி, மரக்கறிவுலை, கிரைச்சி தேன் என்று அதோடு குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்யக் கிடைத்த நல்ல தோட்க்க காணி.

வேறுமான்றும் அவர்களை ஊர் திருப்பு நினைவை வர விடாமல் அழுத்திருக்கலாம். அடுத்த சண்டை யாழியானத்தில் தான் நடக்கும் என்ற நம்பகமான செய்தி யாழியானத்தில் சண்டை தொடர்களினால் முதலில் சிதிமொக்கப்படுவது உயர் பாதுகாப்பு வகையிட்டு ஒழுப்பிருக்கும் அவனின் சிராமம் தான் என்ற யையும் தலைகாட்டியது.

ஆனால் நினைவியாப் பிரகாரமாய் வள்ளிக்குள்ளேயே எல்லாம் நடந்து முழுந்து விட்டது.

இனி 'அப்படி செய்திருக்க வேண்டாம், இப்படி செய்திருக்க வேண்டாம்' என்று நினைப்பதில் என்ன பிரயோசனம்?

வன்னிப் பகுதிக்குன் நூழைந்து ஆழ ஊடுருவி கண் ணிவெடுக்களைப் புதைந்துச் செல்லும் படையினர் பற்றியே முதலில் பயம் இருந்தது.

இப்படி புதைத்த கண்ணிவெடு ஒன்று மோட்டார் சைக்கிளில் போன நண்பன் ஒருவனை கைவேறு கால்வேறு, உடல்வேறாக ஆக்கி விட்டதைப் பார்த்து விட்டு வந்து, இரண்டு, மூன்று இரவுகள் நித்திரையின்றி அவதிப்பட்டது நினைவில் வந்தது.

ஆனால் அதை ஒன்றுமில்லைது போல ஆக்கிவிட்ட எத்தனையோ சடலங்களைப் பிறகு பார்த்தாயிற்று. முதுகு பிளந்த உடல்கள்; முகம் தீயந்த உடல்கள்; வயிறு துண்டிட்ட உடல்கள்.

கூடவே வந்து விட்டு வொறியில் அரிசி கொண்டு வந்து வினியோகிக்கிறார்கள் என்று முண்டியெட்டதுக் கொண்டு அரிசி வாங்கப் போய். 'கிபிர்' வந்து குண்டு போட். சுதைக் குவியலாகிப் போன தங்கையின் அவள் அணிந்திருந்த சட்டையின் ஒரு பாகத்தினால் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்ட இது முழுங்கால் பகுதி

கடைசியாக அவனின் கிளைய முன்னால் வளர்நிலாவின் சிதறிய உடல், அம்மா தான் வந்த மீண்டும் பிறந்திருக்கிறா என்ற நினைப்போடு ஆசை ஆசையாய் வளர்ந்த மகன்; அப்பா அப்பா என்று எப்பொழுதும் காலநிலோடு ஒட்டித் திரியும் மகன்.

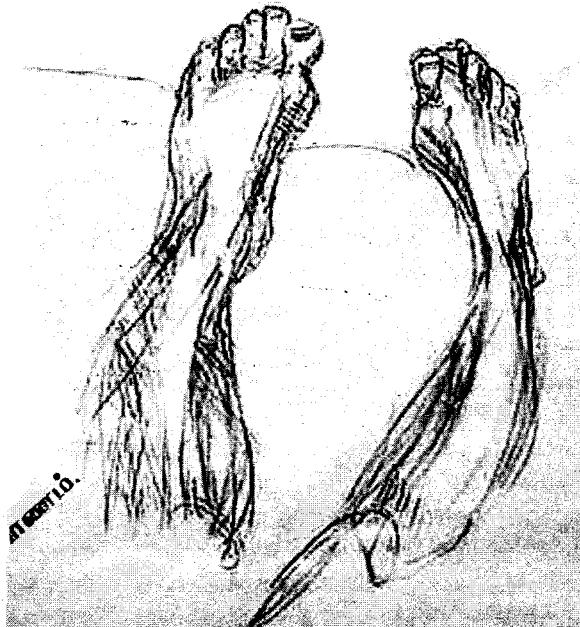
பதுங்கு குழிகளே தஞ்சமென, வேர்வைக் கசகசப்பட மூச்ச முட்டல், வெக்கை, மேலே இருந்து சொரியும் மன்ன் எல்லாவற்றை விட குழந்தைகளின் பசி மயக்கம் எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் கொண்டு இருந்து வெங்கல் அரக்கன் தூர்த்தி வர எழுந்து தருமபும், இருட்டுமேடு, வள்ளிப்புணம், இரைணப்பாலை என கிழமை ஒரு ஊராய் ஓடு வழியில் கூவிக் கொண்டு வரும் வெங்கல்களின் விழுமிடம் ஊதிது சிறு ஓடி இரைச்சுவிட்டு வரும் கிபிருக்கு ஓளிந்து மறைந்து, உயிர் தப்பி புது மாத்தளங்குக் கு வந்ததெல்லாம் இந்த அனர்த்தங்களைச் சந்திக்கத் தானா என மனம் பேதவித்துக் கிடந்து அடிக்கும்.

'பாதுகாப்பு' வகையைத்திற்குள் வந்து விட்டோமன்ற நிம்மதி ஏநாடுப்பொழுதில் மறைய இரு புத்திலுமிருந்து உக்கிரமான 'வெங்க் கீச்சு ஜீவந்தி'

பதுங்கு குழிகளுக்குள் முடங்கிக் கொண்டனர். வெங்களோடு கடலில் நிற்கும் கய்யெலிருந்து அழைக்கும் பீரங்கிக் குண்டுகளின் ஒலிகள் காதுகளை வந்து அதைக்கும்.

உடல் கசகசப்படுத் தாங்க முழுயாத பொழுது, இரு தரப்பினர் இடையேயும் வெங்கல் வீச்சு சுற்று தணிந்து விட்டதென நினைத்த வேலையில் பக்கத்துக் கிணர்றில் குளிக்கச் சென்றான் குடும்பத்தோடு.

குளித்துத் திரும்பி வரும் வேலை படார் என்ற பேராலியுடன் கண் முன்னே வெங்கல் வுந்து விழுந்து சிதறுவதைக் கண்டு அதிர்த பொழுது கொடுர வெப்பக் கார்ட்ரோடு எந்த துண்டம் முழங்கால் பகுதியைத் தீய்த்துச் செல்வதை உணர்ந்தான்.

"ஜயா" என்ற பயங்கரமான கதறலோடு நிலத்தில் சரிந்தான். எழும்பும் சுதையுமான இரத்தக் குழாய் இரத்தம் கக்கிக் கொண்டிருந்தன. இரு முழங்கால் கீழ் பகுதிகள் கருகிய தோல் தனுங்குகளாய் சிதறியிருந்தது.

பெருகும் குருதியைப் பார்த்தபடி சோர்ந்து போகும் கண்களைப் பலவந்தமாகத் திறந்து கைத்து சுற்றுப்புறத்தை ஆராய முற்பட்டபொழுது கோரப்பாய் காசிகள் தெரிந்தன.

கால்களோடு ஒட்டி வந்த குழந்தை வளர்நிலா துண்டமாய் சிதறிக் கிட்டப்பதை, மனைவி சுந்தரா துங்கி ஏறியப்பட்டு கைகள் முடங்க இரத்தம் வெந்க முளகுவதை, அங்களை என்கோ சுருண்டு கிட்டப்பதை எல்லாவற்றையும் சோர்ந்து போகும் கண்கள் இனம் கண்டன.

ஆற்றாமையும், இயனாமையும் பெருகிய அதே நேரம் கிப்படியே தாமலமலோரும் செத்துப் போய்விட்டால் ஒரு வித கவலையையில்லை என்ற எண்ணமும் தொன்றியது.

ஆதரவான கைகள் அவனை மெல்லத் தூக்கி ஸ்ரெச்சிலில் வளர்த்திய பொழுது அவன் ஏறக்குறைய மயங்கிய நினையில் இருந்தான்.

உள்ளூர் மருத்துவமனையிலிருந்து வவுனியா மருத்துவமனைக்கு சென்றிலுவைச் சங்கத்தினர் அவனை எடுத்துச் சென்றிருக் கின்றார்கள். அங்கு கடும் மயக்க மருத்துக்களில் அவனை ஆபத்திலிட்டு முழங்கால்களுக்குக் கீழே இரு பாதங்களையும் எடுத்து விட்டிருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில்.

முழுமையாக மயக்கம் தெளிந்த பொழுது கிரு முழங்கால்களையும் சுற்றிப் போர்த்திய பெரிய கட்டுகள் போடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டான் முழங்கால்களுக்கப்பால் ஒன்று மில்லை வெறுமை.

நினைக்க நினைக்க குழுறி வரும் அழுகையை பல்லைக் கடித்து அடக்கக் கற்றான்

சந்திராவும் மூத்த மகஞம் மன்னார் ஆஸ்பத்திரியில் காயங்களுக்கு சிகிச்சை பெற்று தேவி வருகிறார்கள் என்பது பிரது தெரிந்தது.

சண் கூட முடிந்து, வவுனியா இராமநாதன் முகாயிற்கு கொண்டு வரப்பட்ட பின்னாரே சந்திராவையும் பின்னையையும் மீளக் கண்டான். சந்திராவிற்கு கை எழுப்பு முறிவு சரி செய்யப்பட்டிருந்தது. அர்ச்சனாவின் முதுகிறேற் பட்ட எரிகையமும் மாறி இருந்தது. சந்திராவைக் கண்டதும் அவனோடு சேர்ந்து நடந்தவற்றை நினைத்து ஒரு பாட்டம் அமுத்தான் முற்றத்து அவனால்.

முகாம் வாழ்க்கை கஷ்டமாகத் தானிருந்தது. அவனைக் கழிவறைக்கு அழைத்துச் சென்று வரிசையில் நிற்க வைத்து பின் உள்ளே அழைத்துச் சென்று தண்ணீர் சேகரித்து அவனைக் குளிக்க வைத்து நான்கு குடும்பங்கள் சேர்ந்து வாழும் அக் கூடாரத்தின் ஒரம் பாய் விரித்து அவனைப் படுக்கப் பண்ணி வீற்றுக்கொல்லாம் சந்திரா பட்ட சிரமம் கொஞ்சமல்ல...

அவற்றைப் பொறுக்காது தானே தன் கருமாங்களைச் செய்ய யழகிக் கொண்டான். நாள் முழுக்கக் காத்திருந்து. சுற்று வரிசை குறைந்த நேரம் கழிவறைக்குத் தத்தி தத்தி சென்று வரிசையில் நிற்பவர்களின் அனுதாப அனுமதி பெற்று உள்ளே போய் இருப்பும் ஊன்றி கோல்களை ஊன்றிப் அழுத்தப் பிடித்து பாதி குந்தியிருந்த நிலையிலும் பாதி நின்ற நிலையிலும் கடன் கழிந்து இடுப்பை வளைத்து நீர் மொன்டு கழுவி வெளியே வருவதற்குள் களைத்துப் போய்விடுவான்.

முள் கம்பி வேலிக்குள்ளாக முக்கி சந்திரா போய் முண்டியாடித்து வாங்கி வந்த பார்சல் ஜீவநதி

உணவைத் தின்று குளிந்த ஈரலிப்பான தரையில் படுத்துறங்கப் பழகி மழைக் காலம் வந்து ஒரே அவள்கைப்பட்டு வெள்ளாகி விட்ட தரையில் நிற்கவும் முடியாமல் படுக்கவும் முடியாமல் கிரவெல்லாம் கண் விழித்து இந்த வாழ்க்கை எப்பொழுதும் முடியுமன ஓய்க்கி..

கடைசியில் யாழ்ப்பாணத்தவர்களை அவரவர் சொந்த திட்சங்கில் குடியமாத்தப் போகிறார்கள் என்ற செய்தி சொந்த வீடு, சொந்த ஊர் என்ற உணர்வைக் கிளர்த்தி விட ஒரு வித எதிர்பார்ப்போடு நூட்களை என்னினி ஊரில் போய் கடை கண்ணியைத்துப் பிழைப்பதாக கற்பணை பண்ணியி

ஊரில் சொந்த வீட்டில் கொண்டு வந்த கிறக்கப்பட்ட பின் வீட்டில் மண்டிக் கீட்டத் துப்பை கூழங்களை அகற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த நேரம் நாலைந்து ஆயிக்காரர்கள் வந்தார்கள்.

“புது ஆள்கள் இரவில் இந்த ஊரில் தங்க முடியாது”

தாங்கள். புது ஆட்களில்லை என்றும், ஊர்க்காரர்கள் தான் என்றும், சொந்த வீடு என்றும் எவ்வளவோ வாதாடியும் அவை ஒன்றும் எடுப்பவில்லை. ஒருவேலை வன்னியிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பது அவர்களை வெருட்டியதோ என்னவோ.

இரவில் தங்குவதற்கு இடம் தேடி ஊருக்கு வெளியே தள்ளியிருந்த இந்த கொட்டில் கடையைக் கண்டு பிடித்தனர்.

பகலில் அவன் இந்தக் கடையில் விழுந்தது கிடக்க சந்திரா வீட்டிற்குப் போய் மத்தியானம் சமைத்து அவனுக்கு சாப்பாடு அனுப்பி பின் இரவுச் சாப்பாட்டையும் சமைத்தெடுத்துக் கொண்டு அர்ச்சனாவுடன் மாலைக்குள் இந்த கடைக்குத் திரும்பி விடுகிறான்.

எப்பொழுதாவது குளிக்கத் தோன்றும் நேரங்களில் அவனுக்க ஒட்டோ நன்பன் ஒருவனின் உதவி கிடைத்திறுக்கிறது. வீட்டிற்குப் போய் குளித்து விட்டுத் திரும்புகிறான்.

மதியம் திரும்பி வெகு நேரமாகி விட்டது இன்னும் சந்திராவையும் பின்னையையும் காணவில்லை. வராவிட்டால் மதியச் சாப்பாடாவது யார் மூலமும் அனுப்புவார்கள். இன்று அதையும் காணவில்லை சாப்பாடு அனுப்ப ஆட்கள் யாரும் கிடைக்கவில்லையோ என என்னினி கொண்டிருந்து வேலை

கடை சண்னல் வழியாக சந்திராவும் மகஞம் விறு விறு என நடந்து வருவது தெரிந்தது மனம் ஒழுதலைடைந்தது.

‘ரோட்டிலை ஆயிக்காரர்கள் நிக்கிறாங்கள். நான் வெளிக்கிடேல் ஒரேதா இரவுச் சாப்பாட்டையும் செய்து எடுத்துக் கொண்டு வந்திட்டன்.’ என்றவாறு சந்திரா உள்ளே வந்தாள்

அவனுக்கு சாப்பிடக் கொடுத்து விட்டு வந்து முன்னால் நின்றாள் சந்திரா

கையிலிருக்கிற காசெல்லாம் முடியுது மிச்சமுள்ள கிருபது ஆயிரம் நிவாரணக் காலச எப்ப தருவாங்கள்?’

அவன் அவனை ஏற்றுப் பார்த்தான்

“இனி நிவாரணங்களில்தானா அவன் குடும்பம் தங்கி வாழுப் போகிறது?”

கண்கள் சௌகாப் பணித்தன. □□□

இரவுகள் சினி வெறுப்பு

வெந்திலேல் ருமதியந்தர்

அழற போவதில்லை இனைமேலும்
பாருக்கூக்கும். யானார் ஒன்னாந்தும்
நூல்கள் அழப் போவதில்லை.
எழ்வை அமைதியுரச் சீர்மயம்
எம் இரவுகளே
அணியலீய குளவுத்த பின்
ஏதற்காக மீண்டிடாரு முறை
அழுகைப் பிரச்சுவர்?
கற்பணைகளுக்குள்ளும்
ஒசாற்களுக்குள்ளும்
அடைவிலிடாது அவ்ஸல் பட்டு
நீலீருளின்ற இந்த ஏகாந்த இரவுகள்
படுத்தும் பாடு போதும் எமக்கு
கடுகள்டு நீசப்பதாயும்
ஆணியத்தின் உறிபவிப்பாயும்
வினைந்திடும்
பொல்லாத இரவுகளுடன்
வீழித்திருந்து
நீத்தலும் வேதங்களையுவது
நாவுகள் பட்டுப் பான்.
நாட்கள் கடற்கு
இப்போதாவது
நெஞ்சும் அணுதீயுற்று
தீர்க்கப்பகல் நீண்டாயும்
இந்தேந்தேயுல்
உற்கு போன துயரங்களை
நீண்ணவுணாக்கி
மீளன்றதவின் மூலமாக
அந்தரமுறச் செய்து விடுகின்றன
இந்த இரவுகள்.
துயரங்களும் துண்பல்களும்
ரெயிகிதமாகக் கவந்துவிட்டு
எம் வாழ்வைப்
ஏதோ ஒன்றிருக்கான
ஆரம்பயாயும், முடிவிலீயாயும்
அசாதாரணங்களாயு
நகர்ந்து கொள்கின்றன
இடுப் பொல்லாத இரவுகள்,
வேண்டாம் வேண்டாம்
இரவுகளே எழுது வேண்டாம்
இனைமேலும்
எவ்கள் நூல்விதகளை
இருந்து விட
கவுக்குக்கும், சீட்டருக்கும்
எதுவிட நீரானாயும் இல்லை.

மேகத்தில் விழிகள் கொழுவிய உனக்கு

அரியாசனக் கனவுகளோடு உலாவருகிறாய்
உனது பீடங்களுக்கான சர்கை இழைகள் வைத்திழைக்க
ஆன் தேடி அவைகிறாய்.
உனது விழிகளில் வழிகிறமயதைச் சேற்றின் வீச்சம்
சீரழிக்கிறது காற்றை.
உனது ஏறிடுதல்களில் பூக்கள் வாடிக் கருகுவதை
யனதுள் ரசிக்கிறாய்.
மொய்த்துக்கிடக்கின்றன பூச்சிகள்
உன் சாம்ராஜ்யத்தை.
உனது பெயரால் சர்வசதந்தீரமாய் உலாவரும் அவை.
உனக்கான தானியங்கள் தேடிப்பக்குவும் செய்யும்.
காலடியில் வந்து குழையும் உனது நாய்
வாசலுக்கு வருவோரை அது கரைத்து மிரட்டுவதை
பெருமை பெரங்கப்பார்க்கிறாய்.
செல்லுமிடங்களில் வெற்றிருக்கைகள் இருந்தாலும்
அவற்றிடமும் தகைமை தேடும் உனதறிவு.
மேகத்தில் விழிகள் கொழுவிய நீ
அறிய மாட்டாய்
அரியாசனங்களீன் காலம் மலையேறிப்போன்சேதியை
வெற்றிருக்கைகள் நன்கறியும் என்பதை !

ந.சத்தியபாலனின் இரு கவிதைகள்

தஞ்சும்பத்தஞ்சும்ப எடுத்துவருகிறாய்
அழகீய குவளையில் இனையதோர்பானம்
வாங்கிய கை வாய்நூகே போவதற்குள்
மெல்லப்பரவும் அதன் குளிர்மை கையினில்

எனக்கொன நீயதைத் தயாரிக்கையில்
உள்ளறிய அன்பும் கரைந்து கலந்திருந்தது
மெல்லிய நழுமணம் கலந்திறங்கிற்று
அதிலுறங்கிய உன் ஒரு ரகசியமாய்...

மிடறு மிடறாய் இறங்க இறங்க
அருவியூற்றாய் நீறைகிறாய் என்னுள்
முடிந்து விடப்போகிறதே என்னும் ஏக்கத்துடன்
சீற்று சீற்றாய் அருந்துகையில்
தானும் சேர்ந்து தழைக்கத் தொடர்ச்சுகிறது
சிதையங்கல் வளர வேண்டுமே
உறவு என்னும் கவலை !
மணசடியில் வண்டலாய்த்
தேங்கிய இனைமையுடன்
விடை பெற்றும் புறப்படாமல்...
புறப்பட்டும் விடைபெறாமல்...

காச் செம்புலம்

நாட்டார் பாடலின் இயல்புகள் – மறுமதிப்ரீரூ

கலாநிதி செ. வேங்கராசா

நாட்டார் பாடலின் இயல்புகளாக பெரும் பாலான ஆய்வாளர்களால் பின்வரும் இயல்புகள் கூட்டுக்காட்டப்பட்டு வருகின்றன.

01. மரபு வழிப்பட்டது.
02. ஆசிரியரற்றது.
03. ஒரு வித வாய்ப்பாடுகளுக்குள் அடங்குவது.
04. ஒரு குழுவினரால் (நாட்டாரால்) பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது.
05. வாய்மொழியாகப் பற்பயப்படுவது.
06. பல்வேறு வழவங்களாகத் திரிபடைவது.

முத்த தலைமுறை ஆய்வாளரான பேராசிரியர் ஓராது தொடக்கம் இலைய தலைமுறை ஆய்வாளரான முனைவர் மு. இளங்கோவன் வரை மேலத்தேய நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்களை பின்பற்றி மேற் கூறியவாறு இன்று வரை குறிப் பிட்டு வருகின்றனர். ஆயினும் நாட்டார் இலக்கியத் தேடல்கள் ஓரளவு அதிகரித்து வருகின்ற சூழலில் மேற்குறித்த இயல்புகள் எவ்வளவு தூரம் பொருத்தப்பாடுடையன என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

மேலே நாட்டார் இலக்கிய இயல்புகளுள் ஒன்றாக அது மரபுவழிப்பட்டது என்பது எடுத்துறைக்கப்படுகின்றது. இக்குற்றின் உட்கிடை நாட்டார் பாடல்கள் புதிதாக உருவாக முடியாதென்பதே ஆயின் நாட்டார் பாடல்கள், சமகாலச் சூழலில் புதிதாகவும் உருவாக்கப்பெறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

பின்வரும் பாடல் மகைநாட்டைச் சேர்ந்த பட்டியகாமம் எம்.பி.வேலுசாமிதாசன் என்பவரால் பாடப்பட்டது.

மண்டல வாழ்வை மறந்தார்
எம்மையாண்ட
பண்டார நாயக்கா

ஜீவநதி

விண்டலம் போய்ச்சேர்ந்தார்
கண்டோர் மனந்துழிக்க
கேட்டோர் உளங் கொதிக்க
பாதகன் எடுத்த குண்டால்
மண்டல வாழ்வை மறந்தார்
பண்டார நாயக்கா
விண்டலம் போய் சேர்ந்தார்.

ஊறாணியைச் சேர்ந்த புலவர் பூபாலபின்னை பாடிய பாடலொன்றின் ஆரம்ப பகுதி பின்வருமாறு.

V.C.தேர்தல் குழ்மிப்பாடல் :

மாங்கையரெல்லோரும் வாருங்கம் - இந்த மன்றத்தில் ஒன்றாய் சேருங்கல
பங்கமில்லாமலே கூடுங்கம்
இந்த பக்தன் முருகனை பாருங்கம்

சிங்கத்தின் வீரத்தை கொண்டவன்றி அவன்
செல்லுமிடமெல்லாம் வெங்பவன்றி
மாங்கையர்களாகவே வெற்றிகொண்டு
இப்போ

மாநினம் போற்றி செய்வான்றி
பேரும் புகழும் பெற்றவன்றி அவன்
பேர் என்ன முருகப்பின்னையும்
யாபேரும் ஒன்றாக கூடுக்கொண்டு நீங்கள்
யானைக்கு நேர்புள்ளி போடுங்கம்

உதராணம் : அஷ்ரப் அகாலமரணமெய்திய சூழலில் முள்ளீர்ம் பெண் பாடிய ஒப்பாரி :

ஆலமெல்லாம் பணத்த அந்த மேலோனை
முன்னிறுந்தி
மனமிராங்கி பாகேகிறேன் பொதுமக்களே
நீங்கள் கேட்டுங்க
பின்மில்லாலும் என்று நம்மஸ வேந்தன
முன்னிறுந்தி

முன்வீழ்க்குப் பாடுப்டார் - நமக்கு
 முன்னுரிமை வேணும் என்று
 அறிவு மரம் நாட்டி
 அதன் இளவில் நாங்கள் குந்தி
 பழமருந்தும் வேண்டியில் - அல்லாற் நீ
 பறிச்செடுத்துப் போட்டாயடா

 வீழ்மு வீக்கின்
 கிளாப்பிவுந்த கூரியனே
 மேகம் மறைத்ததல்லா ஹு
 கிளாப்பி வழும் நிலவு
 கிராணம் மறைச்சது போல் - எங்கட
 முதுக்டா மன்னானே - அல்லாஹு
 ஆழ மறைச்சிப் போட்டாயடா

 வெயினால பால் குடிசி
 வேர்வையாலே தண்ணீர்வாத்து
 கால் நடையாய் வந்த காட்சி - இப்ப எங்கட
 கண்ணைத்தே தோன்றுதல்லாஹு

 நடையாய் நடந்தந்து - அவர்
 நாட்டுமுக்கணள் தாங்கி நின்று
 நமக்கு கட்சி ஒன்றை உருவாக்கினார்.
 அதற்கு
 நாம் கருணை காட்ட வேணுமல்லோ
 பார்விமன்றில் உதிச்சி பிறிச்செடுத்தோம்
 வெண்ணீலவு

 மறையென்னும் கருமேகம் இப்ப மூழ
 மறைச்சதல்லாஹு
 எங்கள் இளவரசர் ஏறிவந்த கப்பலுக்கும்
 கூட்சமம் என்னும் மாலபோட்ட இப்ப
 சட்டப்ரிச்ச போட்டதல்லாஹு

 தங்கம் போல் மேனி தறையிலே
 தானுள்ளந்து
 சடமைத் காணாம தவிச்சம் அல்லவு
 கொஞ்சமேறும்
 பொன்னான மேனி அல்லாஹு

 புப்போல நானுள்ளந்து
 கண்ணால் காணாம
 கடும் கொலல ஆக்கினாக

 உத்தம ராசாவே
 உசிச் வந்த ஒளி விளாக்கே
 பத்திரியாய் வெச்சி - அல்லாஹு இப்ப
 எங்கள் பரதேசி ஆக்கினாக

 எங்கட பட்டத்துராளா
 பறந்து வந்த கப்பலுக்கு

ஆரும் அறியாம அநியாயம் செய்தாக
 அல்லாஹு

 சுத்து விளக்கெடுத்து கொழுத்தி வெச்சோம்
 கோடி காலம் அது பத்துமென்று
 போறாம என்னும் புயலுத்து
 ஒளி மறஞ்சி போச்ச கல்லாஹு

மாறுதில்லை ஆறுதில்லை அல்லாஹு
 மனவருத்தும் தீருதில்லை

மேற் கூறிய எடுத்துக்காட்டுக்களை
 நோக்கும் போது நாட்டார் பாடல்கள் சமகாலத்திலும்
 உருவாகின்றன என்பது நன்கு புலப்படுகிறது.

நாட்டார் பாடலின் இயல்புகள் தொடர்பான
 முற் குறிப்பிட்டவெற்றுள் பிறிதொன்று 'அவை
 ஆசிரியர்றறவை' என்பது. ஆனால், சமகால
 நாட்டார்பாடல்களுள் சிலவைக்கயானவை ஆசிரியர்
 பெயர் அறியக்கூடியவை. இத்தகைய பாடல்கள் கிழக்கு
 மாகாணத்தில் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுகோமமாக
 காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலே
 இறுதியாக கூறப்பட்ட பாடல் களோடு பின்வரும்
 பாடல்களையும் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

- 'புயற்காவியம்' - சேகுமதார் புலவர்
- 'எல்லாம் அதுக்குள்ளே' - வி.எஸ்.கோவிந்தசாமி தேவர்
- 'ஸமுத்து இரட்டையர் மணிமாலை'
க.சின்னவர்ப்புலவர், க.கணபதிப்பிள்ளை
ஆகியோர் பாடிய தனிப்பாடல்கள்.

ஆகவே நாட்டார் பாடல்களுள் ஒருவகை
 யானவை ஆசிரியர் இன்னாரென்று அறியக்கூடியவை
 யாகவான்ஸாமை புலப்படுகிறது.

நாட்டார் பாடலின் மற்றொரு இயல்பாகக்
 குறிப்பிடப்படுவது நாட்டார் பாடல்கள் ஒரு வித
 வாய்பாடுகளுக்குள் அடங்குகிறது என்பது. தானாட்டுப்
 பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள் முதலானவை அத்தகை
 யனவாக இருப்பது கண்கூடு. ஆனால் விளையாட்டுப்
 பாடல்கள் முதலான வேறு சில நாட்டார் பாடல்கள்
 அவ்வாறன்றி ஒழுங்கற்ற வடிவ மறையிலும் வேறு
 மறைகளிலும் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க
 முடிகிறது.

உத்ராணம்.

கவுடியாக்கக் கவுடியாக்கக்
 கை கால் முறிய கை கால் முறிய
 காலுக்கு மருந்து தேஷக் கட்டு தேஷக் கட்டு

மாம் பட்டை மருதம் பட்டை
வெளைவால் ஓடிய
தென்னம் பட்டை பும் பட்டை
புளியம் பட்டை...
பட்டணம் பட்டணம் பட்டணம்

ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்ட பிறிதொரு இயல்பு ஒரு குழுவினரால் பகிற்ந்துகொள்ளப்படுவது என்பது. ஆயின் மேற்குறிப்பிட்ட பாடல்களுள் சில தனி மனித வெளிப்பாடுகளாகவுள்ளனமை கவனத்திற்குரியது. வீவிடத்தில் இன்னொரு பாடலையும் உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். இப்பாடல் இளம் முள் விம் பெண்ணொருத்தி ரகசியமாக உறவினருக்கூட்டுறவு கடிதும் ஒன்றின் ஒரு பகுதியாகும்.

நன்றி மறந்தார்
நகமிருக்க சுதநயெடுத்தார்
கழுத்திலையும் கத்தி வைத்தார் இனி ஓர்
காலமும் தான் பேச்சிருக்கோ

மலுமெயன்டு சொல்வி
வாசசேபி போட்டாரு
படைத்த நகுமான் மாபி என்னை
புதராக்கிப் போட்டாராக்கும்

உருகும்மூகானேன்
உள்ளம் மெழுகுக் கொப்பானேன்
கடுகு நிறமானேன் இந்த
கவல வந்த நான்தொட்டு

கவலையுடன் வாழனேன் என்ற
கண்ணால் நீர் ஓடியதால்
கொப்பி நானுஞ்சிருக்கு - அதை
கூர்மையுடன் பார் மதனி

நாட்டார் பாடலின் இயல்புகளாக முங்கூறுப் பட்டவற்றுள் இன்னொன்று, நாட்டார் பாடல் வாய் மொழியால் பரப்பப்படுவது என்பதாகும். இக் கூற்றும் ஓரளவே ஏற்படுத்தைது. ஏனெனில் நாட்டார்பாடல்களுள் ஒருவகையானவை ஏடுகளில் எழுதப்பட்டு அவ் வழி பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. பேணப்பட்டும் வந்துள்ளன. வீவற்றுக்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக, வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள், மகாமாரி திவ்வியகரணிப் பாடல்கள், கண்ணகி வழக்குக்குரை, மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு ஆகியவற்றை குறிப்பிடலாம். (இத்தகைய ஏட்டு வழக்கு பாடல்கள் அச்சு ஊடகம் வந்த பின்னர் நூலுக்குப் பெற்றன) இவ் வேளை வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் பாடல்களின் தொகுப்பாசிரியர் தமது நூல் முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுவது கவனத்திற்குரியது.

ஜீவநதி

“வன்னிவள நாட்டில் சிதறி ஆஸ்காங்கே
பல முதியவர்கள் மனதில் இருந்த
பாடல்களையும்
கறையானால் அரிக்கப்பட்ட கடவுயமுத்து
ஏட்டுப்பிரதீகளில் இருந்த பாடல்களையும்
தொகுத்து நூலாக வெளியிட முயன்றேன்.”

நூலுக்குப் பெறுகின்ற வேளையில் நூலாசிரியர்கள் பல சீரமாங்களை எதிர்நோக்கினர் நூலாசிரியராகுவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்நாலை வெளிக்கொண்ற
வேண்டுமென்ற அவசியத்தை
உணர்ந்து சந்தர்ப்பாங் கிட்டியபோதுவைம்
கிடைக்கக்

கூடியனவாய் இருந்த வழக்குரை ஏடுகளை
சேகரித்தேன் அவற்றான் ஆராய்ச்சிக்கும்
படிகளின் ஒப்பு நோக்கத்துக்குமாக
தும்பிழுவில்

வீரமுனை, காலைத்தீவி, நீலாவனை,
கஞ்சாவனை,

தேற்றாத்தீவி, செட்டுபானையம், மகிழுத்தீவி,
ஆரைப்பற்றை, சிற்றாண்டு, வந்தாறுமைலை
என்ற

ஹர்களை முறையே சேர்ந்தனவான
பதினொரு

ஏடுகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பயற்றன...

கிடைத்த ஏடுகளில் கண்ட பாடபேதங்களை
இயன்றவனை எனது பதிப்பில் பக்கந்தோறும்
அடியில் குறித்துக் காட்டியுள்ளேன்
மட்டக்களப்பு வழக்குச்சொல் தொடர், குறிப்பு
மொழி

என்பலவ செய்யுள்களில் வரும்போது
அவற்றையும்

அரும்பதங்கள் முதலியவற்றையும்

இயன்றவனை

அழக்குறிப்பில் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறோம்
செய்யுள்களில் மட்டுமன்றி
நூலுமைப்பிழும்

அதிகார எண்ணிக்கை வைப்பு முறை
என்பவற்றிழும் ஏடு தோறும் பேதங்கள்
காணப்பட்டன.

அவற்றை அதிகார பாடபேதங்கள் என்ற
தலைப்பில் பொருளாடக்கத்தினை அடுத்து
வைத்துள்ளேன்.

தீவுவரை கறியவற்றை நோக்கும்போது
நாட்டார் பாடலின் இயல்புகளாக மேலே குறிக்கப்

பாட்டுள்ளவற்றுள் சிலவற்றின் பொருத்தப்பாடுகளும் புலப்படுகின்றதென்னாலும்.

அதேவேளையில், நாட்டார் பாடவின் இயல்களாக முற்றிலும் புதிய தீவுவரை கூறப்படாத சில இயல்குகளையும் இனங்காணமுடிகின்றது. அதாவது, நன்கு பழுத்த புவர்களால் பாடப்படுகின்ற பாடங்களும் வாய் மொழிப் பாடங்களாக கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

உதாரணம் : வன்னிப்பிரதேச பின்னளையார் சிற்று

“வீசுகர மேகரிற வேதநுதனாள் கருணை
மேவுமத வரணா வினாயக வினோத
கூசுதபிழ் சேர் முதல் கோமண
வள்ளிக்கிணைய
குஞ்சமத மூக்கிணைய குஞ்சரமு கத்தோன்
பேசுதிகளுன் கழதகளினை
பாடுவதற்கு மாரு
பிழைகள் வராமலே...”

பின்வருவது மாரியம்மன் பாடவின் ஒரு பகுதியாகும்.

மாரியம்மன் ஊஞ்சல்
சீர் பூத்த தென்கிழுக்கிழுங்கை மேவுந்
திகம்புறுசின் காரபுர நகரில் வாழும்
ஏர்புத்த பழனநடு விளங்குகோயில்
இசை பூத்த மாரியம்மன் ஊஞ்சல் பாட
ஆர் பூத்த சடை மெளவி அரனா தீன்ற
அருள்புத்த அறிவிச்சை
தொழிலைன்றோதும்

கார்புத்த மும்மதத்த களிற்றின் பாதம்
கரம் பூத்த மலர்கொண்டே கருதி வழாஷ்வாம்.

வசந்தன் கவித்திரட்டில் இடம்பெற்றுள்ள பாடவைனான்றின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு

தேவி வசந்தன்
அந்தராங்க மனத்துள தேவைன
அகண்டமௌங்கும் அனாதியு மான
வாய்ந்த மத்த சலஞ்சொரி கின்ற
வாரணா ணனப்பணிற் தேத்திடு வோம்.

பின்வரும் பாடல் கண்ணகி வழக்குரையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வெண்பா

வீற்றிறந் தான் அரசன் மிக்கமணி
வேணாதன்னை
நாற்றினையும் தான்மதிக்கும் நற்சோழன் -
நாட்டில்
பாந்துவியும் காவிரிப்பும் பட்டணத்தி வேகச்
சரிந்து வரு மாம்பேழை சாய்ந்து

இத்தியாதி பாடல்கள் நாட்டார் பாடங்கள் தொடர்பான இன்னொரு முக்கியமான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலரும் கவனிக்கத்தவறிய பிறிதொரு பண்பையும் இனங்காட்டியுள்ளன. அதாவது பொது மக்களை மனங்கொண்டு நன்கு படித்த புலவர் களால் பாடப்பட்டு வந்த சில வகைப் பாடங்களையும் நாட்டார் பாடல் என்ற பிரிவிலுள்ள அடக்க வேண்டிய அவசிய மாகின்றது.

நாட்டார் பாடங்கள் நேரடியாக நடைமுறை வாழ்க்கையோடு தொடர்புப்பட்ட குழுவிலிருந்து எழுகின்றன என்றாரு அபிப்பிராயமும் நிலவி வருகின்றது. ஓயினும், ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் நேரடியான வாழ்க்கையோடு தொடர்புப்பாது பாவைனாயாக எழுகின்ற பாடங்களும் மூன்றாண என்பது கவனிக்கத் தக்கது. குறிப்பாக, முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் பாடப் பட்டுவருகின்ற கவிகளுள் சில பாவைனாப் பாடங்களை சான்றுகளுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

உதாரணம்

“வந்தாரவண்டா மச்சான்
வாசசெல்லாம் புமணைந்தான்
போனாலரவண்டா மச்சான்
பூப்புத்து ஒன்றது போல்
தங்கத் தகடே - என்ற
தகதகத்த பொன் தகடே
வெள்ளித் தகடே - உன்ன
விலை மதிக்கக் கூடுதில்ல”

தவிர அன்றையக் கால நாட்டார் பாடல் தொகுப்புக்களில் சிலவற்றிலே புதிய நாட்டார் பாடல் வகைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக மலையக நாட்டார் பாடல் தேடலின் போது புது வகையான நாட்டார் பாடங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுள் முக்கியமானதொன்று படின் பாடல் களாகும். மலையகத் தில் கூத்துக்கள் நடைபெறும் போது இடையிடையே வருகின்ற படின் தானே சந்தர் பத்துக்கு ஏற்றவாறு பாடங்களைக் கட்டி பாடுகின்ற வழக்கம் உண்டு.

அ. படின் பாடங்கள்

உதாரணம் : 1

மாணிக்க வத்தை தோட்டத்திலே
மயிருவத்தி கண்டாக்கையா
உருளோச அடு வச்ச
உருட்டுரோசே ஜின்னு போத்த...

உத்ராணம் : 2

"எனக்கு முந்தின பாட்டன் புட்டன்
எல்லாரும் முரடன் - அப்பாடா
கனவிலும் தீரன் - அண்ணார்த்தே
தனத்தில் குபேரன்

நான் பிறந்தது கீழ்க்குடியான்
நாட்டு வனத்திலே
என் வீட்டோ
ரோட்டு ஒரத்திலே - அங்கே
நகக்கள் பணங்கள்
உண்டானது
நவாக் காலத்திலே...

பட்டணத்து பிராந்தி சாப்பிலே
பாதிசாமத்திலே
புகுந்தேன்
பீரோமலவத் திறந்தேன்
விளங்கி பிராண்ட் பேரத்தலையும்
அடிச்சேன் - அங்கே
பல பேர் என்னைப் பிழக்க வற்றுநாக்க - நான்
பலமாய்க் குத்தினேன் - வெகு
உரமாய்க் குத்தினேன் - நான்
பிரிட்டிஷ் லண்டன் ரவியா ஜப்பான்
பேரு பெற்றவன்டா
பல ஊரு கண்டவன்டா
....."

ஆ.பஜனைப் பாடல்கள்

உத்ராணம் :

முருகன் பஜனை
உன்னருள் மறவேனய்யா - சுவாமி
உன்னருள் மறவேனய்யா
குகனே... சண்முகனே...
குறமாது கொஞ்சிடும் நாயகனே
புகழு உன்றரமோ - உன்
புகழை என் நாவாலே...

புவி மீது அடியார்கள் கறைத்தீக்கும்
வடிவேவா

உன்னருள் மறவேனய்யா
மன்னிலும் பொன்னிலும்
பெண்னிலும் நான் கொண்ட
எண்ணமாகற்றி எந்தன்
கண்ணைத்திறக்க வந்த
உன்னருள் மறவேனய்யா - சுவாமி
உன்னருள் மறவேனய்யா

சுருங்கக்கூறின், திதுவரை கூறியவற்றை
அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டார் பாடல்
இயல்புகளாக பின்வருவனவற்றை இனம் காணலாம்.

1. மரபு வழியாக வருவது மட்டுமேன்றி
சமகாலத்தில் புதிதாகவும் உருவாக்கப்படுவது.

2. மரபுவழி நாட்டார் பாடல்களுக்கு ஆசிரியர்
கள் இன்னாரென்று அறிய முடியாத அதேவேளையில்
சம கால நாட்டார் பாடல்களுக்கு ஆசிரியர்கள் இன்னா
ரென்று அறியக் கூடியதாக இருப்பது.

3. மரபுவழி நாட்டார் பாடல்கள் பெரும்
பாலானவை ஒரு வித வாய்பாட்டுக்குள் அடங்கி
னாலும் சில வகையான நாட்டார் பாடல்கள் திரிபு பட்ட
வாடிவத்தைக் கொண்டனவாக இருப்பது.

4. ஒரு குழுவினரால் பாடப்பட்டு வந்துள்ள
நாட்டார் பாடல் இருப்பினும் சம கால நாட்டார் பாடல்கள்
தனிப்பட்ட நபர்களாலும் பாடப்படுவது.

5. நாட்டார் பாடல்கள் நீண்ட காலமாக
வாய் மொழியால் பாடப்பட்டு வந்திருப்பினும் அச்சு
ஊடகம் வந்த பின்னர் நூல்களுடாகவும் சில
சந்தர்ப்பால் களில் கொப்பிகளில் எழுதப்பட்டும்
பேணப்பட்டு வருவது.

6. மரபுவழி நாட்டார் பாடல்களுள் முன்னர்
கவனிக்கத் தவறிய நாட்டார் பாடல் வகைகளும்
காணப்படுவது.

7. படிப்பறிவுள்ளவரால் செந்நெறி மரபுக்
கமைய பொது மக்களுத் தேவையை மனங்கொண்டு
பாடப்பட்டு வந்துள்ளனவும் நாட்டார் இக்கியங்
களாக கருதப்படுகின்றனம். □□□

ஜீவநத் சந்தா விபரம்

தனிப்புதி - 60/- ஆண்டுச்சந்தா - 1000/- வெள்ளாடு - \$ 30 U.S

மனியோடரை அல்லாய் தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும். அனுப்ப வேண்டிய
பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan

Kalaiaham

Alvai North west, Alvai.

K.Bharaneetharan

Hatton National Bank - Nelliady Branch

A/C No.118-00-02-0945701-1

ஜீவநத்

21

திதழ் 18

குறுக்கமும் விரிவும்

நியாய தேவதையின்
கழுத்தை நூர்த்து விடு,
பின்னர்
நீ செய்வுதெல்லாம்
நியாயமாகி விடும்.

ஏறி உழுக்கலாம்
யாரும்
கேட்க மாட்டார்கள்.

வணங்குதற்குப்
புதிய
கடவுளர்கள்.

பொந்துகள்
மணீதர்கள் வாழ்வதற்குப்
பொருத்தமானவை.
பிரச்சினைகள் இல்லாத
பூலோக சொர்க்கம்.

மழை சீணுங்கீக் கொண்டிருக்கிறது.
பிரக்ஞாயாலான உலகம்
பிரக்ஞாயற்றுச்
சுழன்று கொண்டிருக்கிறது.
வாழ்க்கை வெளியே
விரிந்து கீட்கக்

மாலை நேரம்
கோயில் மணீகள்
அடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

நோக்கமில்லாதது போல்
நோக்க முள்ளது
பேர் இயற்கையின்
இயங்கீயல்.

இல்லாது போல்
இருப்பு
இதன்
புதிர்.

ஜீவநதி

ந. ஜீவகாருண்யன்

நேர்காணல்

'குறமகள்' திருமதி வள்ளிநாயகி இராமனிங்கம் சந்திப்பு:- எஸ்.சந்திரபோன்

ஸமுத்துத் தமிழ்ப்படைப்பிலக்கியகாரர்களுள் குறமகள் திருமதி வள்ளிநாயகி இராமனிங்கம் அவர்கள் முத்த பெண் எழுத்தாளர்களுள் முதன்மையானவர். 1933ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஒன்பதாம் திகதி சிற்னாத்தம்பி - சென்னையில் தம்பதிகளுக்கு புதல்வியாக காங்கேசன்துறையில் பிறந்தார்.

ஆரம்பக்கல்வியை நடேஸ்வரா ஆரம்ப பள்ளியிலும், உயர்கல்வியை விளாவைல் 'காண்வென்' கல்லூரியிலும் கற்று, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியையானார். ஆசிரிய பணி புரிந்து கொண்டே, இந்தியாவின் ஓரிசா மாநிலத்து 'உத்கல்' பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரி மாணவராகக் கல்விகற்றியும் பட்டதாரியானார். கொழுப்பு பல்கலைக்கழகத்தில், நாடக அரங்கவியலிலும் பட்டப்பின் பழப்பினை கற்றுக்கொண்டார். 1983 முதல் 1990 வரை அனுத்தம் கோபாய் ஆகிய டோக்ஸில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் விரிவுறையாளராகப் பணிபுரிந்தார். யாழ், பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணிக்குரிய கற்கைநூற்றிலை மேற்கொண்டு இருந்த காலத்தில் உள்ளாட்டு யுத்தம் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து கண்டா நாட்டிற்கு 1991ல் வந்து சேந்தார். கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாக ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களுள் ஒருவராக விளங்கும் இவர் தாயகத்திலும், புலம் பெயர்ந்த நாட்டிலும் தொடர்ந்தும் படைப்பிலக்கியத்திலும், சமூக சேவையிலும் ஈடுபட்டுவருகின்றார்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், யாழ், இலக்கிய வட்டம், தெல்லிப்பெணை கலை இலக்கிய கழகம் போன்ற ஸமுத்து இலக்கிய அமைப்புக்களிலும் புலம் பெயர்ந்த கண்டா நாட்டிற்கு, 'கண்டா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையை', 'தென் ஆசிய பெண்கள் மையம்' போன்ற அமைப்புகளுடன் இணைந்து இலக்கியப் பணியிடம், சமூகப் பணியிடம் ஆற்றிவருகின்றார். தாயகத்தில் பெண்கள் அமைப்புக்களிலும், குறமபூர்வம் காலங்கிரியாக நிலையத்துறை மீற வேண்டும் இலைணந்து பணிபுரிந்துள்ளார்.

ஆரம்ப காலங்களில் லக்ஷ்மி, இராஜங்கிருஷ்ணன் போன்ற பெண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை விரும்பி வாசித்தபோதிலும், இவர்களைப் போன்ற இன்னும் சில பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களிலும் பெண்களது பிரச்சினைகளையும், பெண்களது சமூக விடுதலை பற்றிய புரிந்து இருந்தபோதிலும் கூட அதற்கான தீவாக ஆணின் அள்பும், அரவணைப்பும், அனுதாபமுமே பரிகாரமாகக் கூறப்பட்டபோது. குறமகள் அவர்கள் அக்கருத்திலிருந்து மாறுபட்டு கடுமீப் பூர்வான பிலைணப்பு அறாமலும், உறுதியான சமூகப் பொறுப்புத்துறை மூதினார். இவரது சிறுக்கதைகள் விரக்கியின் வெளிப்பாடாக அமைந்தன. இவரது கதை மாந்தர்களாக வரும் பெண்கள் தமக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு தீவு காண தாமே தமக்கென ஒரு நியப் பாதையைத் தெரிவு செய்து வாழ்வினை நெறித்வறாது வாழ்வோம் என்ற நம்பிக்கையில் செயற்படும் பாத்திரங்களாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

இன்றும் புலம்பெயர்ந்து கண்டா நாட்டில் வசித்துவரும் இவர் கண்டாவில் வெளியாகும் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளிலும், சுஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்து எழுதி வருவதுடன், வானினாலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ப்புக்களில் பங்குபற்றி வருவதுடன், நால் வெளியீடு, கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், பட்டிமன்றம் போன்ற இலக்கிய விழாக்களிலும் பங்குபற்றித் தமது அனுபவ முத்திரையைப் பதித்து வருகின்றார்.

இதுவரை வெளிவர்ந்த அவரது நால்கள்.

1. குறமகள் கதைகள் - முதற்பதிப்பு - 1990, இரண்டாம் பதிப்பு - 2000
2. உள்ளக்கம்மைழி - சிறுக்கதைத் தொகுதி - 2001
3. இராமபாணம் - கட்டுரைத் தொகுதி - 2001
4. மாலை சூட்டும் நாள் - கவிதைத் தொகுதி - 2005
5. யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெண்கள்வி - ஆய்வுநால் - 2007
6. கூத்துக்காலக் குலாவங்கள் - இரு குறுநாவங்கள் - 2010

- எஸ்.சந்திரபோன் -

1. நீங்கள் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட உங்களுக்கு ஊக்கமளித்தவர்கள் யார்?

நான் ஆறாம் வகுப்பில் பத்திரோது வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் சிறுவர்களுக்கான “பாலர் வட்டாரம்” என்ற பகுதியில் “பெண்களுக்கு ஆபரணங்கள் அவசியமா?” என்ற தலையைக்கத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தவர் எனது பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் திரு. கந்ததயா வாத்தியார் ஆவார். அக்கட்டுரை பத்திரிகையில் வெளியானதுடன் பாராட்டினையும் பெற்றது. ஒயினும் எனது எழுத்துத்துறை ஈடுபடு 1954ஆம் ஆண்டிலிருந்தே. சிறுகலை, கவிதை, கட்டுரை என எனது ஆக்கங்கள் வெளிவர ஆரம்பமானது. எனது தாயார் வாஸ்கி வாசித்து ‘தீணமணிக்கீர்’, ‘ஆனந்தவிகடன்’, ‘அழுதசுரீ’ என்பனவும் எனது வாசிப்புக்குக் கிடைத்தபோது என்னுள் உறைந்து கிடந்த எழுத்துக்கம் ஊற்றிடுத்தது. தினனை மேலும் ஊக்குவித்தவர்களாக எனது சிற்பா குறுநாடபிள்ளை, தினகரன் ஆசிரிய குழுவில் இருந்த எனது அத்தான் முறையான அருளம்பலம், இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

2. உங்களுக்கு முன் நோடியாக இருந்த பெண் எழுத்தாளர்கள் யார்?

ஸமுத்தில் எனக்கு முன்னோடியாக பெண் படைப்பிளக்கியவாதிகள் இருந்ததாக நான் அறியவில்லை. ஓரிரு பெண் எழுத்தாளர்கள் சமயம், அறநிதிக் கருத்துக்கள், காந்திய சிந்தனைகள் சம்பந்தமாக எழுதினார்கள். தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களான ‘லக்ஷ்மி’, ‘ராஜமக்ஞர்ஸ்னைன்’ போன்றோரின் எழுத்துக்களை வாசித்ததனால் ஏற்பட்ட ஈர்ப்பும் என் எழுத்துக்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்திருக்கலாம்.

3. நீங்கள் சமூக சேவையில் ஈடுபடத் தூண்டுதலாக அமைந்த காரணிகள் எவ்வை?

எங்கள் குடும்பத்தவர்கள் அயவர்களுடன் அந்தியோன்னியமாக உறவாட உதவிகள் செய்ததனை நான் சிறுவயதிலேயே அவதானித்து வந்தேன். பின்னர் நான் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு வந்தபாழுது பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளையும் அதனை எதிரோக்கும் மக்களுக்கு உதவேண்டும் என்ற எண்ணைம் எனக்கு உதயமானது. இதற்கு உறுதுணையாக எமது பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த சனசமூகநிலையம், கலை ஜிக்கிய சங்கங்களும், சக ஆசிரியைகள் சிலரும் அமைந்தனர். குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால் நிருமதி வேதவல்லி கந்ததயா அவர்களையும் குறிப்பிடலாம்.

4. உங்கள் ஆக்கங்கள் எந்த ஏந்தப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவர்தன?

இலங்கையில் வீரகேசரி, தினகரன், ஈழகேசரி, ஈழநாடு, தினபதி, தினக்குரல் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் வரதாரின் ஆனந்தன், தேன்மொழி, மல்லிகை, வெற்றிமணி, மாணிக்கம் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவர்தன. தமிழ்நாட்டில் ஆனந்தவிகடன், ‘டுகமாயினி’ போன்ற சஞ்சிகைகளில் வெளிவர்தன. கண்டாவில் பெரும்பாலான தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவர்துள்ளதுடன் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகின்றேன்.

5. ‘பெண்ணியம்’ பற்றிய உங்கள் பார்வை எத்தகையது?

பெண்ணியம் என்பது ஆரவாரமான கோஷமல்ல. பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் சகல அடக்குமுறைக்கும் எதிரான நியாயத்தின் குரலே பெண்ணியம். அழிப்படை மனித உரிமைகள் அனைத்தும் பெண்களுக்கு இருக்கவேண்டும். பெண் அடிமைக்கெதிரான கட்டுடைப்பு என்பது பெண்களுக்கு கட்டாக்காலித்தனத்தை வழங்குவதற்கு. பெண்ணியம் மனித நேயத்திற்குப் புதுப்பொலியும், அர்த்தமும், ஆழமும் பாய்ச்சுதல் வேண்டும்.

6. ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து இக்கியப்பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றிர்களா?

ஆம். ஈழத்துப் பிரபல எழுத்தாளர்களான இ.நாகராஜன், ச.வே.கணக்செந்திநாதன், எஸ்.பொ. ஆகியோருடன் இணைந்து ‘மத்தாப்பு’ என்னும் குறுநாவலில் ஒரு அத்தியாயமான மஞ்சள் வர்ணத்தை வைத்து எழுதினேன். இக்குறுநாவல், நான்கு தசாப்தத்திற்கு முன் வீரகேசரி வாரமலைன் தொடராக வந்தது. பின்னர் இளம்பிறை, மித்திரா வெளியீடுகளாக நால் வடிவம் பெற்றது. மாணிக்கம் என்ற சஞ்சிகையிலும் பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலருடன் இணைந்து ‘கடல் தாரகை’ என்ற குறுநாவலில் ஒரு அத்தியாயத்தை எழுதியுள்ளேன்.

7. இக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

பல்வேறு இக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றி நிறைவேல வாசித்துள்ளேன். அமைப்பியல், அழகியல், மாக்ஸியல், புறோய்டிளை, மானுடவியல், சமுதாயவியல், தத்துவம், நல்வீணத்துவம், பின்நல்வீணத்துவம்,

வரலாற்றியல், அறிவியல் கோட்பாடு எனப் பல கோட்பாடுகள் இன்று இக்கிய விற்பனைர்களால் பேசப்படுகின்றது. ஆனால் நான் எழுத்து தொடர்ச்சிய காலத்தில் ஒரு கருவைத் தெரிவு செய்து அதனை அழுத்தாமல், நாகூக்காக கதைகளுக்குள் புகுத்தி விடுவதுண்டு. ஏற்ற மொழிந்தையும் கவர்ச்சியான சொல்லாட்சியும் கையாளப்படும் போது அவை பாராட்டுக்குரியனவாகின். எந்தவொரு கோட்பாடும் தனித்து நின்று சுவைதற்ப் போதியது அல்ல. தனிக்கோட்பாடு படைப்புக்கு முழுமை தரமாட்டாது. காலத்திற்குக் காலம் உலகில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இக்கியக் கோட்பாடுகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயற்கையே. திறனாய்வாளர்களே இவற்றை நுணுகி ஆராய்ந்து விளக்க வல்லவர்கள்.

8. சமகால ஈழத்து தமிழ் இக்கியப்போக்கு பற்றிய உங்கள் கருத்து?

அழுத்தின் களம் விரிந்து செல்கிறது. அனுபவங்கள் ஏராளம், ஏராளம். உகைத்தரம் வாய்ந்த உன்னத இக்கியங்கள் படைக்குமளவிற்கு நிகழ்வுகள் எழுத்தாளனை அமைக்கின்றன. தாய் மண்ணில் மட்டுமேன்றி புலப்பெயர்வும் ஈழத்தமிழர்க்கு பரந்த அறிவினையும், புதிய அனுபவங்களையும் தருகின்றது. உகை தரம் வாய்ந்த எழுத்துக்களை அவை எழுதப்பட்ட மூல மொழியிலேயே வாசிக்கும் வல்லமையை பும்பெயர்ந்த ஈழத்து தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு தந்துள்ளது.

நான் மலேசியா சென்றிருந்த சமயம் மலேசிய எழுத்தாளர் திரு. ஆதிகுமணன் அவர்களைக் கோலாலம்புரில் சந்தித்தேன். தான் இந்தியாவில் கண்டு கொண்ட ஏராளமான புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பங்குபற்றிய மகாநாட்டில் இன்றைய நிலையில் ஈழத்தமிழர்களின் இக்கியப் படைப்புக்கள் உச்சத்தைத் தொட்டிருக்கின்றன எனப் பலரும் மகாநாட்டில் பாராட்டுவதை நேரிலேயே கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்ததாகக் குறிப்பிட்டார். □□□

ப்பாளக் காமாந்திகம்

பட்டினத் தெருவிலும் அலைகின்ற பாம்புகள்
விசங்களை மறைத்து மாயக்கண்ணாடுகளை முன்
ஆடுக்களீத்த பின்னர்
மெல்ல மெல்ல நெள்கின்றன வாசஸ்பதோரங்களைல்

மகுடிக்காரனைன் முன்னால்
குழந்தைகள் வாய் பின்துபட்டும்
எல்லைகளைன் புறத்தே தவறு நேர்ந்துகொண்டிருக்கிறது
மிகவும் நேர்த்தியாக

தீரைகளை அகப்படாத முதுசொம்கள்
வேடக்காரனைன் பல விளைப்பில் பறிபோனதால்
அகராதியில் அகப்படாத தூசணைகளைப்பேசி
இளம்யன்னன் தன் முதுகைத் தாக்குகிறான்

குளத்தில் விழுந்த யாழிற்காகப் பாணன் காத்திருந்தபோது
உச்சீக் கோபுரங்களை பட்டுத்தெறிக்கிறது
சீதையின் சொற்கள்
அவை கோடியாண்டுகளை பின்
பலவீனமான தருணங்களை இழுக்கப்பாடுகின்றன

உப்புக்கரிக்காமல் சொட்டும் வீயற்கையைல்
இரண்டு துளி தூயனைக் காவிச் சென்றபோது
தயாரீக்கப்பட்ட குற்றப்பத்தீரீக்கையைல்
எல்லோருக்குமான வெளி முள்ளந்தண்டுடன்
புணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது சிறு ஆழத்துக்காக.

மருதம்-ஓகதீஸ்

எனது ஒலக்கியத் தபம்

3

தி. ஞானசிரரன்

பாத்திர வார்ப்பிள் சூத்திரதாநின்

இற்றைக்கு ஏற்ததாழ முன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எங்களோரின் கேந்திரத்தில் தெருவோரமாக ஓர் ஆயம் இருந்தது. பருத்தித்துறை, நெல்லியடி உள்ளிட்ட தார இடங்களிலிருந்து வியாபார நோக்கமாக எங்களுள் வழியாகத்துங் மக்கள் யாழ்ப்பாணம் செல்வது வழக்கம். இளவாலை முதலான மேற்குக் கிராமங்களிலிருந்து வள்ளிப்பகுதிக்குச் செல்வர்களும் இவ்வழியாகத்தான் செல்வார்கள். இவர்கள் யாபேரும் எங்களுளிலுள்ள சிற்றிலிநாயகர் ஆயக்காரலில் மர நிழல்களில் தாங்கிச் செல்வார்கள். இருட்டிவிட்டால் இவர்கள் தங்குவதற்கும் இங்கு வசதிகள் இருந்தன. அருகே இருக்கும் ஆயத்தில் தமது வண்டில் பாடுகளைக்கட்டி வைப்பார்கள். குதிரை வண்டிகளில் வருபவர்களும் குதிரைகளைக் கட்டி வைப்பதற்கு வசதியான இடங்கள் இருந்தன. காந்நடைகளை ஓரிட்திலிருந்து வேறோரிடத்திற்கு நடத்திச் செல்வோரும் இந்த ஆயத்தில் அவற்றைத் தங்களைவத்து இளைப்பாறச் செய்து தமது பயணத்தைத் தொடர்வர். இவ்வாறு இளைப்பாறச் செல்வோரும் காந்நடைகளைத் தங்களைவத்துச் செல்லும் வியாபாரிகளும் ஆயநிதி செலுத்திச் சென்றதாகக் கரண பரம்பரைக் கடையுண்டு. இதன் காரணமாக இந்த இடத்திற்கு “ஆயக்கடவை” என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இந்த ஆயத்தின் அருகே ஒரு குளமும் இருந்தது. இது ஆயக்கும் எனப் பெயரிடற்றிருந்தது. (15)

நவீன வாகனப் போக்குவரத்துகள் ஏற்படத் தொடங்கிய பின்பு சிறிது சிறிதாக ஆயத்தின் பாவனை அருகத் தொடங்கியது. காலப்போக்கில் ஆயம் இல்லாமல் போய்விட்டது. எனினும் இச்செயற்பாடுகளின் எச்சங்களை எனது இளம்பராயத்தில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

பரம்பரை பரம்பரையாக இந்தச் சூழலில் வாழ்ந்து ஊருக்கு உழைத்தவர்கள் எனது முன்னோர்கள். கல்விப்பணி, சமூகப்பணி, சமயப்பணி ஆற்றிவந்தவர்கள். தாம் ஆற்றிய பாரம்பரியம் மிகக் நற்பணிகளை சங்கிளித் தொடர்போல அடுத்துவந்த தலைமுறையினருக்கும் எடுத்து வந்தவர்கள். சிறப்புமிக்க வாழ்க்கை வெறிகளை தமது சந்ததிக்குள் செறிய வைத்தவர்கள்.

எனது இளமைக்காலத்தில் நான் சந்ததித் திந்த யுக புருஷர்கள் எவ்வாறெல்லாம் எனக்குள் தம்மைப்பற்றிய பிரமிப்பை ஏற்படுத்தினார்கள்! இவைகளில் சிலை எவ்வாறு எனது கடைகளில் பாத்திரமானார்கள்! எவ்வாறு எனது வாழ்க்கையைப் புடம் போட்டார்கள்! எவ்வாறு எனது இலக்கியத் தடத்தின் சூத்திரதாரி ஆணர்கள் என்பதையல்லாம் நான் இக்கட்டுரைத் தொடரில் கூறிச் செல்வேன்.

சீவானாந்தக் குருக்கள் - இவர் எனது மாமா. எனது தந்தையின் மூத்த சகோதரி பொன்னம்மா என்பவரை மணந்தவர். இவரிடத்திலேதான் நான் குருகுலமுறையில் வேத மந்திரங்களைக் கற்றேன் என்பதை கிக்கட்டுரைத் தொடரின் முதல் அத்தியாயத்தில் கூறியிருக்கிறேன்.

இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவற்றைக் கற்றுணர்ந்தவர். இலங்கை அரசின் தபாற் கந்தோர் தலைமைப் பீடத்தில் தொழில் கிடைத்தபோதும், களங்கமில்லாத சேவை கணேசன் சேவையே என அரசுசேவையை வெறுத்து ஆயக்கடவை ஜங்கரன் பணியில் தன்னை ஈடுபெடுத்திக் கொண்டவர். (16) இந்தியாவில் குருகுலத்தில் சேர்ந்து இளவயத்திலேயே வேத ஆகமங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர். அந்தக் காலத்தில் ஜீவநதி

எங்களிலிருந்து மயில்டிடி என்ற கிராமத்திற்குச் சென்றால் வள்ளும் மூலம் இரண்டு மணித்தியாலத்தில் இந்தியாவுக்குச் சென்றுவிடலாம். மாமா அழக்கடி இந்த வள்ளுப் பயணத்தின் மூலம் தனது குருகுல நண்பாக்களைச் சுந்திக்கவும் வேதாகமங்களில் ஏற்படும் ஜயங்களைத் தீவ்பதற்கும் இந்தியா சென்றுவிடுவாராம். அங்கிருந்தே, தன் இந்தியா வந்திருப்பதைத் தாய்தந்தையருக்குத் தெரிவிப்பாராம். அவர்கள் இங்கிருந்து அவருக்குப் பணம் அனுப்பி வைப்பார்களாம். அந்தக்காலத்தில் புதிய சினிமாப் படங்கள் வெளிவரும்போதும் எங்களிலிருந்து படம்பார்க்க பலர் வள்ளுப்பகளில் சென்று வந்ததாகவும் அறியமுடிகிறது. அவர் உடைக்காலத்திற்கு முன்னரே நித்தியை விட்டெழுந்து காலைக்கடன்களை நிறைவேற்றிய பின் குளித்து சிவபூசை செய்வார். அதன்பின் கோயில் கூழலில் உள்ள புமரங்களிலிருந்து புக்கொய்வார். திருமஞ்சனக் கிணற்றில் நீர் கிரைத்து மூலவருக்கு அபிஷேகம் செய்து, அலங்காரம் செய்து பூசை செய்வார். அவருடைய செயற்பாடுகள் யாவும் குறித்த நேரத்தில் மணிகணக்குப் பிச்காமல் நிகழ்மும்.

பூசை முழுந்து உணவருந்திய பின் கோயில் முன்றுவுக்குச் செல்வார். அங்குள்ள வாசிக்காலையில் அமர்ந்து அன்றைய ஆஸ்கில் தமிழ் தினசரிகளை வாசிப்பார். முன்னர் ஆயம் இருந்த இடத்தில் தெருவோரமாக இப்போது ஒரு கிணறு இருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து சிறிது தூரத்தில், ஆறு நீளமும் நான்கு அகலமும் கொண்ட கல்லில் பொழியப்பட்ட நீர்த்தொட்டி ஒன்று இருந்தது. இந்த நீர்த்தொட்டியை தினமும் கழுவிச் சுத்தம் செய்து கிணற்றிலிருந்து நீரடூத்து அதனுள் நிரப்புவார். எனது கிளமைப் பராயத்தில் இப்போதுள்ளதுபோல் பல்களோ, கார்களோ அதிகம் இருக்கவில்லை. மாட்டுவேண்டில் பாவனையே அதிகமாக இருந்தது. மாட்டு வண்டிலில் வருபவர்கள் கோயிலின் முன்னாலுள்ள மடத்தில் இருந்து கிளமைப்பாறி, மாடுகளை இந்தத் தொட்டியில் நீர் அருந்துசெய்து தமது பயணத்தைத் தொடர்வார். இங்கு ஒரு சுமைதாங்கியும் இருந்தது. தலைச்சுமையாக வருபவர்கள் தங்களது தலைச்சுமைகளை அதில் இருக்கின்வத்து சிரமப்ரிகாரம் செய்திப்பின் தமது பயணத்தைத் தொடர்வுக்குத் தாண்டாம். இந்த நீர்த்தொட்டியின் அருகே ஒரு தெருவினங்குக் கம்பம் கோவில் வாசலின் நேராக அமைந்திருந்தது. அந்தத் தெருவினங்குக்குக் கம்பத்தின் உச்சியில் உள்ள கண்ணாடிக்கூடின் புகை மண்ணிய நான்குபுக் கண்ணாடிகளை தினமும் சுத்தம் செய்து, விளக்குக்கு மண்ணொன்றையும் நிரப்பி மாலை வேலைகளில் ஒளிர்ச் செய்வார் மாமா. இருவு நேரங்களில் அந்த நீண்ட தெருவில் இந்தத் தெருவினங்கு மட்டுமே பள்ளிரண ஒளி உயிழ்ந்த வண்ணமிருந்தும். அந்தத் தெருவினங்கின் ஓரமாக ஒரு பெரிய அரசுமரம் இருந்தது. அந்த அரசுமரத்திலிருந்து பழத்தல் கிளைகள் சொரிந்து நிலம் எங்கும் பரந்திருக்கும். அவற்றை ஒரு குத்தாசியால் குத்திக்குத்திப் பொறுக்குவார். அந்தப் பகுதி எந்த நேரமும் குஞ்சல் குப்பைகளின்றி இருக்க வேண்டுமென்பது அவரது நினைப்பு. தெருவோரமாக இரு மருங்கிலும் நிழலுக்காக சில மரங்களை நாட்டுவார். அவற்றைக் காலநடைகள் தின்று விடாமல் இருக்க சுற்றிவரத் தடிகளை ஊன்றி முக்கோண வடிவில் மறைப்புக் கட்டுவார். அவற்றிற்கு தினமும் தண்ணீர் ஊற்றுவார். இப்போது அவை பெரும் விருட்சங்களாகி நிழல் தந்து கொண்டிருக்கின்றன. கோயிலின் முன்புறத்தில் ஒரு புஞ்சோலை இருந்தது. அங்கிருக்கும் புஞ்சோலங்குக்கும் கிணற்றிலிருந்து வாளியால் நீரிக்கிறத்து வாய்க்கால்மூலம் நீர் பாய்ச்சுவார். சிறுவர்களாகிய நாங்கள் ‘பாத்தி கட்டுவோம்’.

அறுபது வயது நிரம்பிய ஓர் அந்தண சிரேஷ்டர் - காண்பவர்கள் கையெடுத்துக் கும்பிடும் ஒரு சிவப்பிராமணர் விவற்றையெல்லாம் ஏன் செய்கிறார்? வேறு யாரையாவது கொண்டு விவற்றைச் செய்விக்க முடியாதா? என்றால் ...

விவற்றையெல்லாம் அவர் சிறுவயதிலிருந்தே செய்து வருகிறார். சமூகக் கடமையாக நிறைந்தச் செய்கிறார். விவற்றை அவரது முதாதையர் அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது தனது அடுத்த சுந்ததிக்கு விவற்றைக் கற்றுக்கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

விவருக்கு ஒரு மகள் இருந்தார். அவளை இராசாத்தி என்று வீட்டில் கூப்பிடுவார்கள். இராசாத்தி அம்மா என்று ஊரே கூப்பிடும். ஊருக்கு அவ மாதரசி அனேகமான நேரங்களில் கோயில் கூழலில் இருப்பார். எனது தாயாரின் வெந்துங்கிய நண்பியாக இருந்தார். பழந்தமிழ் கிளக்கியங்களில் பரிச்சயம் உடையவர். சமள்கிருதமும் தெரியும். சோதிடம் அவருக்குப் பறம்பரைச் சொத்து. சிறுவர்கள் அவரை இராசாத்தி அக்கா என்றே கூப்பிடுவார்கள். அவருக்குப் பின்னளைச்சல்வாய் இருக்கவில்லை. அதனால் ஊர்ப்பிள்ளைகள் எல்லோரையும் தனது பின்னளைகளாகக் கருதி அன்பு செலுத்துவார். அந்தக்காலத்தில் ஒன்றே பெண் பேதுமின்றி இருபாளருக்குமே காது குத்துவார்கள். பெற்றோர்கள் தமது பின்னளைகளுக்குக் காது குத்துவதற்கு இராசாத்தி அக்காவைத்தான் நாடுவார்கள். அதற்கு நல்ல நாள் பார்த்து நேரம் குறிப்பதும் இராசாத்தி அக்காதான். கோயில் சுந்திதானத்தில் வைத்து தோடம் முள்ளினால் காது குத்துவார். பெண் பின்னளைகளுக்கு மூக்கு ஜீவந்தி ——————

குத்துவதும் அக்காதான். ஊரில் உள்ள முக்கால்வாசிப்பேருக்கு அக்காதான் காது, முக்கு குத்தியிருப்பார் என எண்ணுகிறேன். ஊரில் ஆணோ பெண்ணோ கலியாண வயதில் இருந்தால் அவர்களது பெற்றோரிடம் கின்னாரை இன்னாருக்குப் பேசிச் செய்யலாமே எனப் பரிந்துரைப்பார். அந்தக் கலியாணம் நிறைவேறிவிட்டால் நான்தான் பேசிச் செய்துவைத்தேன் எனப் பெரும் மகிழ்ச்சிகொள்வார் இராசாத்தி அக்காவின் தகப்பன் எல்லோருக்கும் அக்கீய்யா. அதாவது அக்காவின் ஜயா. அதேபோல் அக்காவின் தாய் எல்லோருக்கும் அக்கம்மா. அக்காவின் ஆச்சி எல்லோருக்கும் அக்காச்சி. அக்காவின் பாட்டன் எல்லோருக்கும் அக்கப்பா. கிப்பழத்தான் முறை சொல்லி எல்லோரும் அழைப்போம். அக்கா எல்லோருக்கும் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக இருந்தார் என்பதனை தீவிரிஞ்து அறிந்து கொள்ளலாம். அன்புக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர் இராசாத்தி அக்கா. ஊர் மக்கள் தமது பிரச்சனைகளை விவரிடம் கூறி ஆறுதல் பெறுவதை நான் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன்.

எனது படைப்புகளில் எங்கெங்கே அன்பு செலுத்தும் பெண் பாத்திரங்கள் வருகின்றன வோ அங்கெல்லாம் இராசாத்தியக்கா உறைந்திருப்பார். அவரது ஒருசில பண்புக் கூறுகள் அப்பாத்திரங்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாகக் கூறுவதானால் ‘ஒரு சின்னப்பையன் அப்பாவாசின்றான்’ என்ற சிறுக்கதையில் ஓர் அக்கா பாத்திரம் வருகிறது. அந்த அக்கா பாத்திரத்திற்குள் இராசாத்தியக்கா கரந்துகிறின்றார். அதேபோன்று எனது ‘துயி சுவடுகள்’ நாவலில் அன்னம்மா என்றொரு தாயின் பாத்திரம் வருகிறது. அங்கே அக்கா ஒரு தாயின் பண்புகளோடு வலம் வருகிறார். கிப்பழப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் காட்டலாம். அன்பு செலுத்தும் பெண் பாத்திரங்களை நான் படைக்கும்போது இராசாத்தி அக்கா எப்படியோ எனது மனதிலே புகுந்து விடுகிறார்.

சிவானந்த மாமாவுக்கு ஒரு பெரியப்பா இருந்தார். மாமா செய்த பணிகளை அவரும் முற்காலத்தில் செய்து வந்தவர்தான். வயதாகவிட்டால் அப்போது அவரால் அவற்றைச் செய்ய முடிவுதில்லை. அவரது பெயர் குமாரசாமி ஜயர். அவர் திருமணமாகி சிறிது காலத்தில் மணனவி நேராய்வாய்ப்பட்டு இறந்துவிட்டதால் தனிக்கட்டையாக நீண்ட காலம் வாழ்ந்தவர். இரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற தோற்றமுடையவர். கையிலே எப்பொழுதும் ஒரு பொல்லு இருக்கும். அதன் கைப்பிடி வகைவாக இருக்கும். கோயில் வாசலில் மாலை வேளைகளில் அமர்ந்திருப்பார். ‘பார்வை பார்க்க’, ‘நூல் கட்ட’ என அவரிடம் பலர் வருவார்கள். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு பழந்தமிழ் பாடல்களை எடுத்துக் கூறுவதில் வல்லவர். கிவுவளவு பெருந்தாக்கையான பாடல்களை அவர் எவ்வாறு மனனம் செய்தார் என்பதை நினைக்கும் போது பிரஸ்பாக இருக்கும். கோயிலில் புராணபடனம் நடக்கும் போது அவர் பயன் சொல்வார். வாசிப்பவர் பாடலை பிழையாக வாசித்தாலோ அல்லது பிழையாகச் சந்தி பிரித்தாலோ அவருக்குக் கோபம் வந்துவிடும். கையிலிருக்கும் பொல்லினால் வாசிப்பவரை ஒங்கி அழித்து விடுவார். பின்னர் தானே மனப்பாடமாக இருக்கும் அந்தப் பாடலைச் சொல்லி பயனையும் சொல்லுவார். எங்களுரிமை புராணபடனம் வாசித்தவர் யாவருமே அவரிடம் அடி வாங்கியவர்கள்தான். அவரது முகத்தில் எந்த நேரமும் அறிவொளி வீசிக்கொண்டிருக்கும். மிகப்பெரிய தமிழரினாரான அவர் வித்துவசிரோமணியின் கணேசையரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரராவார். குடத்துவிளாக்காக வாழ்ந்த மறைந்த அவர், ஒரு பெரும் குறும்புக்காரர்.

நான் “வாசனை” என்று ஒரு சிறுக்கதை எழுதியிருக்கிறேன். அதிலே ‘தாத்தா’ என்று ஒரு பாத்திரம் வருகிறது. அந்தப்பாத்திரம் பற்றி அக்கதையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

“தாத்தாவுக்கு இப்போது எண்பது வயதிருக்கலாம். எனக்கு வியரம் தெரிந்த காலத்திலிருந்து தாத்தாவின் தோற்றம் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. நெடிய உடம்பு, சிவந்த மேனி, முக்குக் கண்ணாடியினாடாக ஊடூருவும் தீட்டெண்யம் நிறைந்த கண்கள், உச்சிக்குடுமி, பஞ்ச போன்ற வெள்ளைத் தாடி, கிடை தோளிலிருந்து மார்பிலே தவழும் தமிழ்த் துணைல், காலிலே மரத்தினால் செதுக்கிய குழியியிடி... அவர் நடக்கும் போது எழும் மிதியிழியோசை என் நெஞ்சுசைத் தட்டிக் கொண்டே இருக்கும்.

காலையில் எழுந்ததும் குளித்து சந்தியாவந்தனம் முடித்து சிவபூசை செய்த பின்னர்தான் தாத்தா எந்த வேலையையும் தொடங்குவார். நெற்றியிலும் மார்பிலும் கைகளிலும் திரிபுண்டரமாகத் தரித்த திருநீறு. நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டுடேன் குங்குமமும் துலங்கும். அவரைப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவர் மேல் ஒரு வகை மரியாதை தோன்றும்.

எனக்கு அப்போது இரண்டு அல்லது மூன்று வயதுதான் இருக்கலாம். அம்மணமாக ஓடித்திரிந்த வயது. தாத்தா ஒருநாள் என்னைப் பார்த்தபோது, தனது கண்களை இடுக்கி நாக்கைக் கடித்துக்கொண்டு ஒடுகின்ற பல்லியையோ பூச்சியையோ குறிவைத்து அடிக்கும் பாவனையுடன் தனது வகையைத் தோன்றும். ————— தீவிரி 18

கூடிய தழியைப் பலமாக என்மீது ஓங்கி, பின்னர் அதன் வீச்சினைக் குறைத்து நுணித்தழியால் எனது அம்மணத்தில் மெதுவாகத் தட்டியபோது நான் கூச்சத்துடன் கைகளால் பொத்தியை அவரைப் பார்த்து அச்ட்டுச் சிரிப்பு சிரித்ததை அவர் ரசித்துப் பலமாகச் சிரித்த காட்சி இன்னும் என்மனதில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

தாத்தா என்மீது அளவு கடந்த அள்ளபைச் சொறிபவர். பால்யம் பருவத்திலிருந்து இன்மைப் பருவம் வரை அவரது அரவுணைப்பினும் நிழலினிலும்தான் நான் வளர்ந்தேன். ஒவ்வொரு பருவம் பழுமை வளர்ச்சியிலும் அந்தந்தப் பருவத்திற்கேற்ப அவர் என்னை உருவாக்குவதில் கவனங்கு செலுத்தியிருக்கிறார். பார்வ வகுப்பில் பழக்கும் காலத்தில் தாத்தா தனது தோளில் என்னைச் சுமந்து பள்ளிக்கூடம் அழைத்துச் சென்றது இன்னும் என் வெஞ்சிலே நிழலாடுக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு என்னைத் தோளிலே சுமந்தபோது அவரது உடம்பின் வாசனை படிப்படியாக என் ஜீவனுள் புகுந்து ஒன்றிப்போய்விட்டது. அந்த வாசனை என்னுள் ஏற்படுத்திய பாதிப்பு சாதாரணமானதல்ல. அந்த வாசனையின் சிறு அதிர்வு கூட என்னைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்திவிடும்.

...வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து சமஸ்கிருத சுலோகங்களைக் கூறி அதன் சுவைகளைத் தமிழிலே எடுத்துச் சொல்வார். மகாபாரதக் கதையைத் தொடராகத் தினம் தினம் அவரது மடியில் இருந்து கேட்ட நாட்கள் அற்புதமானவை. அந்தக் கதையில் வருகின்ற பீஷமர் போலவே தாத்தா தோன்றுவார். தாத்தாவும் பீஷமரைப்போன்று பிரம்ச்சாரிதான் என்பதை அம்மா எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். தாத்தாவின் உடம்பு வாசனை பீஷமரிடமும் இருந்திருக்குமோ?

'சர்வேஜனா ஸோனோ பவுந்து' எனத் தாத்தா அடிக்கடி கூறிக் கொள்வார். அதன் அர்த்தம் அந்தக் காலத்தில் எனக்குப் புரிந்ததில்லை. பிறப்பட்ட காலத்தில் நான் பாரதியின் கவிதா விளாசத்தில் மூழ்கித் திலையுத்து. 'வல்லமை தாராயோ இந்த மானுடம் யயனுற வாழ்வதற்கே' என்ற வரிகளின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டபோதுதான் தாத்தாவின் உள்ளத்தின் விசாலத்தைப் புரிந்து கொண்டேன்."(17)

மேற்குறிப்பிட்ட பகுதியில், 'தாத்தா' பாத்திரத்தில் சிவானந்த மாமாவினதும் அவரது பெரிய தந்தை குமாரசாமி ஜயரினதும் சில பண்புக்கூறுகள் கலந்து பருவதை வாசகர்கள் அவதானிக்கலாம்.

எனது பால்ய நண்பன் 'ஹி' பற்றி ஆதாரமில் அந்தியாயத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அவனது தந்தை பாசைப்பிரமணிய ஜயர், கே.சி.பி.ஆர் என்றாரில் பிரபலம் பெற்றிருந்தார். அதாவது கதிர்காமையர் செல்லையர் பாசைப்பிரமணிய ஜயர் என்பதன் சுருக்கம் இது. இவர் எனது தாத்தாவின் சகோதரியின் மகனாவா. தமிழும் வடமொழியும் கற்றதோடு ஆங்கிளத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார். உரும்பிராய் நிந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி புகழ்பெற்ற ஆசானாக விளங்கினார். பின்னர் எழுதுவிளைஞருள் பதவியேற்று இரண்டாந்தர வகுப்புக்கு உயர்வுபெற்றார்.(18) அக்காலத்தில் கல்வித்தினைக்களத்தில் அவர் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர். அரசாங்க மட்டத்தில் அதிக செல்வாக்குடையவராக விளங்கினார். "தமது ஊருக்காக வாழ்ந்த உத்தம சீலரான் இவர் இளவெதிலேயே கொழுப்பிலே விவேகானந்த சபையின் காரியத்திச்சியாக இருந்து அரிய தொண்டாற்றி அந்த ஸ்தாபனத்தைப் பலப்படுத்தினார்" என முன்னாள் ஸமுநாடு பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் கே. பி. ஹரான் குறிப்பிடுவினார்.(19) அந்ததோடு இந்துசாதனப் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக செயற்குழுவின் உபதலைவராகவும் இவர் விளங்கினார் எனவும் அறிய முடிகிறது. "பிறந்த ஊராயிய புன்னாகைக் கட்டுவேனில் அரசாங்க வைத்தியசாலை, சனசலுக நிலையம், தோன்றுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார்" என வண்ணை வைத்தின்ப்புராக் கல்லூரி அதிபராக இருந்த ச. அம்பிளைபாகன் குறிப்பிடுகிறார்.(20) ஆரம்பத்தில் வைத்தியசாலைக்கெனத் தனியான கட்டிடம் இருக்கவில்லை. கோயிலின் முன்னால் இருந்த மடத்தில் கிழமைக்கு மூன்று நாட்கள் தூர இடத்திலிருந்து வைத்தியர் ஒருவர் வந்து மருந்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் அகிலேச உடையார் என்பவரின் கட்டிடத்திற்கு வைத்தியசாலை மாற்றப்பட்டின் தினசரி இங்கு வைத்திய சேவை கிடம்பெற்ற தொடங்கியது. வைத்தியசாலை அமைந்த ஒழுங்கை ஆஸ்பத்திரி ஒழுங்கை எனப் பெயர் பெற்றாயிற்று. சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்களின் உதவியையும் பொதுமக்களின் ஆதரவையும் பெற்றே இப்பணிகளை இவர் ஆற்றினார் என அறிய முடிகிறது.(21) இவர் எமது கிராமத்தில் உபதாபல் நிலையம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் முன்னின்று உழைத்தார். அயற்கிராமங்கள் இத்தகைய வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெற்ற தொடங்கியதற்குப் பல்லாண்டுகள் முன்னாலே எங்கள் ஊரில் இந்த வசதிகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இதன் காரணமாக எங்களுக்கிணிம் மகத்துவம் மேலும் சிறப்புற்றுத். அயற்கிராமங்களான, மூலான, குப்பிமான், குரும்பசிட்டி, ஊரமு, ஈவினை, அச்செழு போன்ற திடங்களிலிருந்து மக்கள் எமது கிராமத்துக்கு மருத்துவத் தேவைகளுக்காகவும், தபாற்போக்குவரத்துத் தேவைகளுக்காகவும் வரவேண்டியிருந்தது.

விவரம் கொடுக்கவும் பாற்பண்ணை அமைப்பதற்கும் காரணராக விளாங்கினார். கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், ஜங்கரன் ஆலய கூட்டுறவுப் பிரார்த்தனைக்கைப், பலனோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம் ஆகிய மன்றங்களின் காரியதறிசியாகவும் திறம்படப் பணிபுரிந்தார்.

எங்களுக்கில் அந்தக் காலத்தில் ஒருவர் என். என். சி. ஜோதனை பாஸ் பண்ணிவிட்டால், ஒருசில மாதங்களிலேயே அரசாங்க உத்தியோகம் பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய செல்வாக்கும் விவருக்கு இருந்ததாகப் பலர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். வீவர் தொழிலிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவின் ஆயாக்கடவைப் பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணிகள் நடைபெறுவதற்கு முன்னின்று உழைத்தார். ஆயாக்கடவை ஜங்கரனுக்கு ஒரு சித்திரத்தேர் செய்ய வேண்டும் என எண்ணாங்காண்டு அதற்காகப் பெரும் பாடுபட்டு உழைத்தார். தேரின் வடம் பிழத்து இழக்கும்வரை தான் முகச்சுவரம் செய்யப் போவதில்லை எனச் சுபதம் பூண்டிருந்தார். ஆனாலும் தேர் வேலைகள் முடிவுபெற முன்னரே அவர் அமரத்துவம் அடைய நேரிட்டுவிட்டது.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட இரசாத்தியக்காவின் கணவனது பெயர் சுவாமிநாத ஜயர். அவர் ஓர் ஆசிரியர், எனக்கொரு சுவாரஸ் யமான தகவலைக் கூறினார். அந்தக் காலத்தில் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருக்கும் ஆண்கள் தமது மனைவியை இழக்க நேரிட்டால் ஓர் இளம் விதவையையோ அல்லது அநாதைப் பெண்ணையோ பதிவுத் திருமணம் செய்வார்களாம். இந்தத் திருமணத்தால் அவர்களிடையே வேறொரு பந்தமும் இருப்பதில்லை. இவ்வாறு பதிவுத்திருமணம் செய்வதனால் அவர் இறந்த பின்பு அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் ‘பெண்வன்’ பண்ததை அந்தப் பெண் பெற்றுவாழ வழி கிடைக்கிறது. - இந்தத் தகவலை கைவத்துக்கொண்டு நான் ‘சங்கு சுட்டாலும்...’ என்றாரு சிறுக்கதை எழுதினேன். அந்தச் சிறுக்கதையின் ஆண் பாத்திரம் பொன்னுத்துரை மாஸ்டர் திருமணமாகாதவா; ஊருக்கு உழைப்பவர். ஊர் முன்னேற்றத்திற்காக தனது வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தவர். விவருக்கு கான்சர் வருத்தம் வந்துவிடுகிறது. இருக்கப்போவது நிச்சயமாகி விடுகிறது. இந்நிலையில் தேவகி என்ற பெண்ணை அவர் திருமணம் செய்கிறார்.

“வயது சென்ற உங்களைத் திருமணம் செய்வதால் ஓர் இளம்பெண் என்ன வாழ்க்கையை அனுபவித்துவிடப்போகிறாள்?” என அவரது மாணவன் கொதிப்புடன் கேட்கிறான்.

“நன்றாகச் சிந்தித்த பின்தான் நான் திருமணம் செய்திருக்கிறேன், இன்று நான் செய்ததைத் தவறேனாக் கருதுபவர்கள் யாருமே ஏழ்மை நிலையில் அநாதரவாகிவிட்ட அவளது வாழ்வை மரச் செய்ய எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. யாரும் எதையும் இலகுவாகக் கைத்துவிடலாம். ஆனால் எதையும் சாதனையிற் காட்டுவதுதான் கஷ்டமானது.

“சுட்டத்தின்படி தேவகி எனது மனைவி. நான் இறந்த பின்னர் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் பெண்வன் பண்ம் அவளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். எனது வாழ்க்கை முழுந்த பின்னரும் அவள் சீவிப்பதற்கு வழியமைத்துக் கொடுப்பதற்காகத்தான் தேவகியைச் சுட்டத்தினால் எனது மனைவியாக்கிக் கொண்டேன். வாழ வழியற்ற ஓர் இளம் பெண்ணுக்கு இந்த ஏழை வாத்தியாரால் வேறொன்றும் செய்ய முடியவில்லையே” பொன்னுத்துரை மாஸ்டரின் கண்களில் நீர் பளபளத்தது(22)

இவ்வாறு கைதயின் இறுதிப்பகுதி அமைகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட கைதயில் வரும் பொன்னுத்துரை மாஸ்டரின் பாத்திர வார்ப்பிற்கு சிவானந்த மாமாவும், கே.சி. பி. ஜயரும் உதாரண புருஷர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். அவர்களது ஊருக்கு உழைக்கும் பண்பு இப்பாத்திர வார்ப்பில் முனைப்புற்றிருக்கிறது.

எனது கிளமைப் பருவத்தில் எனது உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்த மனிதர்கள் என் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் எவ்வாறு எனது இலக்கியத் தடத்தில் பதிவாகின் என்பதற்கு மேலே காட்டப்பட்டவை சில உதாரணங்கள் மட்டுமே. இந்த மனிதர்களைப் போன்று வேறும் பலர் எனது ஆளுகை விருத்தியில் ஆட்சி செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எனது படைப்புகளில் எங்காவது பிரசன்னம் தந்துகொண்டுதான் இருப்பார்கள். நான் கல்வி கற்ற காலப்பகுதியில் எங்களுர்த் தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஜந்தாம் வகுப்புவரை இருந்தபோதும் புலமைப்பரிட்சைக்கு மாணவர்களை அனுப்பும் வசதி இருக்கவில்லை. அதற்கான வளங்கள் அப்போது கிள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். எனது பெரிய தந்தையார் என்னை புலமைப்பரிட்சையில் தோற்ற வேண்டுமென விரும்பினார். எனவே எங்களுர் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் நான் சேர்ந்து படிப்பதற்கு ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டார்.

இந்த ஆங்கிலப் பாடசாலையின் ஸ்தாபகர் எனது தாத்தா (குந்தையின் தந்தை) என்பதை சென்ற அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். எனது தாத்தாவின் தந்தை அதாவது எனது பாட்டனார் பெரிய நில ஜீவநதி —

சுராந்தரராக இருந்தவர். தற்போதுள்ள தமிழ்ப்பாடசாலையின் வடக்குப் பக்கமாகவும் தெருவின் மேற்குப்புறத்திலும் அவருக்கு அனேகமான காணிகள் இருந்தன. அவர் இறந்தபின் அக்காணிகள் யாவும் எனது தாத்தாவுக்கும் அவரது தாயாரான மாணிக்கம்மா என்பவருக்கும் சொந்தமாகினா. அவரது காலத்தில் எங்களுது ஊரில் தமிழ்ப்பாடசாலை மட்டுமே இயங்கி வந்தது. எம்முர் மக்கள் ஆங்கிலக்கல்வி கற்பதற்கு வேறு ஊர்களிலுள்ள மினன்றிமாரின் பாடசாலைகளை நோக்கிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அக்காலத்தில் மினன்றிமார் தமது பாடசாலைகளுக்கு வரும் மாணவர்களை மதமாற்றம் செய்வதில் மும்முரமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். எனவே இந்த நிலைமை உருவாகாமல் தடுக்கவேண்டுமெனில் எங்களுரிமையே ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஸ்தாபிக்க எனது தாத்தா விரும்பினார். அவ்வாறே பாடசாலையை ஆரம்பித்து (1908) நன்கு நிர்வகித்து நிறும்பட நடாத்திவிடுதார். அக்காலத்தில் ஆங்கில ஆசிரியர்களைப் பெறுவது கஷ்டமாக இருந்தது. எனவே பருத்தித்துறையிலிருந்து சில ஆங்கில ஆசிரியர்களை வரவழூத்து அவர்களுக்கு இப்பாடசாலையில் நியமனம் வழங்கினார். ஆசிரியர்களுக்கு வேதனம் வழங்கவும் பாடசாலையை நிர்வகிக்கவும் பணம் தேவைப்பட்டபோது தனக்குச் சொந்தமாக இருந்த காணிகளை ஈடுவைத்து பணத்தைப் பெற்றார். ஆனால் பாடசாலையை ஆரம்பித்து நான்கு அல்லது ஐந்து வருடங்களில் அவர் தனது நாற்பத்தோராவது வயதில் நோய்வாய்ப்பட்டு அகாலமரணமடைந்தார். அவர் இந்தகும் போது எனது தந்தையாருக்கு வயது 4. பெரிய தந்தையாருக்கு வயது 7. இவர்களுக்கு ஒன்று முத்து சகோதரிகளும் இருந்தனர். குடும்பம் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. பாடசாலை இயங்காமல் போனது.

தீவன அறிந்த வெள்ளியன் மெதாநில் மினன்றியினர் அந்தப்பாடசாலையைத் தாங்கள் விளைக்கு வாங்குவதற்கு முயற்சித்தனர். இந்நிலையில் பாடசாலையையும் அதன் நிர்வாகத்தையும் தாத்தாவின் மைத்துஞராகிய செல்லையர் என்பவர் சில சூழ்சிகள் செய்து மினன்றியினருக்கு விற்றுவிட்டார் (1913). மினன்றிமார் பாடசாலைகள் ஊடாக தமது மதத்தைப் பரப்புகிறார்கள். அவர்களிடம் எம் ஊரவர்கள் சென்று மதமாற்றம் அடையக்கூடாது என்பதே அந்த ஆங்கிலப்பாடசாலை அமைப்பதன் நோக்கமாக இருந்தது. ஏந்த நோக்கத்துக்காக தாத்தா பாடசாலை அமைத்தாரோ அந்த நோக்கம் சிதைவடைந்தது. பாசாலை விலைப்பட்டதை அறிந்த ஊர்மக்கள் வெகுண்டெழுந்தனர். பாடசாலையை மினன்றிமாருக்கு விற்ற செல்லையரே வேதக்காரப் பிராமணி என வைதனர்.

அந்தப்பாடசாலை மினன்றிமாரால் ஏறத்தாழ பத்தொன்பது வருடங்கள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டது. பின்னர் பாடசாலையை விரிவாக்கம் செய்யும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் அதிக நிலப்பரப்புடன் கூடிய வேற்றாரு காணிகை வாங்கி அங்கு அப்பாடசாலையை இடம்மாற்றினர். அந்தப்பாடசாலை இருந்த காணிகை அவர்களிடமிருந்து மீண்டும் எனது தந்தை விலைக்குப் பெற்றுக்கொண்டார்(1932). இப்போது எனது வீடு அந்தக்காணியில் - அதாவது தாத்தா பள்ளிக்கூடம் அமைத்த எனது முதாதையரின் முதுசொமாக விளாங்கும் காணியில் அமைந்திருக்கிறது.

எனது தந்தையார் என்னை இந்த மினன்றி ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஜந்தாம் வகுப்பில் சேர்ப்பதற்கு அமைத்துச் சென்றார். அது தனியார் பாடசாலையாக இருந்ததால் பணம் கட்டியே சேரவேண்டி இருந்தது. அத்தோடு ஒவ்வொரு தவணைக்கும் வசதிக்கட்டணமும் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. அந்தளவு பணம் கட்டுவதற்கு எனது தந்தையாரிடம் வசதி இருக்கவில்லை.

ஆங்கிலப் பாடசாலை அதிபர் திரு. பரராஜசிங்கம் ஒரு பாதிரியார். அவருக்கு முன்னர் சொலமன் செல்லத்துரை, கொட்டர் தமிழ்ப்பிள்ளை ஆகியோர் இப்பாடசாலையின் அதிபர்களாக இருந்து கடமை யாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த அதிபர்கள் யாபேருமே போயிட்டி என்ற கிராமத்திலிருந்து எங்களுருக்கு வந்து கடமை புரிந்தவர்கள். பாதிரியார் மிகவும் கண்டிப்பானவர். ஆனால் உதவிசெய்யும் மனப்பான்மை உடையவர். எனது தந்தையார் தனது வறுமை நிலையைப் பாதிரியாருக்கு விளக்கினார். அந்தப் பாடசாலையின் ஸ்தாபகர் தனது தந்தையார் எனவும் அந்தவகையில் முற்பண்மோ தவணைப்பணமோ பெறாமல் மகனைக் கல்வி கற்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமெனவும் வேண்டினார்.

ஆங்கிலப் பாடசாலையில் நான் கிரண்டு வருடங்கள் கல்வி கற்றேன். அந்தப்பாடசாலை எனக்கு ஒழுக்கநிறையைக் கற்றுத்தந்தது. சரியான நேரத்துக்கு பாடசாலைக்குச் செல்லாவிட்டால் பாதிரியாரின் அடி விடைக்கும்.

பாதிரியார் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைப் பின்பற்றுவார். வெள்ளை உடை அணிந்து இடுப்பில் கறுப்பு நிறப் பட்டி கட்டியிருப்பார் கிறிஸ்தவ மதத்தில் இருக்கும் 'பாபசங்கரித்தனம்' போன்ற விடயங்களைத் தமது மதப்பிரிவினர் பின்பற்றுவதில்லை எனவும் கிறிஸ்தவ மதத்தில் உள்ள அறிவுக்கு ஒவ்வாத விடயங்களை ஜீவந்தி —————— 31 —————— தீழ் 18

நீக்கி புதிய மதத்தை நிறுவியவர் மாட்டன் ஓாதர் என்ற மதப் பெரியார் எனவும் கூறி மதப்போதனை செய்வார். தினமும் காலையில் 'அசெம்பிளி' எனப்படும் ஒன்றுகூடலில் 15 மணித்துளிகள் பாதிரியார் கைபிளின் சில வாசகங்களை வாசிப்பார். நாஸ்கள் எழுந்து நின்று மௌனமாக பிரார்த்தனையில் ஈடுபட வேண்டும். அதன் பின்னர்தான் வகுப்புக்குச் செல்லலாம். காலை வேலைகளில் பாடசாலையில் கிறிஸ்தவ போதனையைப் பாதிரியாரிடம் பெற்ற நான், மாலைவேலைகளில் குருகுத்தில் வேதபாராயணத்தை மாமாவிடம் பயின்றேன்.

எனது ஆங்கில அறிவை விருத்தி செய்ததில் பாதிரியாருக்குக் கணிசமான பங்குண்டு. எழுத்து உறுப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் அவர் கண்டிப்பாக இருப்பார். உறுப்பெழுத்துப் பயிற்சிக்கொப்பிகளை வாங்கி எழுதும்படி வற்புறுத்துவார். பிழை கண்டால் அடிமட்டத்தால் புறங்கையில் மொழியில் அடிப்பார். எனது எழுத்து உறுப்பாக அமைந்ததற்கு அவரே காரணராக விளாக்கினார்.

வகுப்புநேரத்தில் பாதிரியார் தனக்குரிய கதிரையில் அமர்ந்து கொள்வார். அவரைச் சுற்றி மாணவர்கள் வட்டமாக நிற்கவேண்டும். கேள்விகளைக் கேட்பார். சரியாகப் பதில் சொன்ன மாணவன் மற்ற மாணவர்களைக் குட்டி முந்த வேண்டும். பாதிரியாரின் மகள் ராணி ரீசர் எங்களது வகுப்பு ஆசிரியம். ஆங்கில இலக்கியங்களை அவர்தான் எங்கள் வகுப்பில் அறிமுகம் செய்தார். Blue Bird - Bright story readers எனப்படும் ஆங்கில இலக்கிய அறிமுக நூல்கள் பாடசாலை நூல்நிறையத்தில் இருந்தன. அவற்றைத் தினமும் வாசித்து எமக்கு விளக்குவார். ஷேக் ஸ்பியரின் நாடகங்கள் உட்பட பல்வேறு ஆங்கில இலக்கியங்களை அவர் எமக்கு அறிமுகம் செய்தார். அதுவரை காலமும் பழந்தமிழ் இலக்கிய இரசனையில் ஊரித்தினைத்திருந்த எனக்கு ஆங்கில இலக்கிய இரசனையை ஏற்படுத்தியவர் ராணி ரீசரே.

ராணி ரீசர் கலையுள்ளம் கொண்டவர். பாடசாலை விழாக்களின்போது பின்னைகளுக்கு நடனம் நாடகம் கும்பி போன்றவற்றைப் பழக்கி மேடையேற்றுவார். அப்படியான ஒரு விழாவில் குழுவதும் கண்ணானா என்னை நடவிலே நிறுத்தி. சுற்றிவர கோதையர் நடனமாடம் நிகழ்ச்சியான்றை மேடையேற்றினார். அதுவே எனது வாழ்வில் நான் பங்குபற்றிய முதல் பொதுநிகழ்ச்சியாக அமைந்தது.

ஞந்தாம் வகுப்பு புலமைப் பரிட்சையில் நான் சிற்றியடைய வேண்டுமெனப் பெற்றும் பாடுபட்டவர் எனது பெரிய தந்தையார். எனா பாடசாலைக் காலத்தில் நான் அவரது வீட்டிலேயே இரவில் தங்கும்படி ஒழுங்கு செய்திருந்தார். ஆசிரியரான அவர் காலையிலும் மாலையிலும் எனக்குத் தமிழிலும் கணிதத்திலும் கடுமையான பயிற்சி தந்தார். புலமைப் பரிட்சையில் நான் தேரிவிடுவேன் என்ற திடமான நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது. அந்தச் சோதனை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரே பாடசாலையில் நடைபெற்றதாக ஞாபகம்.

கேள்வித்தாள் எனக்கு வழங்கப்பட்டபோது எனக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. ஏனெனில் அது ஆங்கிலத்தில் இருந்தது. இதிலோ விடையெழுதுவேண்டும்? எனப் பரிட்சை மேற்பார்வையாளரிடம் கேட்டேன். அவர் ஆம் எனப் பதிலிறுத்தார். எனக்கு விளாங்கிய வகையில் விடையெழுதிவிட்டு வெளியே வந்தேன். என்னை அழைத்துப்போக பெரிய தந்தையார் வந்திருந்தார். நான் நடந்தவற்றைக் கூறுகிறேன். அவருக்கும் ஏமாற்றுமாக இருந்திருக்க வேண்டும். “எந்த மொழியில் பரிட்சை எழுதவேண்டும் என்ற பகுதியை, மனுவில் நிரப்பாமல் விட்டுவிட்டார்கள் போன்றுக்கிறது. அதனால் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் இருந்து தோற்றிய மாணவர்களுக்கு ஆங்கில வினாத்தாள்களை அனுப்பிவிட்டார்கள்” எனப் புதிருக்கு விடைகண்டுபிடித்தார் எனது பெரிய தந்தை. நான் எந்த நோக்கத்தோடு அந்தப்பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டேனோ அந்தநோக்கம் நிறைவேற்றிவில்லை. நான் புலமைப் பரிட்சையில் சிற்றியடையவில்லை.

(இனி அடுத்த தீதில்)

உசாத்துணை:

- (15) புன்னாலைக்கட்டுவென் ஆயாக்கடவை சிற்றி விநாயகர் சரணாகதி மலர் -(1990) பாக்டர். இ. நன்னித்தம்பி (பக:3)
- (16) “ஸோமாகாவியம்” (1970) - பிரம்மஶ்ரீ.சிவா ஸோமச்சுமா அவர்களின் சிவபதப்பேற்றைக் குறித்து அலரும் நினைவுப் பூக்கள் (பக: 5)
- (17) தி. குனாசேகரன் சிறுகறைத்தகள் (பக:230-233) குனம் பதிப்பகம்(2005)
- (18) பிரம்மஶ்ரீ. க. பாலசுப்பிரமணிய ஜயர் அவர்களின் நினைவு மலர் (1970) - பொதுமக்கள் கார்பில் புன்னாலைக்கட்டுவென் சனசலுக நிலையத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது (பக: 5)
- (19) மேற்படி நூல் (பக:2) பத்திரிகைப்பார்.கே.பி. முருகை அவர்களது கட்டுரை.
- (20) மேற்படி நூல் (பக:3) வள்ளலை வைத்தீல்வராக் கல்லூரி அதிபர்.ச.அம்பிகைபாகன் அவர்களது கட்டுரை
- (21) மேற்படி நூல் (பக:5) - ஆசிரியர். தா. ஆறுமுகம் அவர்கள் கீழ்க்கண்டுரை
- (22) காலரிசனம் (சிறுகறைத்தகள்) தி. குனாசேகரன் - புன்னாலைக்கட்டுவென் கணேச சனசலுக வெளியீடு(1973) (பக:17)

இரவின் பொய்கள்

01

இருட்டு,
உப்பிள்ளைகள் முதலெந்துமிழை.
சீரிய புதும் சுண்ணாக்குக்கு
பகவி, இவ்விளையாற்றும்
தானாட்டு, இரவின் முகவரி.

புயங்குமியங்குக் கனவுகள்,
இருநூல் வழாஷகத் திருநாஞ்சும்.

இரவு ஒருநாய் குறையுப்
பகல் இருநூல் ஏதாரங்கும்:
பகல்லீப் பாயல்வார்த்து
இரவு படித்தத்துக்கும்

02

உழுவின் புதுநூல்கள், பரிவுக்கூடியித்
உறையும் பிரதிமும், இரவும் பகலும்
நூல்போன்ற ஏதாரங்கள் துயரங்கள்
ஈழாய்ப்பேசும் இரவுகள்.

03

இருநூல் பேர்க்குலம்பீழை
அப்புநீர்த்து, நீரிலாக்கூய
காயம்,
உடல்களை கீழுங்கிப் பழையாறும்,
இவ்விளைக்குமுறையிடங்க சிகஞ்சம்.

பகலை விவரங்கும் இரவுகளில்
அவ்வது
இரவும் காங்கும் பகல்களீல்
ஆதாயன் ராபையான் அழையும் விழுத்தாய்

04

சீல இரவின் தீவாகளீல்,
அச்சுத்தேவங்கள் கூட்டுறிகள்குள்
ஆன்னாயைத் துடியமுப்பி
என் ஜீவத்தீரவுத்தைப் பசுக்கொருகின்றன.
அந்த விவசீஸ்ரீத்தீரவை,
ஏனோலீரவுகள் அபிவேக்க்கிறன்
பகவின் வெள்சுசுத்தில் இந்த இரவுகள்
தலைதுண்ட்டு வெள்வின்றன.

05

சீலநூல் கண்கள்
கூர்மையும் தீறநூல் கொள்ளும்
பகலேஷ இன்றி செலவும்.
வீட்டுமுறைது,
பலபுத்தான்ற கண்திரநிலைக்கும்
கவுவரும் பகல் செய்த
கூவிய நீரவுகள் அவை.

06

இரவில்து ஏதாரங்கி,
பகலேஷு ஏதாரங்குது இருவின்
பயணம்.
எழுதுப் பின்னாற்றும் நீரவு வழும்
எவ்வின் இவும்களும் அவை அடவும்?

07

பகல்கள் பக்கங்களின்
எல் இருநூல்
ஒர் பூயங்களை ஏழுகி விவைகிலிரும்
தீவாயகள் இரவின் ஆவாயகள்,
தீருப்புறும் அந்தும் இருபே காலி
தீருவாய்முலம் சுகவத்திருக்கிறோம்.

யீடுமிகு போகுமோ உர்களீன்
இருநூல்?
ஒன்று பிரதிபீப தூரிய தேவா,
யான் உம் புதுவயாகக் கடவேஷி....

ஓயாவி

வீவநந

33

கை 18

கச்வு

த. கரூயணி

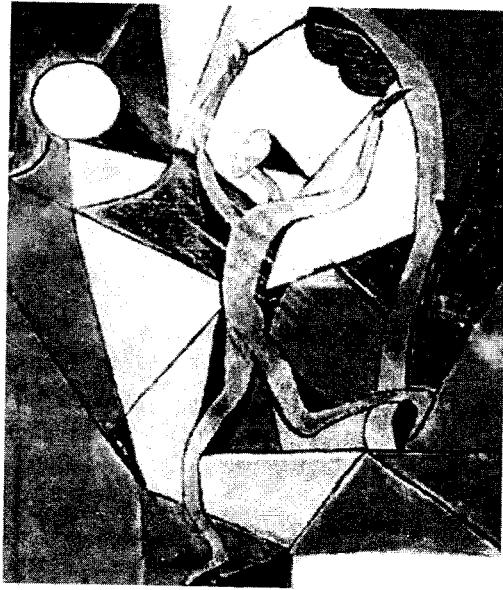
இவன் இவ்வளவு தூரம் முசுடனாக இருப்பான் என்று நான் என்னவில்லை. 'என்வெயர் கொம்பனி'யில் எனக்கு வேலை வாங்கிற் தந்த சன்முகம் அண்ணே விவகைப்பற்றித் தான் முதலில் சொன்னார்.

"தம்பி புராக் எண்டொரு 'வேர்க் கூப்பர்ஸவைசர்' இருக்கிறான்... சிடு மூஞ்சி. அவனோடைத் தான் கவனமாக இருக்க வேணும். வேலையிலை குறை பிழிச்சு விலத்தியும் போடுவான்..."

அப்போது கூட வேலை மேற்பார் வையாளன் என்றால் கடுமையாகத்தானே இருப்பான் என்ற எண்ணம் மட்டும் தான் இருந்து. வேலைக்கு வந்து, இவனைக் கண்டு, இவனின் வேலைகளை எல்லாம் அவதானித்த பின்புதான், 'அவனோடு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்' என்று என் அந்தராத்மா அடிக்கடி எனக்கு சொல்லிக் கொள்கிறது.

புராக்கை முதன் முதலில் கண்ட போது எனக்கு சிரிப்புத்தான் வந்தது. முன்பு 'கல்கியல் வெளிவந்த 'வாண்டுமாமா'வின் சிற்றிரக்கதை யொன்றில் வந்த 'விஜயன்' போல் நெட்டையனாக இருந்தான். உயரம் ஓற்றை அடிக்குக் குறையாமல் இருக்கும். இவனுக்கென்று விசேஷாகத்தான் கட்டில் செய்ய வேண்டும்.

சன்முகம் அண்ணேதான் எங்கள் எல்லோருக்கும் இல்லைப்பாளர் என்பதால் எங்களுக்குரிய பெரும்பாலான வேலைகளை சன்முகம் அண்ணே மூலம் தான் புராக் எங்களுக்கு அறிவிப்பான். தீணான் சன்முகம் அண்ணையையும் புராக்கையும் ஒன்றாக அருகருகாகக் கானும் வாய்ப்பு ஏற்படும். சன்முகம் அண்ணையின் தோள் மூட்டு, புராக்கின் 'பாண்ட்' மட்டத்துக்குத்தான் நிற்கும். ஜவநதி

ஒடித்தில் நிற்காமல் நீண்ட கால்களை எட்டப்போட்டு நடந்து கொண்டிருக்கும் புராக்கின் பின்னால் 'குடுகுடு' என சண்முகம் அண்ணே ஒடுவைதைப்பார்த்தால் கெக்கவி கொட்டிச் சிரிக்க வேண்டும் போலிருக்கும்.

புராக்கின் தேகத்துக்கு மட்டும் அப்படியென்ன ஒரு நிறம். சண்முனால் இரத்தும் கீற்று விடுமோ என்று எண்ண வைக்கும் 'ஹாஸ் நிறம்.

நீண்ட மூக்கு!

மூக்கின் நுனியில் கோபம் 'பாந்துக்கொண்டு' வரும் போது, அது சிவந்து, அதிலிருந்து இரத்தம் சொட்டுவது போலிருக்கும்.

ஒடுக்கமான உடப்பு தான். ஆனால் 'ஒல்லி' என்று கிள்ளை.

வெளிர் நீல நிறத்தில் அகரக்கை சட்டை அணிந்திருப்பான். ஒரே 'சேட்'டைத்தான் 'வோவிஸ் மெஷினிஸ்' போட்டுப் போட்டு எடுக்கிறானோ, என்னவோ...

ஆள் சிரியான குஞ்சன். சிரிப்பை வெளிப்படுத்துவதிலும் கூடத்தான். தனக்குள்ளேயே அழக்கி விடுவான்.

எனக்கு அவுள்திரேவியாவில் மிகவும் பிழித்தமான நடைமுறையே காலையில் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் போது 'குட்டே' என்று சொல்லிக் கொள்வது தான். ஒருவருக்கொருவர் 'இன் று நல்ல நாளாகட்டும்' என்று சொல்வதைக் கண்டு, பாசாலைகளில் எங்கள் பின்னொக்கிட்டும் நேர் மனப்பாங்கை வளர்க்க திடு ஒரு நல்ல உபாயம் என்று எண்ணிக் கொள்வேன்.

ஆனால் புராக் மட்டும் வாய் திறந்து எவருக்கும் வாழ்த்துக்கள் கூறியதை நான் 'கேட்டில்லை. காலையில் இவகை வேலைதான்திற் கண்டும் 'குட்டே' என்று நாம் சொல்லும் போது அவன் வாயைத்திருக்காமலே வாயிழுள் விழுங்கிக் கொண்டு

பதிலுக்கு ஏதோ சொல்வது 'பறு பறுப்பது' போவிருக்கும். 'நல்ல நாளாகட்டும் என்று இவ்வுக்கு ஏன்டா வாய்த்துச் சொன்னோம் என்று மனசு தனக்குள் கறுவிக் கொள்ளும்.

சமூகத்துடன் ஒட்டாத ஒருவனாக பறாக் கியெடி இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று சில வேலைகளில் நான் சிந்திப்பதுண்டு. எனக்குத் தெரிந்த உளவியலை வைத்துக் கொண்டு இவ்வினின் சபாவத்தை பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்க நான் விஷைப்புந்துண்டு. இவன் தனக்குள்ளேயே எல்லாவற்றையும் மறைத்து வைக்கும் ஓர் அமூசக்கி. உளியிற் பரிபாலையில் இவன் ஒரு 'இன்றவேற்'. இவன் ஒப்ததானவன். எம் வேலைகளில் குறை காணும்போது இவன் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பான் என்று எதிர்வு கூறவே முடியாது. அதற்கு இனித்தான் ஒரு புதுக்கருவி கண்டு பிழிக் வேண்டும்.

யாரிடமும் ஒட்டாமலிருக்கும் இவன் சண்முகம் அண்ணையுடன் மட்டும் நின்று கதைப்பான். ஆனால், அருகில், சற்று எட்ட நின்றாலும் அவன் கதைப்பது எதுவும் காதில் விழாது. சண்முகம் அண்ணைக்கு மட்டும் எப்படித்தான் கேட்குதோ. என்னதாக விளங்குதோ?

சண்முகம் அண்ணை அப்பீடியொன்றும் சரளமாக ஆஸ்கிலம் பேசக் கூடிய வரல்ளர். அவர் பேசும் போது நிறைய இலக்கணப் பிழைகள் இருக்கும். ஆனால் அவர் அதைப்பற்றி பொருப்படுத்துவதில்லை. தொடர்பு கொள்ளுகிறது தேவையான சொற்களைப் பொறுக்கி வைத்துக் கொண்டு சொல்லாடல் புரியும் சண்முகம் அண்ணையின் வல்லபம் கண்டு எனக்குத் திகைப்பாக இருக்கும். பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக அவுஸ்திரேவியாவில் வாழ்ந்து வருபவருக்கு இந்த வல்லபம் கைவரக்கூடியது தான்.

ஆரம்பத்தில் இரண்டு. மூன்று வருடங்கள் வேறு 'கொம்பனிகளில் வேலை பார்த்து போக மீதிக்கைம் முழுவதும்' என்வெயர் கொம்பனியிலேயே வேலை பார்த்து வருவதாக சண்முகம் அண்ணை கூறுவார். ஆனால், அவுஸ்திரேவியாவில் ஒரே கொம்பனியிலேயே வேலைக்கு நின்று நிலைப்பது என்பது ஆச்சரியத்துக்கு உரிய ஒன்று. நன்றாக உழைத்துச் சம்பாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் தொழிற்பாதுகாப்பு இல்லாமை அவுஸ்திரேவியாவின் தொழில் நடைமுறையில் உள்ள பெரும்

குறை. ஆனால், அதனை ஒருவரும் பெரிதுபடுத்து வழிக்கல. வேலைவாய்ப்புகள் அதிகம் இருப்பதால் ஒரு வேலையிலிருந்து நிறுத்தப் பட்டாலும் இன்னொரு வேலையொன்றைத் தேடுவதில் சிரமபொற்றிவிடலை.

சண்முகம் அண்ணை மட்டும் எப்படித் தான் இந்த கொம்பனியில் நின்று நிலைத்தாரோ தெரியவிக்கலை. இந்த கொம்பனியிலேயே ஒட்டுநேராக வேலையில் இணைந்து வெல்லவே ரு வேலைப் பிரிவுகளிலெல்லாம் பயிற்சி பெற்று, இன்று பல்வேறு பிரிவுகளின் வேலைகளை யெல்லாம் ஒன்றிணைக்கும் இணைப்பாளராக கடமையாற்றும் சண்முகம் அண்ணை சூரன் தான்

'என் வெயர் கொம்பனியிலுள்ள சகலருடனும் சண்முகம் அண்ணை சகஜமாக பழகுவார். எல்லோரிடத்தும் விவருக்கு நல்ல மதிப்பு. தினால் வேலையாட்களுக்கும் பறாக்குக்கும் இடையிலான தொடர்புகளுக்கும் சண்முகம் அண்ணை தான் இடைத்தார்க். சண்முகம் அண்ணைக்கூடாகத் தான் பலரும் தங்கள் தேவைகளை பறாக்கிடம் எடுத்துச் சொல்வார்கள். அவ்வப்போது பறாக் பற்றியதான் என் மன அலசலுக்குத் தீணி போடுவதும் சண்முகம் அண்ணை தான். பறாக்கிட்டிருத்திருத்தை அப்படியே அங்கு வேறு ஆணி வேறாகப் பிழித்துப் போடுவார்.'

பறாக் நல்ல குடும்பச்சுழலில் வளரவில்லை பறாக்கிட்டிருத்தியின் அம்மாவும் அப்பாவும் ஒன்றாலும் அழக்குச் சண்டையிட்டுக் கொண்டார்கள். சண்டைக்குக் காரணம் வேற்றான்றுமில்லை. இன்னுமொரு பெண்ணை வீட்டுக்கே அழைத்து வந்து அவனது அப்பா சல்லாபம் புரியத் தொடர்பியதிலிருந்து தான் சண்டை ஆரம்பித்ததாம். அவுஸ்திரேவிய நாட்டுக் கலாசாரத்தில் இது ஒன்றும் புதுமையானது இல்லை. ஆனால் பறாக்கிட்டிருத்தியின் அம்மாவால் அதனைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதிருந்தது. அந்தப் பெண் தனக்குச் 'சக்களத்தியாக வந்துவிடுவாளோ என்ற பயமும் அவளைப் பற்றிக் கொண்டது. பறாக்கின அப்பா அந்தப் பெண்ணை தன் இசைக்காக மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ள வில்லை. அவளை தனி வீட்டு அலகு ஒன்றில் குழுமர்த்தி. அவளுக்குத் தன்னிடத்துப் பிறந்த குழுந்தைகளையும் பேணிப் பராமரிக்கத் தொடர்க்கினார்.

பறாக்கிட்டிருத்தியின் அம்மாவுக்கு இவையெல்லாம் பிழிக்க வில்லை. வீட்டுக்குத் தனது கணவன் வந்து போனாலும் அவனரே ஒரு பொருட்டாகவே அவள் மதிக்கவில்லை. தனது ஒரே குழுந்தையான பறாக்கை நன்கு வளர்த்துவிடுவேண்டுமென்பதில் கவனமாக இருந்தாள். ஆனாலும், நிற்தமும் ச்சரவு நிரம்பிய சூழலிலேயே பறாக் வளர்ந்தாள்.

சில வேலைகளில் சிறுவனான பறாக்கை அந்தப் பெண்ணையில் வீட்டுக்கு அவளின் அப்பா கூட்டுச் செல்வார். அந்த வீட்டின் குழுந்தைகள் மூவரும் பறாக்கைக் கண்டு 'அண்ணா' என்று வாஞ்சலையோடு அழைத்து மகிழ்ந்து குதுகவுமாக ஒன்றாக விளையாடுவார்கள். இது தெரிய வந்ததும் பறாக்கிட்டிருத்தியின் அம்மா

“பத்திரிகைள்” ஆனாள். புறாக்குக்கு தண்டனையும் வழங்கி அப்பாவுடன் வெளியே செல்லத் தடையும் விதித்தான். அப்பாவும் அம்மாவும் இறந்த பின் புறாக் தனியாளாகி இன்னும் திருமணம் செய்யாமல் இருக்கிறான்.

பிளவுபட்ட குடும்பச் சூழலும் பின்னளைப் பறவு அனுபவங்களும் புறாக்கை இப்படி ஆக்கிர்தோ என்னவோ, இவற்றுள்ளக்கிரம் பாறையாய் உறைந்திருந்தது. அநேக வேணாகளில் இவன் முகத்தில் சலனம் ஏதும் இருக்காது. சில வேணாகளில் மட்டும் மூக்கும் முகமும் சிவந்து போகும்.

இப்படியானவரின் வரலாற்றையே அவனின் வாயைப் பிடிஓங்கி அறிந்து வைத்திருக்கிறார் என்றால் சண்முகம் அண்ணை கெட்டுக்காரர் தான். புறாக்கின் கழுகுக் கண்களை நேரில் சுந்திக்கவே எவருக்கும் தீராணி இருக்காது. அப்படிருந்தும் சண்முகம் அண்ணை புறாக்கின் எதிரே நின்று அவனுடன் பேசவார். புறாக்கித்தில் செல்வாக்கு மிகுந்தவாக இருந்தாலும் சண்முகம் அண்ணை ஒருபோதும் எவ்வருயும் “அண்டி” விட்டதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், புறாக்கின் மன ஓட்டத்தைப் படம் பிடித்துப் பார்த்தவர் போல், சம்பந்தப்பட்டவர்களை புறாக்கிடம் தமது பிரச்சினைகளையும் நிலைமைகளையும் தெளிவுபடுத்தும்படி கூறுவார்.

இன்றும் அப்படித்தான்.

அதிசாலையில் வேலை ஆரம் பிக்கும் சிலரில் நானும் ஒருவர் ஸ். காலையில் சண்முகம் அண்ணை தான் டினாது காரில் என்னையும் வேலைக்கு அழைத்து வருவார்.

முதல் நாள் நித்திரையில் லாமல் காலையில் பிக்கும் குழம்பிப்போயிருந்தேன். சண்முகம் அண்ணையிடம் லீவு எடுப்பதாகக் கூறியிருந்தும் அவர் விடுவதாக இல்லை. சில ‘ஓடர்’களை அவசரமாக முடித்து கொடுக்க வேண்டியிருப்பதாகக் கூறி வற்புறுத்தினார். சண்முகம் அண்ணையிடம் இரவு நித்திரை வராதலைப் பற்றிச் சொல்லி வேலைக்கு வராமல் நின்றிருக்கலாம். வேலைக்கு வந்து இப்படி அவதிய்ப்பத் தேவையில்லை.

என் போதாத வேணா. வேலையை ஆரம்பித்து ஒரு சில நிமிடங்களிலேயே ‘பேர்ணைரின்’ அமர்ந்து தாங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தமையை புறாக் கண்டுவிட்டான். ஒன்றுமே

பேசாமல் “விசுக்” என்று திரும்பிச் சென்றவன், எதிர்ப்பட்ட சண்முகம் அண்ணையிடம் கண்களால் ஏதோ கேட்டுவிட்டுச் சென்றிருக்கிறான்.

அப்போதிருந்து தான் சண்முகம் அண்ணையும் என்னிடம் நானாகவே சென்று புறாக்கிடம் என் நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்தி மன்னிப்பும் கேட்டுக்கொள்ளுமாறு நச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

நித்திரை தாங்கியமைக்கான காரணமான்றையும் சொல்லித்தந்து, காலைத் தேநீர் அருந்த எல்லோரும் ‘கபினில்’ கூடும்போது, எவரும் அறியாமல் புறாக்கைச் சுந்தித்து தான் சொல்லித் தந்ததை அப்படியே கூறுமாறு ஆலோசனையும் சொன்னார். தேநீர் அருந்தும் வேணா நெருங்க நெருங்க நெருஞ்சு ‘திக் திக்’ என்று அடித்துக் கொள்கிறது. ஏதோ களவு செய்தவன் போல் மன்னிப்புக் கோர நேரிட்டுவிட்டதே என்று மனம் ஏங்குகிறது.

எல்லோரும் தேநீருக்காகச் சென்று விட்டார்களா என்பதை உறுதி செய்துகொண்டு புறாக்கின் அறையினுள் பிரவேசிக்கின்றேன்.

“புறாக்! இரவு முழுவதும் என் குழந்தைக்கு வருத்தும். ஒரே சுத்தியும் காஸ்சுலும்... நான் இரவில் நித்திரை கொள்ள வில்லை... அதனால் என்னை அறியாமலே சற்றுத் தூங்கிவிட்டேன்... ‘சொறி’

என் நிலைமையினால், ஆங்கிலம் தெரியாதவன் திக்குத் திணைறிப் பேசுவது போல, நிறுத்தி நிறுத்தி சண்முகம் அண்ணை சொல்லித் தந்தவாரே காரணத்தை எடுத்துச் சொல்கின்றேன்.

அவனின் தீழ்க் கடையோரம் புன்சிரிப்பொன்று மலர்கிறது. என்னால் நம்புமுடியவில்லை.

‘என் காரணத்தை நம்பாமல் என்னை இவன் கீழ்க்கின்றனரானா?’

“நோ வொறீஸ் கலா... கம் கம் வீ வில் கோ போ ரி...”

கையில் ‘சொக்கிலேற் ரின்’ ஒன்றையும் எடுத்துக் கொண்டு, என் கையைப் பிழித்து அலைத்துச் செல்லும் புறாக்கின் செய்கையை நம்பாமல் பிரயித்துப்போய் அவனுடன் கபினுக்குள் கிழுப்பட்டுக் கொண்டே செல்கிறேன்

கபினில் புறாக்கைக் கண்டதும் எல்லோருக்கும் ஒரே திகைப்படி. அவர்களின் திகைப்பு அடங்கு முன்னரே புறாக் எல்லோரையும் விரிந்தான்.

“பிரெண்ட்ஸ்! என் சகோதரிக்கு பையன் ஒருவன் பிறந்திருக்கிறான். நான் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறேன்... சொக்கிலேற் சாப்பிடுவ்கள்...”

சொக்கிலேற் ரின்னை ஒவ்வொருவருக்கும் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் புறாக்கை எல்லோரும் அதிசயமாகப் பார்க்கிறார்கள். புறாக்கின் ‘சரித்திரம்’ தெரிந்த சண்முகம் அண்ணை என்னைப் பார்த்து கண்ணை ஜானை செய்கிறார். □

கிழக்கில் படைப்பாளியாக உதயமாகி, மேற்கில் மருவி, அஸ்தமிக்காது ஒனிரும் ஆதவன் ஏ.இக்பால்

தெணியான்

படைப்பிளக்கியவாதி ஏ.இக்பால் அவர்களின் அரைராந்றாண்டு கால லீக்கியப் பணியினை முதன்மைப்படுத்தி அன்னாரின் எழுபதாவது அகவையில் வெளிவந்திருக்கும் ஆவணப்பதிவு பெறுமதியிக்க ஒரு நாலாகத் திகழுகின்றது. கௌரவிக்கப்படவேண்டிய ஒருவரின் அறுபதாவது அங்கு எழுபத்தெந்தாவது வயதில் மணிவிழா மற்றும் பல்லவாவிழா மற்றும் பெயரில் இந்தகைய பதிவுகள் ஒரு சிராருக்கு வெளியிடப்படுகின்றன. அந்தகைய பதிவுகள் கௌரவத்துக்குரிய குறிப்பிட்ட மனிதன் பற்றிய உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிராது. வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு, அதேவேளை குறிப்பிட்ட நபரின் விழா நினைவாக வெளியிடப்படும் ஒரு நடைமுறை அன்மைக் காலத்தில் சிராரால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வாறும் அமையாது ஏ.இக்பால் அவர்களின் அரைராந்றாண்டுகால லீக்கியப் பணியினைக் கௌரவப்படுத்தி மனித அகவைக்கென்று இல்லாமல், லீக்கியப் பணிக்கான பொன்விழா மராக இப்பதிவு வெளிவந்திருப்பது இதன் சிறப்புக்களில் ஒன்று.

இந்த லீக்கிய ஆவணத்தைக் கையில் தூக்கியதும் (நூக்க வேண்டிய அளவு கண்டியானது.) இதன் கட்டுக்கோப்பு மனதைப் பெரிதும் கவருகின்றது. அட்டைப்படம் அருமை என்றே சொல்லவேண்டும். லீக்கியவாதி ஏ.இக்பால் அவர்களின் இரண்டு உருவங்களை வெறுமனே தாஸ்கி இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. இக்பால் அவர்களின் இன்றைய தோற்றும் முன்னுள்ள படத்தினும் அன்னார் லீக்கியத் துறையில் அடி எடுத்து வைத்த ஆரும்பகாலத் தோற்றும் அதன் நிழல் போன்ப பின் உள்ள படத்தினும் காட்சி அளிக்கின்றன. இந்த இரு படங்களுமே இக்பால் அவர்களின் அரைராந்றாண்டு கால வராற்றினை உணர்த்துகின்றன. பின் னடைவில் இக்பால் அவர்களின் அறுவடையாக பன்னிரண்டு நால் களினதும் முகப்போவியாங்களும் வரிசையாக இடம் பெற்றுள்ளன. பேணிப்பாதுகாத்து வைத்திருக்கத் தகுந்த முறையில் தயாரிக்கப் பெற்றுள்ள இந்த நூலின் ஜீவந்தி —

உள்ளே வழுமையான பதிவுகளுடன் இருபத்தெட்டுக் கட்டுரைகள் (இரண்டு ஆங்கிலக்கட்டுரைகள்), ஐந்து கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இறுதிப்பகுதியில் ஏ.இக்பால் அவர்கள் கண்ணு கொண்ட நிகழ்வுகளின் தொகுதி (ஒளிப்படங்களில் லீக்கிய நிகழ்வுகள் பின்னோட்கிச் செல்லும் பதிவுகள் - 2006 - 1960) இடம் பெற்றுள்ளது.

இக்பால் அவர்கள் பற்றி தாஸ்கி மனப்பதிவு களாகப் பதைரப்பட்டவர்கள் கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கின்றார்கள். அன்னாரின் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், சக ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள், அரசியல்வாதிகள் எனப் பலர் இடம் பெற்றுள்ளார்கள். பரந்துபட்ட தளத்தில் இக்பால் அவர்கள் செயற் பட்டிருக்கின்றார்கள், அறிமுகமாகி இருக்கின்றார்கள் என்பதனையே பரந்து கருத்துக்களும் எடுத்தியீப்பிப் பெருமைப்படுத்துகின்றன. இக்பால் அவர்கள் ஆசிரியராக, விரிவுறையாளராக, பாடல் நூல் உருவாக்கத்துடன் தொடர்புபட்டவராகக் கல் விப் புலம் சார் தமது பணியினை ஆற்றி வந்திருக்கின்றார்.

இக்பால் அவர்கள் ஆரம்ப காலம் முதல் லீங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சாஸ்கத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டு வந்திருக்கும் ஒரு முற்போக்கு வாதி. இக்பால் அவர்கள் பொதுவாக கவிஞர் எனக் குறிப்பிடப் பெற்றாலும் சிறுக்கைதைப் படைப்பாளியாக, ஆய்வாளராக, விமர்சகராக, சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகத் துறைக்கும் பல பரிமாணமுடைய ஒருவர். இக்பால் அவர்கள் பற்றிய இந்த ஆவணப் பதிவினைப் படித்து முடிக்கும்போது இவர் பற்றிய பல மனப் பதிவுகள் உருவாகவே செய்கின்றன. எப்பொழுதும் தேடல் மிகுந்த ஒருவராக இளங்காணப் படுகின்றார். இவரது பெரிய பலமாக இவரிடத்தில் பெரிய நூல்கள் ஒன்று இருந்து வருகின்றன. தான் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டிருப்பதுடன் வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டிய நூல்களை யும் தகவல்களையும் வழங்கும் தகவல் களஞ்சியமாக அளவுக் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றார். மனிதநேயம் மிக்கவராக ஆதரவுக் கரம் ஜீவந்தி —

நீட்டுகிறார். துணிச்சலுடன் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றார்.

இக்பால் அவர்கள் பற்றி பொதுவாகவே சீர்க் கூரு முறைபாட்டினைச் சட்டில் காட்டுகின்றார்கள். அன்னார் குற்றம் கண்ட இடத்து அக்குற்றத்தினைக் கடித்துரைக்கும் குண இயல்புடையவர் என்பதே. “யதார்த்தவாதி வெகுசனவிரோதி” என்பது உண்மை. வெகுசனம் என்பது யார் என்னும் விளாவை இங்கு எழுப்பாது தவிர்த்துக் கொள்ளுகின்றேன். குற்றத்தைக் கண்டும் அதனைக் கடிந்து வைக்காது மௌனமாக இருப்பவன் குற்றம் புரிவதற்கு உடற்நையாக இருக்கின்றான் என்பதே அடிப்படையில் உண்மை. தனது நன்மையை மனதில் கொண்டு அவ்வாறு இருப்பவர்கள் சுயநலவாதிகள் அல்லது சோலி சுரட்டு இன்னாத நல்ல பிள்ளைகளாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்ள விரும்புகின்றவர்கள். இத்தகையவர்கள் சமூகத்தில் வாழும் நோய்க் கிருமிகள் என்றே கொள்ளவேண்டும். இவ்விடத்தில் பாரதி குறிப்பிட்டிருக்கும் “பிறர் ஈன்றிலை கண்டு தூள்ளுவார்” என்பது பல கோணங்களில் ஆழ்ந்து நோக்கப்பட வேண்டியது. இக்பால் அவர்கள் ஈன்றிலை கண்டு தூள்ளுகின்றவராகவே காணப்படுகின்றார். முகத்துக்கு நேரே உண்மை பேசி பகையைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளும் ஒருவராகக் காணப்படுகின்றார். உண்மையாகாத ஒருவன் பேனா பிழிக்காது இருப்பது ஆரோக்கியமானது, சமூகத்துக்கு நன்மை பயப்படு, இக்பால் அவர்கள் தம்மை நாடு வந்தவர்களை நெருக்கடியான நேரத்திலும் உபசரிப்பதில் பின்றிந்பதில்லை. துணபம் கண்டு பிறருக்கு உதவி புரியும் உள்ளம் கொண்டவர். அத்தகைய உதவியினால் நாம் உபத்திரங்களைத் தேடிக் கொண்டும் இருக்கின்றார். இத்தகைய இயல்புகள் உடைய இக்பால் அவர்களிடம் குற்றம் கண்டு குழுறும் உள்ளம் இருப்பது புதுமை இல்லை.

இக்பால் அவர்களின் சிறுகதைகள், கவியத்துகள் என்பவற்றை நோக்குக்கையில் விவர்த்துவது கூக்கனாக இருப்பது எது? அல்லது இரண்டும் சமளான வீச்சுடையவையா என்பதில் இவ்வாவணப் பதிவாளர் களிடத்தில் இசைவான ஒத்த கருத்து வெளிப்பட வில்லை. இது இக்பால் அவர்களின் ஆக்களிலுள்ள குறைபாடன்று. ஆக்கங்கள் பற்றிக் கருத்துக்கள் வெளியிட்டிருப்பவர்களின் கணிப்பு முரண்பாடு என்று கருத இடமிருந்து. இக்பால் அவர்கள் விமர்சகர், சிறந்த ஆய்வாளர். ஆய்வு நாலுக்கே (மறுமலர்ச்சித் தற்கை) இளம்வயதில் 1972ம் ஆண்டு ஸாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றிருக்கின்றார். ஆய்வுத்துறையில் இக்பால் அவர்களின் சாதனை போற்றுதற்குரியது. இக்பால் அவர்களின் ஆய்வு ஆஞ்சைமக்கு இவரிடத்தில்

இருக்கும் நால் நிலையைந் தான் காரணமா? மேலும் ஆராய்ப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம்.

இக்பால் அவர்கள் பற்றிய நிலைவான தகவல்கள் ‘ஏ.இக்பால், இலக்கிய அடிச்சுவடுகள்’ என்னும் பெரும் தலைப்புக்கு கீழ் பல உப தலைப்புக்களில் தரப்பட்டுள்ளது. கலாபுஷணம் விருந்து பெற்ற பலைப்பாளி இக்பால் அவர்கள், இவரது படைப்புக்கள் சில தமிழைச் சிறப்புபாடமாக கற்கும் பல்கலைக்கழகமாணவர் களால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஈழத்துப்படைப்புக்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் நடைமுறையினை 1972ம் ஆண்டு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவர் பேராசிரியர் க.க.கலாசாபதி அவர்கள். தர்கா நகர்ப்பட்டு வட்டமாகச் சிறப்பாக இந்த இலக்கிய ஆவணப்பதிவினை வெளியிட்டு வைத்துள்ளது. அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

இக்பால் அவர்களின் ஆரம்பகாலக்கல்வி முதல் பூரண விபரங்கள் தரப்பட்டிருக்க வேண்டிய அடிச்சுவடுகளின் போதாமை இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. படைப்பாளிகள் பற்றிப் பேசப்படும் அளவுக்கு, படைப்புகள் பற்றி ஆழமான ஆய்வுகள் ஈழத்தில் வெளிவராதிருப்பது பெறும் குறைபாடு என்றே கொள்ளப்படவேண்டும். இக்பால் அவர்களின் தனித்தனி நால்கள் பற்றி அல்லது துறைசார்ந்த பகுப்புக்குள் தொகுதியாக உட்படுத்தி ஆய்வுக்குட்படுத்தி இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற செய்திருப்பின் மேலும் இந்த ஆவணம் கணதியைப் பெறும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கும். கிழக்கில் அக்கறைப் பற்றில் தோன்றிய ஏ.இக்பால் அவர்கள் மேற்கில் தர்காநகரில் இத்தகைய கொரவம் பெறுவது அன்னாளின் பெரும் சாதனை தான். தர்கா நகர்மக்கள் இக்பால் அவர்களை ‘வந்தன் வரத்தன்’ ஆகப் பார்க்காது. தம்முள் ஒருவராகக் காணப்படுத்தாந்த மக்களின் சிறந்த நாகரிகம் தீர்மைப் பேராசிரியர். கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் “அக்கறைப் பற்றைச் சேர்ந்த ஒருவர் தர்கா நகரில் கௌரவமிக்க ஒருவராக போற்றப்படுகின்றார் என்னும் போது இலங்கையின் முள்ளிம் சமூகவியல் பற்றி அறிந்துள்ளவர்களுக்கு ஆச்சரியமான வியப்பையே தரும்” எனக்குறிப்பிடுகின்றார். “ஏ.இக்பால் அபிம்பது வருட இக்கிய ஆவணம்” என்னும் இந்நாளில் இடம்பெறும் “அயிம்பது” என்னும் சொற்பிரயோகம் சர்ச்சைக் குள்ளானது நான் அறிவேன். இந்தச் சர்ச்சையைத் தவிர்த்திருக்கலாம். எல்லோரும் படித்துப் பயன் பெறவேண்டிய ஒரு நால் தீரு என்பதைத் துணிந்து கூறலாம். இக்பால் அவர்களின் இலக்கியப்பணி மேலும் தொடர வேண்டும் என்பது என பேரவா. எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஊடகத்துறையும் பெண்களும்

சந்திரகாந்தா முருகானாந்தன்

உகமயமாதல் உகையே உள்ளாவ்சைக்குள் கொண்டுவெந்துள்ள நிலையில் தொடர்பு சாதனங்களின் பங்களிப்பும் ஊடகத்துறையும் பெரும் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இன்றைய ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சியானது பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, கணிசிகள் என வளர்ச்சி கண்டு செய்மதிகள் ஊடகத்துறையின் துரித பங்காற்றுக்கு பெரிதும் துணைப்பிகின்றது. உகைன் எந்த முறையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியையும் அடுத்த கணமே அனைவரும் அறிந்துகொள்ள இதனால் முடிகிறது. ஊடகமானது வெறும் செய்திப்பரிமாற்றத்திற்கு அப்பால் பல்துறை வளர்ச்சியிலும் பங்காற்றுகிறது. சினிமா, தொலைக்காட்சி என பரந்து எங்கும் ஊடுருவி மக்கள் எதையும் அறிந்திடவும். ஏத்துறையில் தெளிவு பெற்றிடவும் ஊடகத்துறை இன்று பெரும் பங்காற்றுகிறது.

ஊடகத்துறையையும் பெண்களையும் தொடர்புடூதும் போது இருவகையாகப் பார்க்கலாம். ஒன்று ஊடகத்தில் பெண் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறாள் என்பது, மற்றையது ஊடகத்துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு எத்தகையது என்பதாகும்.

ஆணாதிக்க உகைம் பெண்களை ஒரு போகப்பொருளாக நேர்க்குதல் என்பது இன்றும் தொடர்க்கையாக உள்ளது. அழகு என்னும் மாயைக்குள் பெண் போகப்பொருளாக வியாபார விளாம்பரத்திற்கு பெரிதும் யென்றுத்தப்படுகின்றாள். பெண்ணின் உடல் அழகை மிகக்கப்படுத்தியும், பாலுறுப்புகளை பகுதியாகக் காட்டியும் உடலின் வளர்ப்பான பிரதேசங்களைக் காட்டியும், அழகான ஆடை அலங்காரங்களிலும், நவீன அலங்காரங்களிலும் காட்டியும் தமது வியாபாரத்தை விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள்! எல்லா வகையான ஊடகங்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்று சலங்குதலையைல் எலும்புப்போல் பெண்களை விளம்பரத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்றன. பாலியல் பார்க்கவ, பெண் உடல் என்பவற்றுக்கு அப்பால் பெண்ணும் ஒரு சக மானுடப்பிறவி என்ற எண்ணம் வளர்க்கப்பட்டால் இவ்வாறான போகப்பார்க்கவ அற்றுப்போகும்.

பெண்களை ஊடகங்கள் விளம்பரமாருட்களாக ஒரு பூற்பாவித்தாலும், பெண்ணியை தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்த வையவாய்க்கும் மற்றப்பதற்கு இல்லை. காலத்தோடு ஒத்து ஓடாத ஊடகங்கள் பறுப்புதல்ளாப்படும் என்பதனால், இவ் ஊடகங்கள் பெண்விடுதலை பற்றியும் பேசுகின்றன. தொட்டிலையை ஆட்டி, பிஸ்னையையும் கிள்ளிவிடும் இந்த இரட்டை நிலைப்பாட்டை அவதானிக்க முடிகிறது. இன்னொரு பூற் ம் ஊடகத்துறைக்கு பெண்களின் வரவும் கிடைத் தாத்தியமாக்கிறது. பல பெண்கள் பெண்ணியை தொடர்பான படைப்புகளை ஊடகங்களில் உலாவுச் செய்கிறார்கள். பெண்ணியை மேம்பாட்டிற்கு இம்முயற்சிகள் பெரிதும் துணையாகின்றன பால் சம்த்துவத்தையும் இது ஏற்படுத்துகிறது எனலாம்.

பெண்கள் இன்று பல துறைகளிலும் முன்னேறி வருகிறார்கள். கல்வியில் கிடைத்த வளர்ச்சியும் வேலை வாய்ப்பும் பெண்களை நிமிர வைத்துள்ளன. தங்கி வாழ்தல் என்ற நிலையிலிருந்து மாறி தாமாகவே பொருள்டி தமது பொருளாதார நிலையை பெண்கள் மேம்படுத்தவும் பெண்ணியை சிந்தனைகளின் பரவானது வழிவகுத்தது. இன்று பெண்கள் கடின தொழில்களிலிருந்து அறிவியல் வளர்ச்சியான துறைகள் வரை பணியாற்றுகிறார்கள். வீட்டுக்குள் அடுப்பங்களையில் கிருந்த பெண் இன்று வெளிப்பகுடன் தன்னை சாங்கும்மாக்கிக் கொண்டுள்ளன. இந்த வகையில் ஆபத்து நிலைந்த ஊடகத்துறையிலும் இன்று பல பெண்கள் காலடி எடுத்து வைத்து சாதனங்கள் புரிகின்றனர். எனினும் பெண் ஊடகவியலார்களும், பெண்ணியைதாக்களும், ஆணாதிக்க சமூகத்தால் கொச்சைப்படுத்தவுது இன்றும் தொடர்கிறது. சுதந்திர மனோபாவத்துடன் ஊடகங்களில் பணியாற்றும் பெண்களின் திறமையையும், துணிச்சலையும் கண்டு ஆண்கள் அஞ்சுவதே திறற்குக் காரணம். இன்னொருபூற் ம் ஊடகத்துறையில் பணியாற்றும் பெண்கள் பலரோடு பழகுவதையும் சில ஆண்கள் விரும்புவதில்லை, எனினும் இன்று ஊடகத்துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரித்து வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆண்களால் சாநிக்க முடியாத பல விடயங்களை இன்று பெண்கள் சாதித்துக் காட்டுகிறார்கள். தாம் போகப்பொருட்கள்ல ஆண்களைப் போன்ற சம்மான மனிதப் பிறவிகள் என்பதை நிருபணமாக்குகிறார்கள்.

ஊடகத்துறையில் பெண்கள் கணிசமான அளவு பங்காற்ற ஆரம்பித்த பின்னர். அவர்களுக்கு துணியிடம், செயற்றினதும் கூட அதிகரித்துள்ளது. அவர்களின் திறமைகள் வெளித்தெரிகின்றது. உடல்நிதியில் உள்ள சில வேறுபாடுகளையும், பிரசவ தொழிற்பாட்டையும் தவிர ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கிடையில் வேறுபாடுகள் இல்லை. மனோநிதியில் கிருபாலரும் சம்த்துவமானவர்களே! பெண்ணைக் குறைவாக மதிப்பிட்ட ஆணாதிக்கப் பார்க்கவ மெல்ல மெல்ல செயலிழந்து வருகிறது. பெண், தான் குறைந்தவளில்லை என்பதை நிருபித்துவிட்டாள்.

யழியாந்துகளை

செப்பம் செய்வோம்

பொலினை ஜெயரா (சுவிஸ்)

உகை தமிழ் மக்களால் பெருமளவு விருப்புடன் பேசப்படும் நூல்களில் இரு வரிகளை அடக்கி, சிறப்பு மிக்க கருத்தாழ்த்தை வெளியடுத்தும் திருக்குறளும், பழமொழிகளும் (முதுமொழி) முன்னிலை பெறுகின்றன.

இவ்விரு விருப்பு நூல்களில் சகல மக்களாலும் தினம் தினம் உச்சரிக்கப்படுவது பழமொழி களே. இப்பழமொழிகளை பலர் தவறாக பேசி வருவதை வீடுகளில், சினிமாக்களில், மேடை பேச்சுக்களில், ஏன் பத்திரிகைகளில் கூட அவதானிக்க முடிகிறது.

பல முதுமொழிகள் சரியாக பேசப்பட்டு, பிழையான பொழிப்பு வழங்கப்படுகின்றன. சில பழமொழிகள் சரியான சொற்பதங்களில் இருந்து விலகி பிழையாக உச்சரிக்கப்பட்டு, தவறான விளக்கம் தரப்படுகிறது.

எனவே சரியாகவும், தவறாகவும் பேசப்படு வதை ஈட்டி நின்று, பிழையானவற்றை செய்யின்டு, அதற்கான விளக்கங்களையும் நோக்குவோம்.

● “சுட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்”

பானை, சுட்டியினுள் பண்டம் இருந்தால் அகப்பையால் அள்ளும் போது பண்டம் அகப்பையில் வரும். வேறு பொழிப்பும் சொல்லப்படுகிறது.

செப்பம் செய்வோம்

“சுட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்”

குந்த சுட்டி விருதம் பூண்டால் பின்னைப் பாக்கியம் அற்றவெண்களுக்கு அகப்பையில் (பிர்ளைப்பை) குழந்தை தங்கும். இது இந்துக்களின் சமய நம்பிக்கையின் அடியாற்றி வந்த கூத்துக்கும். கிடை இன்று வரை நம்புகிறோம். “சுட்டியில்” இருந்தால் என்பது மருவி “சுட்டியில்” இருந்தால் என தவறாக வழக்கத்துக்கு வந்து விட்டது.

● “கல்யாண சந்தியில் தாலி கட்ட மறந்தான்”

திருமணம் நடைபெறும் தருணத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒடி, ஒடி வேலை செய்வதை காணலாம். இதே நேரம் அது இல்லை. இதை எங்கோ வைத்து விட்டோம், முக்கியமான பொருளை வாங்க மறந்து விட்டோம் என்ற குழப்பம் கீயல்பாக நடைபெறுவதை காணலாம். இப்படி சந்தி மிக்க வேலையில் பெண்ணின் கழுத்தில் தாலியை கட்ட மறந்து விட்டான் என பொழிப்பு கூறப்படுகிறது.

ஜீவந்தி ——————

செப்பம் செய்வோம்

“கல்யாண சந்தியில் தாலி காட்ட மறந்தான்”

எதை மறந்தாலும் கல்யாணத்தில் தாலியை பெண்ணின் கழுத்தில் கட்ட மறப்பதில்லை. மறந்த நிகழ்ச்சியும் இல்லை. அதாவது வெற்றிலை, பாக்கு, பூ, நீரு உள்ளடக்கம் தாம்புலத்தடில் முடிவுள்ள தேங்காய் மீது மாங்கல் யத்தை வைத்து ஒரு பெரியவர் சபையோரிடம் அதை எடுத்துச் சென்று ஆசிபெறுவது வழக்கம். ஆனால் சந்தி மிக்க சூழலால் தாலி தாங்கிய தட்டை சபையோர் முன் ஆசி வாங்க மறந்து பெண்ணின் கழுத்தில் மாங்கல் யத்தை கட்டி விட்டார்கள்.

அதாவது தாலி “காட்ட” மறந்தான் என்பது மருவி தாலி “கட்ட” மறந்தான் என பிழையாக பேசப்படுகின்றது.

● “மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கலைமா?”

கனி மண்ணால் செய்யப்பட்ட குதிரை இடத்தை விட்டு நகரமாட்டாது. அப்படியான குதிரையை ஆற்றில் இறக்கி சுவாரி செய்ய இயலுமா? தேவையான காரியத்திற்கு பொருத்தமானவற்றை தெரிவு செய்தல் அவசியம். அல்லது இயலாதவனை நம்பி பொறுப்பை ஒப்படைக்க முடியுமா என கூறுவார்.

செப்பம் செய்வோம்

“மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கலைமா?”

ஆற்றுப் படுக்கைகளில் மழை பெய்து வெள்ளாம் பாய்ந்த பின்னர் சில போக்களில் மணங் மேடாக காட்சி தரும். அந்த மண்மேட்டை இந்தியாவில் ‘குதிரி’ என அழைப்பார். அந்த மண் குதிரில் கால் வைத்துள ஆளை புதைத்துவிடும்.

மண் “குதிரை” என்பது உருமாற்றும் பெற்று மண் “குதிரையை” என்று மக்களால் பேசப்படுகின்றது.

● “பெண் புத்தி பின் புத்தி”

இந்தியா, இலங்கையில் முற்காலத்தில் பெண்களின் ஆலோசனைகள் ஏற்கப்படவில்லை அல்லது அவர்களுக்கு முன்னுரையும், மதிப்பு என்பன பெரும் பாலும் ஆண் வர்க்கத்தால் வழங்கப்பட வில்லை. அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது என்ற ஒரு நிலைப்பாடும் காணப்பட்டது. தினாலேயே பாரதி

தான், பாரதி பெண்ணாடலை பற்றி பல பாடங்களை பாடியுள்ளனர்.

சப்பம் செய்வோம்

“பெண்புத்தி முன் புத்தி”

பின்னர் வரப்போகும் நிகழ்வுகள், செயற்பாடுகள், பிரச்சினை என்பனவற்றை துக்ளக் சோலைப்போல முன்கூட்டியே எதிர்வு கூறுவதில் பெண்கள் வல்லமை படைத்தவர்கள் என் பதை இப்பழுமொழி சுட்டி நிற்கிறது. உகை வழக்கில் “முன் புத்தி பின்” புத்தியாக வடிவம் மாறி வழக்கில் உள்ளது.

● “கைப்புண்ணுக்கு கண்ணாடி ஏன்?”

கையில் உள்ள புண்ணனை (காயம்) நேராடியாக எமது கண்களால் காண முடியும். அப்படி இருக்கும் போது அப்புண்ணனை பார்ப்பதற்கு கண்ணாடியை ஏன் உபயோகிப்பான்; என பொருள் படுகிறது.

சப்பம் செய்வோம்

“கைப்புணுக்கு கண்ணாடி ஏன்?”

காதணி, மூக்குத்தி, உச்சிப்புக்கும், கழுத்தில் அணிந்திடும் நலைகளை அணிந்துள்ளவர்கள் நேராடியாக தமது கண்களால் பார்த்தி முடியாது. அதனால் அவற்றை பார்த்தி நிழல் கண்ணாடியை உபயோகிப்பது வழக்கம்.

ஆனால் கையில் அணிந்துள்ள பூஜனை (வெளையல்) கண்களால் பார்த்தி முடியும். அதற்கு ஏன் கண்ணாடியை உபயோகிப்பான், என்பதே கருத்தாக அமைகிறது. இங்கு கைப் “பூஜன்” என்பது மருவி கைப் “பூஜன்” என தவறாக பேசப்படுகிறது.

● “களவும் கற்று மற”

சகல தொழில்களையும் கற்று தேறுதல் போன்று களவு செய்தலையும், கற்று பின்னர் அதை செய்யாது விட்டு விடுதல் என பொருள் படுகிறது.

சப்பம் செய்வோம்

“களவும் கற்க மற!”

களவு, கொள்ளலையுத்தல் நொழிலை எந்தக் காரணத்தை கொண்டும் கற்றுவிடாதே, தெரிந்து கொள்ளாதே. அதாவது அதைப் பற்றி எண்ணாதே என்பதே பொருளாகிறது.

களவும் “கற்க” மற என்ற சொற்பதம் மருவி களவும் “கற்று” மற என உருமாற்றும் பெற்று நிற்கிறது.

● “தாயை பழித்தாலும் தண்ணீரை பழிக்காதே”

பெற்றவளை நாம் எப்படியும் நூசிக்க முடியும். ஆனால் தாக்கத்தை தீக்கும், நோயை குணப்படுத்தும், அசுத்தங்களை கண்ணந்திடும் ஜலத்தை பழிக்காதே என பரியவர்கள் கூறுவர்.

சப்பம் செய்வோம்

“தாயை பிழமுத்தாலும் தண்ணீரை பிழமுக்காதே”

பெற்றவளுக்கு நாம் ஒரு குற்றம் செய்யின் அவள் அதை மன்னிப்பாள். ஆனால் பல ஹீர் அருந்தும் நீரிலே நஞ்சு கலந்தால், அதாவது நீரை பிழமுத்தால், குடிப்பவர்கள் அத்தனை மக்களின் உயிரையும் மாய்த்து விடும். எனவே எக்காரணம் கொண்டும் தண்ணீரில் தவறு செய்யாதே.

இதுவும் வழமைபோல தாயை “பிழமுத்தாலும்” தண்ணீரை “பிழமுக்காதே” என்பது சொல் வழக்கில் தாயை “பழித்தாலும்” தண்ணீரை “பழிக்காதே” என வந்து விட்டது.

● “சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது”

தனது சுயநலம், நன்மை, இலாபம் கருதி கருமம் கூற்றும் நபர்களை கிப்படி அவைப்பதுண்டு.

சப்பம் செய்வோம்

“சோழியன் குடுமி சும்மாடு ஆகாது!!”

சோழ நாட்டை சோந்த ஆணர்கள் கிப்பழ மொழிகள் ஒக்கப்பட்ட காலத்தில் தலையின் முன்புறம் குடுமி வைத்திருந்தார்கள். தலையில் பாராங்களை சுமக்கும் போது சேலையால் சுற்றிய சும்மாட்டை உச்சியில் வைத்தே பாரங்களை சமந்தார்கள். சோழ நாட்டவரின் முன்புற குடுமி எந்த வகையிலும் சும்மாடாக பயன்படவில்லை, என்பதே நிஜமாக உள்ளது. எனவே குடுமி “சும்மாடு ஆகாது” என்பது மருவி குடுமி “சும்மா ஆடாது” என பேசப்படுகிறது.

● “ஆயிரம் பேரை கொண்டவர் (கொன்றவர்) அறைப்பரியாரி”

விஞ்ஞான வைத்தியசாலைகள் இல்லாத காலத்தில் ஆயுரவேத (பரியாரி) வைத்தியர்களையே மக்கள் நாடினர். ஒரு நோயாளிக்கு கொடுத்த மருந்து அவருக்கு ஒவ்வாத படியால் அவர் இறந்து விட்டார். எனவே அம்மருந்து அப்படிப்பட்ட நோயாளிக்கு சிந்திக்காது என பரியாரி தீர்மானித்து வேறு மருந்தை கொடுக்க வேண்டுமென தெரிந்து கொண்டார். கிப்படி பல நோயாளர்களை சாக்ஷத்தவர் தான் ஒரு சிறந்த பரியாரியை கணிப்படு செய்யப்பட்டது. ஓர் உவமையே தவிர உண்மையால்ல.

சப்பம் செய்வோம்

“ஆயிரம் வேரை (ஸுவிலக) கொண்டவர் அறைப்பரியாரி”

அந்தக்காலத்து பரியாரிகளிடம் பலவகை மூலிகைகள் காணப்பட்டன. அவற்றின் மூலமே நோய்களை குணமாக்கினர். ஒரு பரியாரியிடம்

எவ்வளவு தொகையான மூலிகைவகை உள்ளதோ அவர்தான் சிறந்த வைந்தியாக கணிக்கப்பட்டார்.

ஆயிரம் “வேறரக்கொண்டவர்” என்பது காலப்போக்கில் மாறி ஆயிரம் “பேறர கொண்டவர்” என பேசப்படுகிறது.

● “ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கலியாணத்தை கட்டிவை”

இந்த முதுமொழி, அதிகமாக பேசப்படுகிறது. எமது சமூகத்திலும் குறிப்பாக சினிமாக் களிலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நிருமணம் ஈடோ பல பொய் களை மறுபக்கத்து வீட்டார்களுக்கு எடுத்துரைத்து கலியாணத்தை நிறைவேற்றி விடு என்பது போல பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. இத்துறை மொழியை உதாரணம் காட்டி, வேறு பல பிழையான பிழைப்புக்கள், காரியங்களை நிறைவேற்றிட எம்மவர் முயலுவதையும் நேரிடையாக பார்க்க முடிகிறது.

செப்பம் செய்வோம்

“ஆயிரம் தரம் போய்ச் சொல்லி ஒரு கலியாணத்தை கட்டிவை”

ஒரு பெண் ணின் வாழ்வில் பொரிய காரியமான கலியாணத்தை நிறைவேற்றிட வேண்டு மானால், ஆண் வீட்டாரிடம் ஓரிரு தடவையல்ல, ஆயிரம் தடவையாவது சென்று அவர்களுடன் பேசி அப்பெண்ணின் திருமணத்தை நிறைவேற்றி விடு என்பதே திதன் அடிக்கருவாக அமைகிறது. இதுவும் எமது சுதாக்கேற்றவாறு ஆயிரம் “தரம் போய்சொல்லி” என்பது விடுபட்டு “ஆயிரம் பொய் சொல்லி” என வழக்கில் நிறைக்கிறது.

● “கழுதைக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் உதைக்கு அஞ்சமுடியுமா?”

நேர்மையற்ற, சிந்திக்க தெரியாத, அறிவற்ற, மட்டமான கணவரை கையிழித்தால், அவன் தரும் வேதனைகளை பெண் தாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்பது போன்று பொழிப்பு அமைகிறது. தமது சுதாக்கேற்ப வேறு விதிமான கருத்தும் கூறலாம்.

செப்பம் செய்வோம்

“கழுதைக்கும் வாழ்க்கையேற்பட்டால் ஊசிக்கு அஞ்ச முடியுமா?”

இது தொழிலுடன் சம்பந்தப்பட்ட முதுமொழி. லைங்கயில் பணை ஒரை மூலம் பாய் பின்னு வார்கள். இந்தியாவில் இப்பழுமொழி ஆக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் கோரைப்புல், மற்றும் கற்புரப்புல்களேயே பயன்படுத்தி பாய்கள் பின்னப்பட்டன. இந்தியாவில் கோரைப்புல்களை ‘கழு’ என்ற பெயரிலேயே அழைப்பார். கழு என்ற பெயரே வழக்கி லும் உள்ளது. இவ்விருவகை புற்களையும் பயன் படுத்தி நால் ஜீவந்து

தொடுத்த ஊசி மூலம் கீழும், மேலும் கோர்த்து இழுத்து பாய் நெய்வார். இப்படி பாய்நெய்யும் சமயம், நெய்வெனின் கையில் ஊசி தவறுதலாக குத்தி காயம் ஏற்படுவது வழக்கம். எனவே ஊசி குத்தும் என அஞ்சி இத்தொழிலை விட்டுவிட முடியுமா? என பதம் கொள்ளப்படுகிறது. இதுவும் சொற்பதம் பிறழ்ந்து “கழுதைக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் உதைக்கு அஞ்சு முடியுமா?” என முழு வரிகளும் தவறாக பேசப்படுகிறது.

● “கழுதைக்கு தெரியுமா கர்ப்புரவாசனை”

பிள்ளைகளுக்கு சத்து நிறைந்த நல்ல உணவுவகைகள், நோய்க்கு ஏற்ற மருந்து வகைகளைப் பெற்றோர் கொடுக்கும் போது அவற்றை பிள்ளைகள் விரும்புவது கிடையாது. இந்த நிலையில் ‘நல்லது தின்ன தெரிந்தால் தானே’ என பெற்றோர் கூறுவார். மேலும் வேறு பொருள்களும் உரைக்கப்படுகின்றன.

செப்பம் செய்வோம்

“கழுதைக்க தெரியுமா கர்ப்புர வாசனை”

கோரைப்புல் (கழு), கர்ப்புரப்புல் கிரண்டையும் உபயோகித்து பாய் பின்னும் வேணை, கர்ப்புரப்புல்லிருந்து கர்ப்புர வாசனைவரும். ஆனால் கோரைப்புல்லில் இருந்து எந்த ஒரு நறுமணமும் வரமாட்டாது.

கழு “ஈதக்க” என்பது மருவி “கழுதைக்கு” என பேச்சு வழக்கில் வந்து விட்டது.

● “சேலை கட்டிய (அகட்டிய) மாந்தரை நம்பாதே”

புடவை கட்டிய அல்லது புடவையை நழுவ விடும் பெண் களை நம்பக்கூடாது அல்லது அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒழுக்கமற்றவர்கள் என்பது போல கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன.

செப்பம் செய்வோம்

“செயலகட்டிய மாந்தரை நம்பாதே”

செயல் என்றால் கண். கண்ணால் கதை பேசும் பெண் களை அதாவது ஜாடை காட்டும் பெண் களை நம்பாதே. அவள் ஆபத்தானவள். அப்படிப்பட்ட மாந்தரிடம் எச்சரிக்கையாக இரு.

“செயலகட்டிய” என்பது மாறுபட்டு “சேலை கட்டிய (அகட்டிய)” என பேசப்படுகிறது.

● “குருவிக்கேற்ற இராமேஸ்வரம்”

தீற்கு பொழிப்பு கூற முடியாது.

செப்பம் செய்வோம்

“குறி வைக்க ஏற்ற இராம சரம்”

இது பாரதப்போருடன் சம்மந்தப்பட்ட மொழியாக காணப்படுகிறது. துரோணாச் சாரியார் அர்ச்சனனுக்கு விள்ளித்தை கற்றுக் கொடுத்து அவனது திறமையை தெரிந்து கொள்வதற்காக மரத்திலுள்ள திரு 18

பழத்தை அம்பால் வீழ்த்தும் படி கேட்டுக் கொண்டார். அரச்சனன் வில்லில் அம்பை தொடுத்து குறிவைக்க தயாரான வேலை துரோணாச்சாரியார் “அரச்சனா, மரம் தெரிகிறதா?” என்றார். “இல்லை” என்றான் அரச்சனன். “கிளை தெரிகிறதா?” “இல்லை” “பழம் தெரிகிறதா?” “இல்லை” அவர் கவிப்புடன் “உனக்கு என்ன நான் தெரிகிறை?” என்று கேட்டார். “நெட்டி தெரிகிறது” “அம்பை எட்டு விடு” என்றார்.

“குறிவைக்க” ஏற்ற இராம சரம் (சுரம் என்றால் பாணம், அம்பு என்ப பொருள்படும்) என்பது மருவி “குருவிக்கேற்ற இராமேஸ்வரம்” என மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

● “அரசனை நம்பி புருஷனை கைவிட்டாள்”

பொன், பொருள், நாடு என்ற பகட்டு வாழ்வை நம்பி, கடை நிலையான சுடலை வரை கூட வந்திடும் கண் ஜானா கணவனை புறம் தள் எனாள் என பொருள்படும்.

செப்பம் செய்வோம்

“அரசினை நம்பி புருஷனை கைவிட்டாள்”

பிள்ளைப் பேறு அற்ற வெண் அரச மரத்தை சுற்றி வந்தால் பிள்ளைப் பாக்கியம் கிட்டும் என்பது கிந்துக்களின் நம்பிக்கை. இந்த ஜதீகம் விஞ்ஞானத் துடன் பெரும் தொட்டுப்பட்டு நிற்பதை கணவனாம். அரச மரம் வெளியிடும் காற்றில் மக்கேற்ற தூண்டும் சக்திக் கூருகள் உண்டென விஞ்ஞானம் கூறுகின்றன. மெய்யான தத்துவங்கள் பல விஞ்ஞான கண்டு பிழிப்புகளுக்கு உதவி நிற்கின்றன.

வீடுகளுக்கு சாணி இடல், மஞ்சள்களுக்குத் தலை, திருநீரு அணிதல், நெந்றி பொட்டணிதல், மஞ்சள் குளித்தல், சாம்பிராணி, காப்பூரம், அகல் விளக்கேற்றல், காதணி மூக்குத்தி, கை வளையல், மெட்டி அணிதல், வெள்ளை ஆடை அணிதல், அலகு குத்தல், தூக்குக்

காவடி எடுத்தல், வாசலில் செருப்பு கழற்றல், கைத்திய சாலை, இடுகாடு சென்று வீடு நிரும்பினால் குளித்தல், ஒரு வீட்டிலிருந்து மறு இடத்திற்கு உணவு எடுத்து செல்லும் வேலை கரிக்கட்டி வைத்தல், கரி, ஆல், வேம்பால் பல் துக்கங்கல் திருமணபந்தத்தில் இருவர் யோனிப் பொருத்தம் பார்த்திடல் போன்ற செயற் பாடுகள் விஞ்ஞானத்திற்கு உதவி நிற்கின்றன.

பாரதப் போரில் பிரமாண்த்திரம் (நாகஷ்திரம்) பற்றி சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிரமாண்த்திரம் ஓவப்படால், அது பெரும் நிலைப்பற்றை அழித்து விடுவதோடு, 12 ஒண்டுகளுக்கு அதே கிடத்தில் புல், புண்டு எதுவும் முளைக்க மாட்டாது என சொல்லப்பட்டுள்ளது. நம்ப முடியாத சரித்திர கதைான்.

ஆனால் இரண்டாம் உகைப்போரில் 1944 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கா ஜப்பான் கிரோஷ்மா மற்றும் நாகாகி மீது ஏவிய “சின்னப்பையன், பெரிய வையன்” எனும் பெயரைக் கொண்ட அனுக் குண்டுகள் ஏற்படுத்திய மோசமான விளைவுகளை நேரில் பார்த்தோம்.

அபிமன்யு தாயின் வயிற்றினுள் இருக்கும் போதே குருவேஷ்திரத்திலுள் (வீடுகத்தின் வயி) நுழையும் வழியை தாய் சொல்லக் கேட்டு தெரிந்து கொண்டான் என பாரதம் கூறுகிறது.

ஆனால் குழந்தை தாயின் வயிற்றினுள் இருக்கும் போது அக்குழந்தைக்கு படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்தால், அக்குழந்தை மண்ணைத் தொட்டதும் அபிமன்யுகளில் திறமைபுள்ளதாக இருப்பதை ஜப்பான் பூராய்ச்சியாளர்கள் 1987இல் நிரூபித்துள்ளனர்.

பிண்டம் குடத்தில் பெட்டு அது பின்னர் குழந்தையாக உருவாக்கம் பெற்ற ஓர் கதை பாரதத்தில் உண்டு. இன்று குளோனிஸ் பதியமுறை பிள்ளைகள், மிருகங்களின் உருவாக்கங்களை நேரில் பார்க்கி ரோம். பாரதத்தில் குடத்து பேபி, இன்று பதியமுறை பேபி.

**நால்
எவ்வழி நல்வழி அவ்வழி நாடுவோம்
ஒசிரியர்
தி.மயூரகிரி**

சிதுவரை 200 நாடகங்கள் வரை எழுதித் தயாரித்து மேடையேற்றிய ஆரையம்பதி ஆரையுர் இளவை 27.3.1935ல் பிறந்தவர் 27.3.2010ல் தனது பவளவிழா ஆண்டைப் பூர்த்தி செய்கிறார். அவர் நாடகப் பயணத்தில் அதிர்ச்சி தரும் அனுபவங்கள் பல ஏற்பட்டுள்ளன. அதில் ஒன்றை அவர் கீக்கட்டுறையில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

சுகம் தரும் சுந்தரத் தோற்றுங்கள் ஆரையுர் இளவை

அந்த நிகழ்ச்சி நேற்றுத்தான் நடந்தது போல இனிக்கின்றது. ஆனால் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது அது முப்பத்தே வருடங்களுக்கு முன்னர், அதாவது மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் கூடிய காலங்களுக்கும் முன்னர் நடந்ததாகத் தெரிகின்றது. இருந்த போதிலும் எழுத்தை ஆளுவங்களதும், கலைஞர்களதும் மனக் கண்களுக்குக் காலம் என்றும் இளமையாகவே இருக்கின்றது.

ஆழ் மன வாரித்தியில் உறைந்து கிடக்கின்ற பளிங்குப் படங்கள், தேன் கொட்டும் குழிப்பிள்ளைகளுக்கொப்பாயிலியமுகின்றபோது நாம் அனுபவிக்கின்ற சுகம் இருக்கின்றதே அவை சொல்லில் வழக்க முடியாத சுவையிகுந்தவை. அந்தச் சுகம் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் உற்சாகம் தந்து நம்மைச் சுறுசுறுப்பாக இயங்கச் செய்கின்றது. கிங்கு உடல் முதுமையை உள்ளத்து இளமை வெற்றிகொண்டு வீறுநடை போடுகின்றது.

அந்த வரிசையில் புத்துணர் ஷட்டுமே ஓர் புதினம் எழுபத்து மூன்று ஆணித் தீங்களில் ஓர் வெள்ளிங்கிழமை நடைபெற்றது.

திருமலை மாவட்டத்தில் அதிசக்திவாய்ந்த ஆயைங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படும் அருள்மிகு ஸ்ரீமுந்துமாரியம்மன் ஆயைத்தில் வருடாந்த உற்சவத் திருவிழாக்கள் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அன்று திருவிழாவைச் சிறப்பிக்கு முகமாக இடம் பெறவிருந்த கலை நிகழ்ச்சிகளில் எமது 'மானம் காத்தமாவரீன்' இதிகாச நாடகம் சிறப்பு நிகழ்வாக இடம் பெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

குறிப்பிட்ட தினத்தன்று காலையிலேயே நாம் மட்டக்களப்பில் இருந்து எமது கலைஞர்களுடன் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமானோம். நாம் குறிப்பிட்டபடி உரிய நேரத்துக்கு அந்த நாடகத்தின் கதாநாயகன் பாத்திரத்தில் நடிப்பவர் சமூகமளிக்கவில்லை. அதனால் அவரைத் தேடி அவரது இல்லம் சென்றோம். அங்கே தனது பாத்திரத்துக்குரிய உடைகளைச் சூட்கேசில் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்ட அந்தக் கலைஞர் வீட்டை விட்டு வெளியேற இயலாமல் சோர்ந்து போய்ச் சூட்கேசைத் தலையின் கீழ் வைத்துக் கொண்டு கட்டிலில் படுத்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். கடுமை யான ஜோதித்தில் அவரது உடல் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. அது கண்டு நாம் அதிர்ச்சியடைந்தோம்.

ஜீவநதி

44

திதழ் 18

மாலை ஏழ மணிக்கு ஆயைத்தை அடைந்தோம். அங்கே ஆயை தீரிசனாக் செய்து திருவிழாவை யும். நாடகத்தையும் கண்டு களிப்பதற்காகப் பெருந்து ரளான மக்கள் கூடியிருந்தனர். அது வழுமையாகக் கூடும் கூட்டத்தை விடவும் பெருங்கூட்ட மென்றும், அன்று காலை தொடக்கம் மதியம் வரையும் எமது நாடகத்தைப் பற்றிப் பெருமளவில் விளம்பரஞ் செய்யப் பட்டிருந்தது என்றும் அறிய முடிந்தது. நாம் அங்கு நிற்கும்போதே தனியார் பள்ளில் பெருமளவிலான பக்தர்களும், ரசிகர்களும் வந்தவன்னையிருந்ததை அவதானிக்க முழுந்தது.

ஆனால் ஆயை வீதியில் அங்குமிங்குமாகச் சில பெற்றோமெக்கீல் விளக்குகளே பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. மின்சாரம் இல்லை. மின் இயக்கிக்கு (மோட்டார்) ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும் எட்டு மணிக்கிடையில் அது வந்து சேர்ந்துவிடும் எனவும் அன்றைய திருவிழா உடயகாரர்கள் கூறினார்.

நாங்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் எங்கள் கலைஞர் சீக்கிரம் நலம் பெறவேண்டும் எனவும், ஆயை நிகழ்ச்சிகள் எதுவித தடையுமின்றிச் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு ஆயைத்தைப் பலமுறை வலம் வந்தோம்.

மணி எட்டடைக்கடந்து ஒன்பதாகவும் ஆகிவிட்டது. ஆயைத்தில் அலங்காரப் பூசை ஆரம்ப மாகிவிட்டது. ஆனால் மின் மோட்டார் வரவில்லை. நாம் ஆயை முன்றில் ஓபால் நின்ற சிந்தா மரத்துப்பில் நின்று யோசனையில் ஒழுந்திருந்தோம். அப்போது உடயகாரர்களின் தலைவர் எங்களிடம் வந்து கூறினார், "ஐயா! பூசை ஆரம்பமாகிவிட்டது. அடுத்ததாகத் திருவிழா நடைபெறும், திருவிழா முழுந்ததும் தயவுபண்ணி நிங்க நாடகம். காட்ட வேணும்." நான் அவரைக் கேட்டேன், மோட்டாருக்கு என்ன நடந்தது. மின்சாரம் இல்லாமல் நாங்கள் எப்படி?.. அவர் கூறினார், 'மின் மோட்டார் பழுதாகிப் போயிற்றாம், அதை உடனே திருத்தஞ் செய்ய

முழுயாதாம். உங்களுக்குப் புண்ணியியம் கிடைக்கும். எப்படியாவது நாடகம் காட்டுங்க இல்லாட்டி இந்தப் பெரிய சனங்கூட்டத் தூங்க ஏமாத்திரி போட்டம் என்டு எங்கள் ஏக்வாங்க. பிறகு எங்களால் சனத்தீர்மூகத்திலே முரிக்க ஏலாது. நீங்கதான் எங்களைக் காப்பாத்த வேணும். மாரியம்மான் உங்களுக்கு ஒரு குறையும் வைக்கமாப்பா, சரி என்டு சொல்லுங்க ஜயா, நான்க உடனே மக்களுக்கு அறிவிக்கவேணும், இல்லாட்டின் கூச்சன்போடுவாங்க.

அந்தப் பெரியவர் மாரியம்மாள் என்ற பெயரை உச்சிற்ததும் உடனே என்னுள்ளத்தில் ஓர் ஒளிக்கீற்று உதயமானது. நான் உடனே அந்தப் பெரியவரின் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டே 'கவலைப்' பாதிங்க பெரியவர். நீங்க திருவிழாகைச் சிறப்பாகச் செய்யுங்க. திருவிழா முழுந்ததும் நாங்க நாடகம் காட்டுவேம். என்று கூறினேன். அடுத் த கணம் ஆயை ஒலிபெருக்கியில் திருவிழா முழுந்ததும் நாங்க நாடகம் நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. நான் எங்கள் நாடக ஒளியமைப்பாளரிடம் பெற்றோமைகள் ஒளியைப் பயன்படுத்தி நாடகக் காட்சிகளுக்குப் போக்கல் கொடுப்பதுபற்றிக் கலந்துரையாடினேன். அவர் என்னுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு ஆயா! நீங்க கவலைப்பாடாங்க. உங்கட ஆலோசனைப் படி செய்தால் ஒளியமைப்புச் சிறப்பாக இருக்கும். நான் ஏற்கனவே போக்கல் செய்வதற்குத் தேவையான கள் சீற்றுக்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வண்ண வண்ண நிற ஒளிகள் பாய்ச்சி நாடக அரங்கத்து இந்திரா புரியாக மாத்திக்காட்டுஞ் பாத்து மகிழுங்க என்று தெரியும் சொன்னார். எங்கள் நாடாக ஒளியமைப்பாளர் அனுபவம் பிக்க ஓர் சீற்றந் தீரியமைப்புக்கு கூடும் இன் சாரத் தினைக் களத்தில் மேற்பார்வையாளராகக் கடமைபுரிவார். அதனால் அவர் வார்த்தைகள் எமது கலைஞர்களை உரசாகப்படுத்தியது. உடனே நான் நாடகக் காட்சியமைப்பாளர் களையும், ஒனி, ஒளி அமைப்பாளர்களையும், வாத்தியக் குழுவினரையும் நாடக அரங்கிற்கு அனுபவினேன். நாடக, நடிகைகள் ஒப்பனை செய்வதற்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இடத்துக்குச் சென்றனர். கதாநாயகன் வராதபழையால் அந்தப் பாத்திரத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டு கதாநாயகனின் ஒப்பனையைச் செய்து கொண்டேன். நாடகத்தின் கதை, வசனங்களை நான் எழுதியிருந்த போதிலும், வசனங்களை நான் மனப்பாட்டு செய்ய வில்லை. எனவே உரிய வசனங்களை நான் கதாநாயகன் பாத்திரத்தில் இருந்து பேசினால் தான் என்னோடு சேர்ந்து நடிப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் பாத்திரங்களைச் சிறப்பாகச் செய்யமுடியும், அதனால் கதாநாயகன் தோன்றும் காட்சிகளில் கதாநாயகனோடு சேர்ந்து நடிப்ப வர்களை அழைத்து, நீங்கள் கதாநாயகனிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் வசனங்களை கருக்குப் பதிலாக வேறு

வசனங்கள் பேசப்பட்டாலும் அந்த வசனங்களுக்குப் பொருத்தமாக, கதையோட்டத்துக்குத் தலையில்லை அந்கள் வசனங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனக் கூறினேன். அரசு உயர்பதவிகளில் இருக்கும் நாடக அனுபவம் பிக்க எமது கலைஞர்கள் நான் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பெற்றோமைகள் ஒளியிலும், என்னையிப்பந்த ஒளியிலும் திருவிழா மிகச் சிறப்பாக நிறைவேபற்றது. திருவிழா முழுந்ததும் அதிகாலை ஒரு மணியளவில் நாடகம் ஒரும் பமானது. கவர்ச்சி கரமானதும், விழுவிழுப்பானதுமான உயர்த்துவிட்டுள்ள தீந்தமிழ் சொல்லோவியங்களான பன்னிரு காட்சிகளைக் கொண்டதும் இனிமையான இசையமைப்பு களைநான் அருமையான பாடல்களும் நிறைந்த தீந்காச நாடகம்தான் அங்கு மேஜடயேறிய 'மானம் காத் மாவீரன்' எனும் பெயரில் அமைந்த எமது நாடகம்.

கதாநாயகன் தோன் றும் ஒவ்வொரு காட்சியிலும், நாடகக் கொப்பியில் எழுதப்பட்டு முன்னைய கதாநாயகன் பேசிய வசனங்கள் எதுவும் அங்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை. அதற்குப்பதிலாகப் புதுப்புது வசனங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட பாத்திர நடிப்பின் உந்துதலில். உணர்ச்சி வேகத்தில் கதையோட்டத்திற்கு ஒப்ப என்னால் மொழியப்பட்டன. அதற்குப் பொருத்த மாக அக்கட்சிகளில் இடன் நடித்த நடிகர்களும், நடிகைகளும் புதுப்புது வசனங்களையே பிரயோகித்தனர். ஒவ்வொரு காட்சியிலும் பெற்றோமைக் களைற் போக்கல் பற்பல வர்ணங்களில் உயிரோட்டமாகக் காட்சிகளைப் பார்வையாளர்களுக்குச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டன. அதுபோல் ஒளியமைப்பும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. அதனால் ஒவ்வொரு காட்சி நிறைவிலும் பார்வையாளர்களிடமிருந்து பலத்த கர கோஷங்களும், பாராட்டைவிகளும் பரவலாகக் கேட்டன. அதிகாலை நான்கு மூப்பது மணியளவில் நாடகம் நிறைவேபற்றது. எமது நாடகத்தை அங்கு மேஜடயேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்த திருவிழா உபயகாரர்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர். அவர்கள் எமது கலைஞர்கள் அனைவரையும் அரங்கில் வைத்துக் பாராட்டிப் போற்றிப்புகழாரம் கூட்டினர். அனைத்துக் கலைஞர்களுக்கும் பொன்னாலை போத்தி மகிழ்ந்தனர். அன்று அந்த நாடகத்தில் பேசிய புதிய வசனங்கள் அற்புதமாக அமைந்திருந்த படியால் திரும்பவும் அந்த நாடகத்தை மேஜடயேற்றும் போது அந்தப் புதிய வசனங்களை போல பிரயோகிக்க வேண்டும் என்று எமது கலைஞர்கள் ஆவணோடு கூறினர். ஆனால் அந்தப் புதிய வசனங்கள் திரும்பவும் எங்கள் நினைவுக்கு வரவில்லையே. இதுவும் அருள் பொழியும் ஸீ முத்து மாரியம்மன் திருவிழாயாடல் போலும். □□□

அன்று அந்த நாடகத்தில் பேசிய புதிய வசனங்கள் அற்புதமாக அமைந்திருந்த படியால் திரும்பவும் அந்த நாடகத்தை மேஜடயேற்றும் போது அந்தப் புதிய வசனங்களை போல பிரயோகிக்க வேண்டும் என்று எமது கலைஞர்கள் ஆவணோடு கூறினர். ஆனால் அந்தப் புதிய வசனங்கள் திரும்பவும் எங்கள் நினைவுக்கு வரவில்லையே. இதுவும் அருள் பொழியும் ஸீ முத்து மாரியம்மன் திருவிழாயாடல் போலும். □□□

எண்ணிலாக் குணமுடையோர் - 08

ஓயாதேவரி சிவப்பிரகாசம்

“கனகன்னை, கனகன்னை, என்ன சாப்பிட்டிட்டும் படுத்திட்டியனே? உண்ட கனள் தொண்டருக்குமுன்டெண்டது சிதுன்.”

முன் வராந்தாவில் போட்டிருந்த சாய்மலைக் குதிரையிலே சாய்ந்திருந்த கனகரத்தினாம் பழனி வேவின் குரல் கேட்டுச் சற்று நிபிள்கின்றார்.

“வாரும், வாரும், கிப்பிடி இரும் என்ன இந்தப்பக்கம்?” மீண்டும் கதிரையிலே சாய்ந்து கொண்டே கனகரத்தினாம் பழனிவேலை வரவேற்றார்.

நோஞ்சான் தோற்றுத்திற்கும் பட்டுவேட்டி ஒரு மெருகைக் கொடுக்கிறதென அவரது மனம் எண்ண மிட்டது. தோற்றுத்தான் அப்படியென்றால் பழனி வேவின் உயரமும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. கன் களும் சிறுத்துத் தோற்றுமளித்தன. நெற்றியின் மேற்பும் சற்று முன்தனினாற்போல் அமைந்தி ருந்தது தான் அதற்குக் காரணமோ என்னவோ? அவன் சிரித்த போது முன்தனின்கொண்டிருந்த பற்கள் முழுமையாக எட்டுப் பார்த்தன.

“இன்டைக்குக் குணத்தார் வீட்டிலை நாளாஞ்சடங்கு அதுக்குத் தான் போட்டுவாறன். கிப்பிடி உங்களையும் பார்த்திட்டுப் போவமென்டு வந்தன்.” கூறிக்கொண்டே பழனிவேல் குதிரையிலமர்ந்தார்.

“நாலஞ்சடங்குச் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு பாயசுமோ? ஜஸ்கிரிமோ?” வேஷக்கையாகக் கேட்டார் கனகரத்தினாம்.

“ஏன் அவை பாயாசங் கொடுத்திருக்கலாற் தானே? நானென்ன அவையை ஜஸ்கிரிம் கொடுக்கச் சொன்னனானே? ஜஸ்கிரிம் கடைக்காரன் எனக்கு நல்ல பழக்கமென்டு சொன்னனான்தான். நான் ஏதோ ஜஸ்கிரிம் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறதென்டு சொன்னமாதிரிக் கடைக்கிறியன். என்னிலை பிழைப்பிடிக்கிறதுதான் எல்லாருக்கும் வேலை.”

“நானெங்கை உம்மைக் குறை சொன்ன நான்? சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு என்னென்டு சம்மா பகுதியாய்க் கேட்டதுக்கு கிப்படிச் சத்தும் போடுறோ.”

பழனிவேலுடன் நீண்ட காலம் பழனியவர் தானென்றாலும் கனகரத்தினத்தின் பொறுமையும் அக்கணத்திலே பலவீணப்பட்டது.

“சத்தம் போடாமல் என்ன செய்யிறது? எல்லாருக்கும் நான் இழப்பமாய்ப் போனன். அவர் சோமரும் அது தான் குணத்தாவின்றை தமியார் ஜஸ்கிரிம் ஜீவந்தி

கடை கடைச்சவர். அவருக்குச் செமத்தியாய் கொடுத்தன். அவையள் திறமெண்ட மாதிரி எங்களிலை பிழைப் போடுறோ. அண்டக்கு நாலஞ்சடங்குச் சாப்பாட்டைப் பற்றிக் கடைக்கக் கொண்டிருக்கேக்கை, எனக்கு உவன் ஜஸ்கிரிம் கடை கைச்சிருக்கிற நாதனைத் தெரியும். சொன்னால் ஜஸ்கிரிம் கொண்டுவந்து தருவன். சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு கொடுக்கலாம் எண்டு சொன்ன நான். அவை சிரிசுக் கொண்டிருந்திட்டு இப்பை ஜஸ்கிரிம் வருமெண்டு பாயாசமும் கவக்கேல்லை எண்டு சொல்லுகினம்.”

“எனக்கு உந்தக்கடையளைண்டும் தெரியாது. சம்மாதான் கேட்டனான். அதைவிடுவம். நல்ல மாறுக்கூப் பட்டுவேட்டி கட்டியிருக்கிறோ. நல்லையிருக்குது.”

“ஏன் நான் பட்டுவேட்டி கட்டக்கூடாதே? எனக்கென்ன குறைக்கல்?”

“இருப்பா கட்டக்கூடாதென்டது? வேட்டி நல்லாயிருக்கெண்டுதானே சொன்னனான். அதுக்கும் கோவம் வருகுதே? அதுசரி, வயசுகள் அப்படி நெல்லு அறுவடை தொடங்கிவிட்டனம். உங்கடை வயலும் வெட்டத் தொடங்கியாச்சோ?”

“என்னாலை உந்த வேலைகளொண்டும் செய்யோதென்டு நீங்களும் நினைக்கிறியன் என்ன? இந்த முறை என்னட்டை விட்டுப் பார்க்கட்டும். செய்யிற னோ தில்லையோ எண்டு. நானும் அப்பரோடை போய் வயல்வேலை செய்தனான் தானே. அண்ணை அந்த வேலைகளெல்லாம் தான்தான் செய்யவேணுமென்டு செய்யிறார். என்னைக் கேங்கிறேல்லை.

“அப்பிடிச் சொல்லக்கூடாது. அண்ணைக்குக் கூடமாட ஒத்தாசச செய்யவேணும். நீரும் அவை யோடைதானே கிருக்கிறீர். சாப்பிடுகிறீர்.

கனகரத்தினாம் உணர்வுபூர்வமாக அறிவுறை கூற இருப்பிக்கிறார்.

“நான் தண்டச்சோறு சாப்பிடுகிறீர்கள் எண்டு சொல்லிக் காட்டுறியள் என்ன? அப்புக்கு நானும் ஒரு பிள்ளைதானே? அவருடைய சொத்திலை எனக்கும் பங்கிறுக்கு. நானென்னாடும் மற்றவையின்றை சோத்தைச் சாப்பிடுவதை. அவையும் சாடை மாடையாய் உப்பிடத்தான் சொல்லுகினம். நானும் விட்டுக்கொடுக்கிறேல்லை.”

“தம்பி இங்கையே இருக்கிறாய்? எங்கை போட்டாயோ எண்டு தேடிக் கொண்டு வாறன்.

கிடம் 18

குணமண்ணை வீட்டை போனன். நீ வந்திட்டுப் போட்டாயென்றாம். சுக்ரி நூ வீட்டை போனன். அங்கை நீ வரேல்லை என்றாம். இங்கை நிக்கிறியோ என்கு எட்டுப் பார்ப்பமென்கு வந்தன்.”

பழனிவேலின் அக்கா அவனைத் தேழிய வாறு உள்ளே வந்துநிற்கிறார்.

“நானென்ன ஊராக்கிறான் என்கு சொல்லுவியனோ? கவியானை வீட்டை வந்தனான். அப்பிழியே கனகண்ணையையும் எட்டிப் பார்த்தன். உடனை தேழிக்கொண்டு பின்னாலை வந்திட்டா. ஒவ்வாரு வீட்டியக் கேட்டுத் திரிஞ்சிருக்கிறா. நான் எந்தாளும் வீடு வீடாய்ப் போய்க் கதைச்சுக்கொண்டிருக்கிறனான். ஊர் சுத்துறவுதான், என்றை வேலை. வீட்டிலை ஒண்டும் செய்யிறேல்லை என்கு ஒவ்வாரிடா...!”

“பாறு பாறு. இப்பிழ எப்பவண்டாலும் ஆரிட்டையென்டாலும் நானேனதும் சொல்லியிருக்கிறேன்? நான் போன வீடுகளிலை போய்க்கேட்டுப்பார். நானேனதும் உன்னைப் பற்றிக் கூடாமல் கதைச் சனானோ என்கு, ஏன்டா உன்றை புத்தி இப்பிழப் போகுது?”

அக்கா அழுதுவிடுவான் போலிருந்து.

“கிப்ப என் னாத்துக்கு என்னைத் தேழ அலைஞ்சனிங்கள்?”

“சோதிமாமா உன்னை அவசரமாய்ச் சுந்திக்கவேணுமென்கு சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்.”

“என்னைக் காணாமல் சோதிமாமா தவிச்சுக் போட்டாராமே? அவரின்றை தோட்டத்துக்குள்ளை எங்களின்றை மாடுகள் போகேல்லை. நான்தான் மக்களைச் சரியாய்க் கட்டாமல் விட்டிருக்கவென்கு நினைக்கிறார் போலை என்னிலை பழிமோட்டும் சேட்டும் பார்ப்பம். நானும் சம்பா விபாட்டன். என்னைநும் என்னை பீழ்ச்சவாய்வென்கு நினைச்சிட்டனாம்.”

“கற்பூரம் கொழுத்த முதல் சந்நதம் கொள்ளாதையடா, அவர் என்னத்துக்குக் கூப்பிடுகிறா ஏன்கு தெரியுமோ?”

“எனக்குத் தெரியாதே? அவற்றை தோட்டத்துப் பயிரை ஆடுமாடு மேய்ஞ்சிட்டுதோம். எங்கடை மாடுகள் தான் மேய்ஞ்சு போட்டுதென்கு பேசப்போரார் நான்தான் மாடுகளை விட்டிட்டன் என்று அவரின்றை என்னைப்

“எட விசரா, அவரின் ரை முத்த மகன் கண்டாவிலையை இருந்து வந்திருக்கிறானென்லே. ஏதோ பாசல் கொண்டுவெந்து வைச்சுக்கொண்டு தேடுறார்.”

அக்காவுக்குக் கோபம் வந்தது.

“எல்லாருக்கும் கொடுத்த பிறகு எதாவது சக்கட்டை சாலட்டையை என் னட்டைத் தின் ன வந்திருப்பா?”

மனுமனுத்துக்கொண்டு பழனிவேல் ஆருந்து நடக்கிறான். □□□

உயிர் கசிந்து கொண்டிருக்கும் ஈரப் பொழுது

என் கனாக்காலமே

நீகழ்காலமாய் சீளர்ந்தது

முத்தச் சித்திரங்களில்
முகம் மறைந்தது

முழு தேகழும்
ஸ்பர்ச மறையில் நடைந்தது

அறுவடை நீலம் போலு
மகிழ்ச்சி மனதை பறித்தது
வசீகரத்தின் வரைபடம் விழித்து
ஊதுபத்து ஒன்றின் புகை பேல
அறையில் உலாவியது
காந்தி வாடை

வெள்ளியில் பெய்துகொண்டிருந்த
மறையின் ஏலைப்பை விட
அதிகமாக இருக்கது எனது தேகு
எல்லாவிற்கு அக்ரம்

ஜீவந்தி

47

கீழ் 18

பேசும் இதயங்கள்

(1) தினான்சேகரனின் இலக்கியத்தடம்

ஒது ஜீவந்தியில் ஒரும்பமாகியுள்ள மேற்படி தொடர் எம்மைப் புல்ஸிக்கச் செய்தது. ஒரு சுய சரிதை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு இந்த முதல் அத்தியாயமே சிறந்த சான்றாகிறது.

'பொற்சிசிறையில் வாடும் புனிதாகளில்' ஒருவரா, ஞானம் ஆசிரியர் ஞான்சேகரன்? நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. அந்தப்பிராமணச்சிறைவன் அப்பழையே கண்முன் நிற்கிறான். தனது இளமைக்காலத்தில் அவர் வாழ்ந்த இலக்கியச் சூழலே அவரை ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக உருவாக்கியது என்பதை இப்போது உணர முடிகிறது.

ஒரு காலத்தில் அவரைப்போலவே நானும் கண்ணன் சுஞ்சிகையடிலூம், பின்னர், கல்கி, கலைமகள், குழுமம், அமுதசூபி, ஆனந்தவிகடன் முதலிய சுஞ்சிகைகளுடனும் ஒன்றிப் போய் இருந்தேன். கல்கி, அகிலன், நா.பார்த்தசாரதி என்னும் இலக்கிய மும்மூர்த்திகளால் ஒட்டகாள்ளப்பட்டிருந்தேன். இவர்களது ஆக்கங்களை சரியாக மதிப்பீடு செய்யாத நமது இலக்கியத் தலைமுறை பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது நஞ்சை தொட்டு. பல விஷயங்களை அவர் சுவராஸ்யமாகச் சொல்கிறார்.

நல்ல ஒரும்பம். அடுத்த தீழி எப்போ என்ற ஆதங்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஞான்சேகரனுக்கும் அவரை, அவரது அனுபவங்களை எழுத வைத்த உங்களுக்கும் என் மனம் நினைந்த பாராட்டுக்கள்.

அன்புமணி (மட்டக்களப்பு)

(2) இரு மாதங்களுக்கொரு முறை எம் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருந்த ஜீவந்தி தற்போது மாதாந்தம் வெளிவருவதையிட்டுப் புள்காங்கிதம் அடைகிறேன். மேலும் 17வது தீழில் வெளிவந்திருக்கும் ச.ராகவேந்தரின் 'தனிமை சுகமாகும் தருணங்கள்' என்ற கவிதை என் மனதைக் கொள்ளலை கொண்டது. இன்னும் பல அரிய சாதனங்களுடன் ஜீவந்தி ஊற்றெடுக்க என் மனமார்ந்த வாழ்ந்துக்கள்...!

J.அயாசா (கெக்ராவு)

(3) தங்களது "ஜீவந்தி" தீழி விருது பெற்றதற்காக வாழ்ந்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நந்திகள் ஊற்றெடுப்பது மலையின்

நன் நுனிதனில் நந் நீர்

வளமார் வையகத்தில் ஜீவன்கள்

வளர்வது ஜீவந்தி உள உயிர்தனின்.

M.கணேசனிங்கம் (அல்வாய்)

(4) ஜீவந்தி மாசி 2010 தீழில் வெளியான மன்னார் அமுதனின் 'ஆக்கங்களும் விமர்சனங்களும் அறியாமையும்' என்ற கட்டுரை தொடர்பாக எனது கருத்துக்களை இங்கு பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

1. மன்னார் அமுதன் தனது கருத்துக்களை தெளிவாக முன்வைத்துள்ளார். பாராட்டுக்கள்.

2. அண்மையில் வெளியான கவிதைத்த தொகுப்பொன்றில் பிரேமினின் கவிதையின் ஒருபகுதி, இந்திய நாட்காட்டிகளில் காணப்படும் பொன்மொழி போன்றனவும் வெளியாகியிருப்பதாகவும், ஆனால் இத்தொகுதிக்கு ஆசியுரை, அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர், கலாநிதி ஒட்டகள் இப்பொன்மொழியையும் பிரேமினின் கவிதையும் மேற்கோள் காட்டிப் பாராட்டியிருப்பதாகவும் மன்னார் அமுதன் குறிப்பிடுகிறார். கிக்கவிதை நூலைவெளியிட்டவர், பேராசிரியர், கலாநிதி போன்றோனின் பெயர்களை மன்னார் அமுதன் தனது கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தியிருக்க வேண்டுமெனக் கருதுகிறேன். தவறைங்க கருதுபவற்றை நேரடியாகச் சுட்டிக்காட்டத் தயங்கக் கூடது.

3. இலக்கியம் சாராதவர்களிடம் முன்னுரை வாங்குவது மேலே குறிப்பிட்ட தவறுக்கு காரணமென எழுதும் மன்னார் அமுதன் அண்மையில் இடம்பெற்ற தனது கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு கௌரவ அமைச்சர் றிஷாட் பதியுதினை பிரதம விருந்தினராக அழைத்தது என்? இலக்கிய விழாக்களில் அரசியல்வாதிகளை அழைத்துக் கொரவிப்பதை மன்னார் அமுதன் நியாயப்படுத்துகிறாரா?

தேவமுகுந்தன் (கொழும்பு - 06)

ஜீவந்தி

48

தீழி 18

PC SOLVE

Sales and Repair

நவீன உலகின் நவீன கணவிகளை
 நீங்கள் நம்ப முடியாத
 மிக குறைந்த விலைகளில் பெற்றுக்கொள்ள
 சப்னரக நகரிலே புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட
PC SOLVE எழம் ஸ்தாபித்திற்கு
 இன்றே விரையுங்கள்!

உங்கள் கணவிகளை
 குறைந்த கட்டணத்தில் குறுதுமாக
 மழுது மாற்றத்தக் கொள்வதற்கு
 PC Solve ஓ உடன் நாடுங்கள்!

LCDs மற்றும் கேலவிதமான
 கணவி உதியாக்கங்களும்
 உத்தரவாதத்துடன்

T.P:0213001219
 0714623852

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

**Station Road,
 Chunnakam.**